

ሳሰቡ አይቀሩም የሚለው የኅብረተሰቡ ለእውነት የሚጠጋ ግምት አለ። ይህ ግምት በእርግጠኝነት የሚቋጨው እግዚአብሔር ብቻ ተመልካች የሚሆንበት የሥጋ አንድነት ሲፈጸም ነው። ይህ ድርጊት፣ ፊሽካ ነፊዎች በሚገኙበት የጅምሩ አካሄድ አይከወንም፤ የሁለቱ ተፈቃሪዎች እግዚአብሔርን በማክበር፣ ለወገኖቻቸው በመጠንቀቅ፣ መልካም ምስክርነት በተላበሰ አካሄድ በራሳቸው የሚፈጽሙት ነው (ዘፍጥ. 2:24፤ 1ኛ ቆሮ. 7:9-36)። ብሉይም ሆነ አዲስ ኪዳን ይህንኑ ያጸናሉ። ይህ እንግዲህ ሰዋዊ የሆነውን የሠርግ ሥነ ሥርዓትን በመጠቀም መፈጸም፣ አልያም ያለ ሠርግ በመፈጸም ትዳርን በሠመረ መልኩ ማደራጀት ይቻላል። የሠርግ አይረቡ-ግርዱ ሠርጉ በራሱ ጋብቻ መስሎ መገኘቱ ነው። ይህም «ከፈረሱ በፊት ጋሪው» እንደ ተገሸረ ያስቆጥረዋል። እንግዲህ አትርሱ፤ ለውሸቱ ሦስት መረጃ፤ ለግርድ አራት ምስክር መጥራቱን ልብ በሉ!

ማጠቃለያ

«የሠርጋችን ክቡር እሴቶች እና አይረቡ ባህሎች» ሁላችን የኅብረተሰቡ አባላት ስለሆንን፣ በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ መንገድ ይመለከተናል። ወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያን፣ የራሳቸውን ደሴት ፈጥረው ከሌላው ሕዝብ ተለያይተው መኖር እንችላለን ቢሉ፡- ከክፋ ድጥ ላይ ይወድቃሉ። ይልቁኑ፣ ጌታ እንዲህ አለን፤ «ከክፉ እንድትጠብቃቸው እንጂ ከዓለም ውጪ እንድትወስዳቸው አልለምንም...አንተ እኔን ወደ ዓለም እንደ ላክኸኝ እኔም እነርሱን ወደ ዓለም ላክኋቸው...» (ዮሐንስ 17:16-18)። ይህ መመሪያችን ነው፤ ካመኑት እና ከማያምኑት ጋር በአንድ ላይ እንድንኖር የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው፤ በዚያ የጨለማውን ሥራ በመግለጽ የብርሃን ልጅነታችንን ማወጅና የክርስቶስን ታላቅ የደኅንነት ሥራ መግለጥ ተገቢ ነው። «ከባህላችን በላይ ሊገኝ የሚገባው የእግዚአብሔር አሳብና ፈቃድ ብቻ ነው፤ እርሱ በማያሻማ ሁኔታ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ተገልጿል።»

በጎ ባህላዊ እሴቶችን ከኑሮአችን ጋር በማጣጣም፣ አፈንጋጭ የሆኑትን በቃሉ ማለዘብ፣ እና መቃወም በጌታ በመሆናችን የተሰጠን የዘወትር ሥራ ነው። ሐዋርያቱ እንዲህ አሉ፤ «ለሰው ከመታዘዝ ለእግዚአብሔር መታዘዝ ይገባል» (ሐዋ. 5:29)።

የጠንካራ ማኅበረሰብ መለኪያ

«አባዬ፣ እኛ በሥላሴዎች እናምናለን?»
 «አዎን፣ አቡሽ፣ ግን ለምን ጠየቅኸኝ?»
 «ት/ቤት ጓደኛዬ በሥላሴ አታምኑም ሲለኝ ጊዜ ነው።...ግን አባባ፣ ሥላሴ ምን ማለት ነው?»
 «ሥላሴ...በአካል ሦስት፣ በመለኮት አንድ ወይም...ማለት ነው።»
 «አልገባኝም፣ አባብዬ፣ በደንብ አስረዳኝና ሄጄ ልንገረው።»
 «አቡሽ፣ ቤተ ክርስቲያን የሰንበት አስተማሪ ያስተምርሃል... እርሱን ጠይቀው።»

«እማማ፣ እንቺ የወለድሽን ሁላችንም የእግዚአብሔር ልጆች ነን?»
 «አዎ፣ ሁላችሁም የጌታ ልጆች ናችሁ።»
 «ግን እንዴት ነው መሆን የቻልነው?»
 «ከእኛ ጋር ትጸልያላችሁ፣ ትዘምራላችሁ. . .በቃ።»
 «ታዲያ ኃጢአተኛነታችሁን ተረድታችሁ ንስሐ ስትገቡ እግዚአብሔር ልጆቹ ያደርጋችኋል ለምን አለ?»
 «ምን አውቃለሁ. . .»

ለጠንካራ ቤተ ክርስቲያን አንዱ መለኪያው ልጆችን በእግዚአብሔር ቃልና በመልካም ምሳሌነት ማሳደግ መቻል ነው። ቤተ ክርስቲያን ለሕፃናት፣ ለልጆችና ለወጣቶች ከምትሰጠው ዘላቂ ዕቅድ፣ ጥንካሬዋ ሊበሰር ይችላል።

በተመሳሳይ ግን፣ በየትኛውም የዕድሜ ክልል ውስጥ ያሉ የቤተ ክርስቲያን ተጠቃሚ ሕፃናት፣ ልጆችና ወጣቶች መንፈሳዊ ትምህርትን በሳምንት ውስጥ ካሉት ቀናት በአንዲቱ፣ ከዚያም ደግሞ በተወሰኑት የሰዓት ዝግጅቶች ላይ ብቻ ተወስነው ይማራሉ። ታዲያ ከተቀሩት በርካታ ቀናት ለሕፃናቱ ማን አለን ከተባለ፣ ወላጆች ከተባለ ትክክለኛ መልስ ነው።

ሁሉን አዋቂው እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያን፤ ለሰንበት አስተማሪው፤ ለወጣቶች አስተባባሪ፤ ወይም ለሌላ ኃላፊነቱን ሳይሰጥ፤ በብሉይ ኪዳንም ሆነ በአዲስ ኪዳን ልጆችን እንደ ጌታ አሳብና ፍላጎት፤ እንደ እርሱ ምኞት እንዲያሳድጓቸው ወላጆችን አዘዛቸው? (ዘጸግ. 6:6-7፤ ኡፌ. 6:4) እንዲህ ከሆነ፤ የአቡሽ አባት እና የሚሚ እናት ለተጠየቁት ጥያቄዎች የመመለስ ወይም የመገኘት ኃላፊነት ነበረባቸው።

ብዙ ወላጆች ልጆቻቸው በሳል ጥያቄ እንደሚጠይቋቸው ባለማወቅ፤ ወይም በልጅነት ዕድሜያቸው ልጆች የጌታን ነገር ማስተዋል እንደሚኖርባቸው ባለመገንዘብ ወይም እንደ «ማሚ» የጌታን አሳብ በትክክል ባለመረዳት ወይም ባለመኖር የልጅና የወላጆች ግንኙነት በርቀት ይሆናል።

ልጆች የቤተ ክርስቲያናት ደጃፍ ከመርገጣቸው በፊት ባሉት ዓመታት ከመወለድ እስከ አምስት ዓመት ዕድሜ ቅርባቸው እናታቸውና አባታቸው ናቸው። ብዙ የሕፃናትን አስተዳደግ ያጠኑ ጠበብቶች የጥናታቸው መደምደሚያ «በዚህ የዕድሜ ክልል በልጆች ሕይወት ውስጥ ወላጆች የሚያሳድሩት ገንቢም ሆነ አፍራሽ ተጽዕኖ በዘላቂ ሕይወታቸው ያንኑ ተከትሎ ይዘልቃል» ይላሉ። አባባላቸው፤ «ልጅን በሚሄድበት መንገድ ምራው በሕይወት ዘመኑ ሁሉ ከዚያ ፈቀቅ አይልም» (ምሳሌ 22:6) ከሚለው ጋር ይስማማል። ወላጆች በልጆቻቸው ሕይወት ውስጥ በቂ የግንባታ ሥራ ከመጀመራቸው በፊት ግን ለመገንባት ብቁ መሆናቸውን ከወዲሁ ማስተዋልና ራሳቸውን መመዘን ይጠበቅባቸዋል። አይቀሬው መመዘኛ ክርስቲያንነታቸው ነው። ኃጢአተኝነታቸውን ተረድተው በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን ከመንፈስ ቅዱስ ተወልደው የእግዚአብሔር መንግሥት ወራሽ መሆናቸውን በቅጡ ማወቅ አለማወቃቸው፤ የእግዚአብሔር ቃል ብቸኛ የሕይወት መመሪያ፤ የማይሻሻልና የማይለወጥ መሆኑን የተረዱ መሆን አለባቸው።

መቼም የራሳችንን ክርስቲያንነትና የሚጠበቅብንን ኃላፊነት ተ

ረድተን ወደ ልጆቻችን ሕይወት ስንዘምት በሂደቱ ውስጥ እንቅፋቶች አይታጡም፤ ከእንቅፋቶቹ አንዳንዱ «እኔ እኮ ደካማ ክርስቲያን ነኝ። ከልጆቼ ጋር በነገሮች ሁሉ መጨዋወትን ከያዝን፤ «ለካ እንዲህ ናት! በሚል ግምት ውስጥ እንዳልወድቅ ልጠነቀቅ ይገባል፤» የሚል በራስ ያለመተማመን ጫና ልጆችን በተገቢው ሁኔታ ላለማሳደግ አንድ እንቅፋት ነው። ሁለተኛው ጋሬጣ ራስን መናቅ ሳይሆን፤ ልጆችን መናቅ ነው። በዚህ ዕድሜያቸው ስለ እግዚአብሔር ትክክለኛውን ነገር ለማወቅ አይችሉም፤ ስለዚህ እስኪያድጉ አጠብቃለሁ ማለት። ሁለት ዓመቱን ያልሞላ ሕፃን እንኳን ከወላጆቹ መንፈሳዊ እንቅስቃሴ ስለ እግዚአብሔር ግምታዊ እውቀት አለው። ይህ ደግሞ ጥቂት ዕድሜ ሲጨምር ሕይወቱን ለጌታ እስከ መስጠት የሚያደርሰው ስለሚሆን፤ ሕጻናትን ዝቅ አድርጎ ማየት ተገቢ አይደለም።

ሦስተኛው እንቅፋት፤ ከፊል እውነትን ብቻ ለልጆች ማድረስ ነው። ለምሳሌ፤ «ሲጃራ ብታጭስ ጭሱ ጭንቅላትህ ውስጥ ገብቶ ትነድዳለህ፤» ማለት የሲጋራን ጎጂነት በመግለጽ ማሳየት እውነት ቢሆንም፤ የወላጅየው ማጠቃለያ ግን ውሸት ነው። ሲጃራ የሚያስከትላቸውን ጠንቆች ለልጁ በመግለጽ ዕድሜ ያሳጥራል፤ የሳንባ ካንሰር ያመጣል፤ ወዘተ...ቢባል በቂ ነው።

አራተኛው ጋሬጣ፤ የወላጆች ጽኑነት ማጣት ነው። «ዛሬ ጸሎት አናደርግም፤ ሁላችንም ስለ ደክመን፤ ወደ መኝታችሁ ሂዱ፤ የዛሬ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናታችን ቤተ ክርስቲያን ከተማራችሁት ጋር ተመሳሳይ ስለሆነ፤ ዛሬ አይኖረንም፤ ወዘተ...» በተሰኙ ምክንያቶች በልጆች ፊት ወስነን እናደርገዋለን ያልነውን የዕቅድ መርኅ ግብራችንን በየጊዜው የምንለዋውጠውና የምንሸረው ከሆነ፤ በውጤቱ ልጆቻችንም ሲያሻቸው ያሻቸውን የማድረግን ነገር ይዘው ያድጋሉ። እውነቱ ግን፤ የዕለት እንጀራችንን ሳናስተጓጉል ከመመገባችን የተነሣ በሕይወት እንዳለን ሁሉ፤ ጸሎትንና የጌታን ቃል ለመንፈሳዊ ሕይወታችን በዘላቂነት መጠቀም ተገቢ ነው።

የመጨረሻ ያልሆነ፤ ለዚሁ ጽሑፍ ግን እንደ መጨረሻ እንዲቀጠር የፈለግኩት ሊታረም የሚገባው ጋሬጣ፤ «ቴሌቪዥን መመልከት እኮ ኃጢአት ነው፤ ልብ ወለድ ማንበባችሁ ያረክሳችኋል

ል፣ ይህንንና ያንን ብታደርጉ፣ አትድኑም» የመሳሰሉትን አስደንጋጭ መልእክቶች ወደ ልጆች በድግግም ማድረስ ነው። መጥፎ ፊልሞችን አትመልከቱ፣ የምታነቡትን ምረጡ፣ ወይም ምክር እየጠየቃችሁ ማለት ሲቻል፣ የማይቻልን ግላዊ ውሳኔን በልጆች ሕይወት ውስጥ ማሳደር ጉዳቱ ሚዛን ደፊ ነው። እንግዲህ ከአንድ እስከ አምስት የጠቀስኳቸው ወላጆች ልጆቻቸውን ሲያሳድጉ ሊጠነቀቁበት የሚገቡ ናቸው።

ጠንካራ ቤተ ክርስቲያን ለሕፃናት፣ ለልጆችና ለወጣቶች በምትሰጠው ሰፊ ስፍራ ትገለጣልች በማለት ከመነሻዬ ላይ ተናግራ ነበር። ይህ የቤተ ክርስቲያን ጥረቷ ፍጹምና ሙሉ የሚሆነው ግን ወላጆች ለልጆቻቸው ከጌታ የሚጠበቅባቸውን ሁሉ እንደሚገባ ሲወጡ ነው። ስለ ጌታ መጨዋወት በየጊዜው እንደሚፈለግ ውኃ ጥም ነው። የትናንቱ ለዛሬ በቂ ነው ብለው ወላጆች ቸል ሊሉት አይገባም። የነፍስን ጥምና ረዣብ በየጊዜው ማርካትና ማጥገብ የወላጆች ድርሻ ነው። ወላጆች እግዚአብሔር የሰጣቸውን ኃላፊነት በትክክል ከተወጡ፣ ጠንካራ ቤተሰብ ለጠንካራ ቤተ ክርስቲያንና ለጠንካራ ኅብረተሰብ መሠረት ይሆናሉ።

ለተመራቂዎች ሁሉ

በ1803 ዓ.ም (እ.ኤ.አ) እንዲህ ሆነ፣ አንዲት አነስተኛ ጠረጴዛ በውስጧ የያዘችውን ብርና ወርቅ እንዳጨቀች ተሰረቀች። መጥፋቷ በፖሊስ እንደ ተሰማ፣ የአውስትራሊያ (የሲዲኒ) ፖሊሶች የተጠናከረ ክትትል ጀመሩ። ክትትሉ ፍሬያማ አልነበረም። የጠረጴዛዋ ደብዛ ጠፋ፤ መርማሪዎቹም ታክተው አሰሳውን ቸል አሉ።

አንድ ምሽት ግን በዮሴፍ ሳሙኤል እጅ ላይ አንዲት የወርቅ ቤ ሳ በመገኘቷ ዮሴፍ ተያዘ። መያዝ ብቻ አይደለም ወደ ዘብጥያም ወርዶ ይመረመር ጀመር። በምርመራው የዮሴፍ የሁልጊዜ ቃል፣ «ቁማር ስጫወት ያገኘሁት ነው፤ ሰክሬ ስለ ነበር የሰጠኝን ሰዎች በውል አላውቃቸውም፤» የሚል ሆነ። ፍርድ ቤቱ ግን ተከሳሹ፣

«እኔ አልሰረቅኩም» እያለ ቢወተውትም፣ «ሌባው እርሱ ነውና ይሰቀል» ብሎ በየነ።

የስቅላቱን ፍርድ የሚያስፈጽመው ማርሻል ፕሮቦስት አዲስ ገመድ አስመጥቶ በሕዝብ ፊት «ንጹሕ ሰው ነኝ!» እያለ የሚጮኸውን ሰው አንጠለጠለው፤ ያ አዲስ ገመድ ግን ተተለተ ለና ተሠቃዩን ሰው ከመሬት አኖረው። ማርሻል ፕሮቦስት ዮሴፍ በመትረፉ ተበሳጭቶ፤ «መገደሉ አይቀሬ ነው!» በማለት በሦስት የተገመደ ገመድ እንዲያቀርቡ ወስኖ ለሁለተኛ ጊዜ እንዲሰቀል አዘጋጀው። ሕዝቡ፣ «ይህ የእግዚአብሔር ፍርድ ነውና አትስቀሉት፤» እያለ ዳግመኛ እንዳይሰቀል ቢማጠንም፣ ሰውየው በተሸረበው በአዲሱ ገመድ ተሰቀለ፤ የወርቅ ቤ ሳ የተገኘበት የተሠቃዩ ሰው ገመዶች ግን እየተረተሩ ዳግመኛ ዮሴፍን ለምድር አበቁት። ሕዝቡ በደስታ ሲቃ ተዋጡ። ያ ሰውም ተርፎ ቁልጭ ቁልጭ ይል ጀመር። ሰቃይ ማርሻል ፕሮቦስት ግን የመንግሥትን ሕግ አስፈጻሚ ስለሆነ፣ ዳግመኛ ድንጋጤ ወረረው፤ አሁንም ግን አቋሙን ባለመቀየር ለሦስተኛ ጊዜ፣ «አስቅዬው! አንጠልጥዬው አርፋሁ!» በማለት በመውደቅ አቅም ያጣውን «ወንጀለኛ ተብዬ» ለሦስተኛ ጊዜ ሰቅሎት መለስ አለ፤ ወዲያው ሕዝቡ «በሆታ! ተረፈ! ተረፈ!» ብሎ እልልታውን አቀለጠ። እውነትም ዮሴፍ ለሦስተኛ ጊዜ ከገመዱ አምልጦ ኖሯል።

ያን ሰሞን ታዲያ በሲዲኒ ከተማ የሕዝቡ ሁሉ ንግግር፣ «እግዚአብሔር እውነተኛ ዳኛ ነው፤» የሚል ሆነ። ከራርሞ ግን የሕዝቡ ምስክርነት ሳይለወጥ፣ የተሠቃዩ ቃል ግን ታጠፈ። ዮሴፍ ሳሙኤል በየመጠጥ ቤቱ በተገኘ ቁጥር «እኔን ገመድ አይዘኝም» እያለ ማቅራራት ጀመረ። ይህ ቀረርቶ ያልጣማቸው ጓደኞቹ፣ «አንተ ሰው ያኔ ያተረፈህ እግዚአብሔር ነውና፤ እርሱን ዛሬም አመስግን እንጂ እንዲህ አትበል» ቢሉትም፣ ዮሴፍ ግን፣ «ብልሐቱ አዳነኝ፤ ዛሬም ገመድ አይችለኝም» እያለ መዘበቱን አዘለቀው።

ይህን ጊዜ፣ «ብልሐትህ ካዳነህ፤ እስቲ ዛሬ በዚህ ልጥ ሞክር» ብሎ አሮጌውን ቀጭን ልጥ ተመልካቹ ሰው ጣለለት። ወዲያውን ዮሴፍ በቤቱ ጣራ ላይ ገመዱን ሸብ አድርጎ አንገቱን አስገባ።

የቆመበትንም በርጩማ በገዛ እግሩ መታ፤ ገመድ አይችሉም ባዩን ገመዱ ተሸከመችው፤ አሮጌ ልጧ ሳትበጠስ ቀረች፤ ዮሴፍም በዚያው ሞተ።

ይህን አስደናቂ ታሪክ በዚህ ጽሑፍ የማንሣቱ ምክንያት «ልዑል እግዚአብሔር ብቻ» መሆኑን ለማሳስብ ጥቂት ነጥብ መነሻ ስለሆነኝ ነው።

ልዑል የሆነው እግዚአብሔር ያድናል፤ ይገድላልም፤ ትሑታንን ያከብራል፤ ትዕቢተኞችንም ይቃወማል፤ ፈቃዱን ይፈጽማል፤ የሚከለክለውም የለም፤ አሳቡን ለሰዎች ሲል አይቀየርም፤ በሁሉም ላይ ሥልጣን የእርሱ ብቻ ነው። በእግዚአብሔር ዘንድ አጋጣሚ ወይም እኛ በሰዎች አነጋገር እንደምንለው «ዕድል» የሚባል ዕጣ ፍጹም ያለውም። እርሱ አሳቡን እንደ ታላቅነቱ እየፈጸመ ሰዎች ከገዛ አሳባቸው ይነቁ ዘንድ ይረዳቸዋል። ከማንቂያው የእርዳታ እጆቹ አንዱ በዮሴፍ ሳሙኤል የተፈጸመው ታሪክ ነው። ድርጊቱ የሚያስጨብጠን ቁም ነገር «የሚመካ በእግዚአብሔር ብቻ ይመካ» የሚል ነው።

መቼም «ተመክቶ እንድንመካም መሠረትን የጣለ ብርቱ ሰው ይፈለግ» ከተባለ በቶሎ ወደ ሕሊናችን ከተፍ የሚል ሰው የጌታ የሆነው ጳውሎስ ነው። እርሱ ሰውዬ ቀድሞ የሚመካበት እልፍ ነገሮች ነበሩት፤ በስምንተኛው ቀን የተገረዘ፤ ትውልደ እስራኤል፤ ያውም ብንያማዊ፤ የጠራ ዕብራዊ፤ እንከን የለሽ ፈሪሳዊ፤ ስለ ሃይማኖቱ ቀናተኛ፤ ሕግን በመጠበቅ ያለ ነቀፋ ነበር። እርሱ ግን እነዚህ ሁሉ የሚያስመኩም ቢሆኑ፤ ከእነዚህ ሁሉ በላይ ግን መመኪያስ «ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ብቻ ማወቅ ነው» አለ (ፊልጵስዩስ 3:7)። ይህም በሕይወቱ እውነት ሆኖ እንዲጸና በስተ ጌላው የነበረውን እየረሳ ከጌታው ጋር እስኪገናኝ ከፊቱ ብዙዎች በጨለማ ሆነው፤ ስለ ጨለማ ሲያወሩ፤ ለዓለም፤ ለፈቃዳቸውና ለዲያቢሎስ ደስታ ራሳቸውን ሲሰጡ አስተዋለ። ለዚህም ወንጌልን ይዞ ከጠላት ኃይል ሊያድናቸው እንደሚገባ ወስኖ ወደፊት ተራመደ፤ ተራምዶ ሰዎችን ሊያጠምድ፤ በክርስቶስ የሆኑትን ደግሞ የጌታ ጽኑ ደቀ መዛሙርት እንዲሆኑ ለማገዝ የፊቱን አየ፤

ያየውንም ለመፈጸም ልዑል የሆነው እግዚአብሔር እንዲረዳው በጉልበቱ ተንበርክኮ ጸለየ፤ የጸለየው «ክርስቶስ በእምነት በልባቸው እንዲኖርና የእነርሱ ሥርና መሠረት በፍቅር የጸና ይሁን» በማለት ነበር (ኤፌ. 3:14)።

እንዲያስ፤ ደስ ለተሰኙት ለዘንድሮዎቹ ተመራቂዎች እንደ ወንድምነቱ የምላቸው «የእንኳን ደስ ያላችሁ መልእክቱ» በጌታ ዘንድ ብዙ ተቀብላችኋልና ብዙ ይፈለግባችኋል፤ ያን ብዙ ለወገኖቻችሁ በፍቅር ሳታካፍሉ አትቅሩ፤ ሁሉ የሚያስመካ ነገር ቢኖር ለዚህ ያበቃችሁ እግዚአብሔር ብቻ ይሁን። «እርሱ ልዑል ነውና እናንተን ለማገዝ ቸል አይልም። በ1803 በሰዎች አመለካከት ብቻ ተወስኖበት የተሰቀለውን ዮሴፍ ሳሙኤልን አስቡ፤ ፈረዱበት፤ ግን በተአምራቱ አተረፈው። ጌላ ታበየ፤ በውጤቱም ሰው ሁሉ መተረቻ አድርጎት አለፈ። ተመራቂዎች እንዳይተረትባችሁ ተጠንቀቁ! ያም በእርሱ በመመካታችሁ ይገለጽ። ደግሜም እላለሁ፤ ብዙ በመቀበላችሁ በጸጋው መከፈል ለሚችል የፍቅር ዕዳ እንኳን ጌታ አደረሳችሁ።

(መታሰቢያነቱ፡-

በየጊዜው ትምህርታቸውን ዳር ለሚያደርሱ ተመራቂዎች ነው)

«በመለኮታዊ ራዕይ ሲያል ሲገለጽ» በሚለው መጽሐፍ ላይ የቀረበ ትችት

ይህን መጽሐፍ ለተከታታይ ሦስት ዓመታት በየገበያው አየሁት እንጂ አላነበብኩትም፤ ዘንድሮ ግን ሰባኪው እርሱኑ እየጠቀሰ ስብከቱን ስለ ጨረሰ አግራሞት ተፈጠረብኝ። መገረሜ ሰባኪው ከእግዚአብሔር ቃል አስበልጦ መጽሐፉን ለመረጃነት መጠቀሙ አንዱ ሲሆን፤ ሌላው አድማጩ ከሕያው ቃሉ ጋር ሳያመሳክር «እውነት ነው» ባለው ማጽናቱ አስደነገጠኝ። ከዚህም የተነሣ፤ በማግስቱ ገዢው ከሽፋን ሽፋን አጤንኩት፤ አነበብኩት፤ በመጨረሻ

ረሻም «አኔስ ዝም አልልም» በማለት ብዕራን አነሣሁ።

በአነሣሁ ላይ ግን ወዳጆቼ ጌታቸው በሰጠና ላዕክ ታፈሰ የሚሰጡኝን ምክር ለመታዘዝ አቅም አልነበረኝም፤ እነርሱ «የአንድን ነገር ጠንካራ ጎን አስቀድመህ ከዚያ ሊስተካከል የሚገባውን ደካማ ጎኑን በማስረጃ በማስደገፍ ብትናገር ወይም ብትጽፍ፣ ሚዛናዊነት ያለው ሥራ ይሆንልሃል» ይሉኛል። ይህን ምክር በመታዘዝ ለነባብቻለሁ፤ በዚህኛው ላይ ግን ምክሩ ደፈረሰብኝ። ከዚህም የተነሣ አካሄዴ «ቀና ሲታጣ ይጋለጣል ጎባጣው» ሆኖብኛል፤ እናም እርሱኑ እነሆ፡- ከጀርባው ሽፋን ስጀምር ሰዎች ስለ መጽሐፉ አስተያየት ሰጥተውታል። በመሠረቱ አስተያየቱ መጽሐፉ እንዲነበብ ይጋብዛል፤ ያስተዋውቃል፤ ያሸጠዋልም።

ከዚህም የተነሣ፣ ዶ/ር ዓለማየሁ ኃ/ገብርኤል፡-

«ይህ መጽሐፍ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ይዘቱን የለቀቀ አይደለም...ላመነውም ሆነ ላላመነው ሊሰጥ የሚችለው ጥቅሙ በቀላሉ የሚታይ አይመስለኝም...ስለ ሲኦል እርግጠኝነት ሰዎች እንዲገባቸውና ወደማይመለሱበት ሳይሄዱ ምርጫቸውን በጊዜ እንዲያስተካክሉ ደራሲዋ ልምዷን አካፍላለች። መጽሐፉ በሁሉም ሰው ሊነበብ የሚገባው ነው።» ይሉለታል።

አሳታሚው የሕይወት ሥነ-ጽሑፍ አገልግሎትም ደግሞ «...የክርስቶስ ኢየሱስ ዳግም ምጽአት እጅግ በቀረበበት በዚህ የመጨረሻ ዘመን እንደዚህ ያሉ ታምራዊ መጽሐፍት የምጽአቱን መድረስ ጠቋሚዎች ናቸውና ጌታን በክብር ለመቀበል እንዘጋጅ» ይልለታል።

በእኔ እምነት ደክተሩም ሆኑ አሳታሚው አጋንነው ከማስተዋወቃቸው የተነሣ፣ መጽሐፉን ሽማቾች እንደ ጣፋጭ ኬክ ተሻምተውበታል፤ ይህን ሽሚያ ማረጋገጥ የሚቻለው በጎትመቱ ድግግም ነው።

የመጀመሪያው እትም በ1992፣ ሁለተኛው እትም በ1993፣ ሦስተኛው እትም በ1994፣ አራተኛው እትም በ1996 ዓ.ም ታተመ፤

እንዲህ የተቸበቸበው መጽሐፍ ግን ሰዎችን ከእግዚአብሔር ቃል ጋር አላገጣጠመም፤ ይልቁኑ፣ አዛባ፣ አሳሳትም ለዚህ አባባሉ ታገሡኝ እንጂ መረጃዬን አካትታለሁ።

ወደዚህ መጽሐፍ የመጀመሪያ ገጾች ስሻገር የገጠመኝ ግራ ገብ ቀዳሚ ጉዳይ አለ። እርሱም መጽሐፉ በመታሰቢያነት የተሰጠበት መግለጫ ነው፤ በመሠረቱ መታሰቢያ ሊሆን የሚገባው በየጊዜው ስማቸው እንዲታወስ ለተፈለጉ ስሙ-ጥር ሰዎች (ዛሬ በሕይወት ከሌሉ)፣ አልያም በመጽሐፉ ዝግጅት ጋባኸነት ከፍተኛ አስተዋጽኦ ላደረጉ ሰዎች፣ አልያም የቅርብ ተፈቃሪ ለሆነ ሰው ወይም ሰዎች «ለእነኚህ» በማለት ይለገሳል። ይህ መጽሐፍ ግን መታሰቢያ ሆኖ የተሰጠው ለአብ፣ ለወልድ፣ ለመንፈስ ቅዱስ ነው (ለእግዚአብሔር መሆኑ ነው)፤ በውኑ ሕያው እግዚአብሔር መታሰቢያ ያስፈልገዋል? ወይስ እግዚአብሔር እና ሚች ሰዎች በእኩል መፈረጅ ጀመሩ? ይህን ተርጓሚው ወይም ደራሲዋ ሊያስቡበት የተገባ የተጣረሰ አካሄድ መሆኑን ልብ ሊሉ ይገባል። እንደ እነርሱ አባባል ግን «እግዚአብሔር ሞቷል።»

ወደ መጽሐፉ አጠቃላይ ጭብጥ ስገባ፣ (እ.ኤ.አ) 1996 ኢየሱስ ወደ ሜሪ ኬ ባክስተር ይመጣና፣ «ወደ አንቺ የመጣሁት የማሳይሽንና የምነግርሽን እንድትጽፈና እንድትነግሪ ለዚህ ምክንያት ተወልደሻል። እነዚህ ነገሮች ሁሉ የታመኑና እውነተኛች ናቸው። ያንቺ ጥሪ ሲኦል እንዳለና እኔም ኢየሱስ በእግዚአብሔር ወደ ዓለም ተልኬ የሰውን ልጆች ሁሉ ከዚህ ሥቃይ ለማዳን እንደ ሆነ ለዓለም እንድታሳውቁ ነው።» በማለት ለ40 ቀናት ነፍሷን ከሥጋዋ አያወጣ ሲኦል እያደረሰ ያመላልሳታል። በዚህም የገሀነምን ምሥጢር ይገልጽላታል (ገጽ 53 ይመልከቱ)። በዚህ የ40 ቀን የምልልስ ጉብኝት የመጀመሪያ ቀን ላይ፣ «ልጄ ሆይ! በመንፈስ ወደ ሲኦል ውስጥ እወስድሽና ዓለም እንዲያውቃቸው የምፈልጋቸውን ብዙ ነገሮች አሳይሻለሁ፤ ብዙ ጊዜም አታይሻለሁ፤ መንፈስሽንም ከሥጋሽ አውጥቼ በርግጠኝነት ወደ ሲኦል እወስድሻለሁ፤ በዓይንሽ የማሳይሽንና በራእይ የምታያቸውን ሁሉ በመጽሐፍ እንድትጽፈያቸው እፈልጋለሁ» (ገጽ 7) በማለት ወደ

አሁን ደግሞ እየገቡ በየጊዜው ሆኑ የተባሉትን ክንውኖች መጥኜ በ3 ልመድባቸው፡-

ምድብ አንድ

የሲኦል ገጽታ፡-

- ሲኦል በሰው ቅርጽ የተበጀ ስፍራ ነው (ገጽ 12፣ 22፣ 49፣ 63፣ 76፣ 80፣ 101)።
- አካባቢው የጠነባና የገማ ከመሆኑ የተነሣ ለበሽታ ያጋልጥ ነበር (ገጽ 9)።
- የገማው ጠረን፣ የበሰበሰ የሥጋ ሽታን የያዘ ሆኖ በተዘለግላጊ እባቦች ተሸፍኗል (ገጽ 63)።
- መታን ይሸታሉ፣ የሰቆቃ አሉታ ያለማቋረጥ ያስማሉ (ገጽ 14፣ 63)።
- የሲኦል እሳት ኃጢአተኞችን እንጂ ሰይጣንንና አጋንንቱን አያቃጥላቸውም (ገጽ 61)።

ምድብ ሁለት

ሴቲቱና ገጠመኝ ተብዬዎቼ፡-

- ኢየሱስ ያስገብኛት ከነበረችው ሴት በመሰወሩ በዲያብሎስ ቁጥጥር ሥር ለመዋል በቃች (ገጽ 65)።
- የኅብኝዋ ነፍስ በሰንሰለት ታሰረች፣ በእሳቱ ተቃጠለች፣ አጽሟም በትል ተሞላ (ገጽ 67፣ 102)።
- ከእሳት ወደ ውኃ፣ ከሙቀት ወደ እርጥበት ተሻገረች (ገጽ 68)።
- ኢየሱስ የሲኦልን አሠቃቂነት እንድታውቁው ይህ መሆን ይገባዋል በማለት አስረዳት (ገጽ 68፣ 108)።
- ለሴቲቱ ኢየሱስ የሚመለስበትን የመጨረሻ ጊዜ ስለ እግዚአብሔር ልጆችና ስለ አውሬው ልጆች ምንነት ገለጸላት (ገጽ 82፣ 91)።

ቃሉን የተጻረሩ «የኢየሱስ» እንግዳ ትምህርቶች፡-

- «ጻድቃን በእምነት ይኖራሉ፣ ፌዘኞችና የማያምኑ መሪ ያቸው በእሳት ባሕር ውስጥ ይሆናል ተብሎ ተጽፏል፤» በማለት «ኢየሱስ» መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሌለ ጥቅስ ይናገራል (ገጽ 15)።
- በኢየሱስ አምኖ የዳነ በኃጢአት ምክንያት ደኅንነቱን እንደሚያጣ ኢየሱስ ያስተምራል (ገጽ 17፣ 32፣ 25፣ 33፣ 41፣ 43፣ 49፣ 88፣ 103፣ 114)።
- በጉብኝቱ ለሲኦል የበቁ ሰዎች መኖራቸውን በማወቁ ኢየሱስ የመረረ ሰቅሶ ያለቅሳል (ገጽ 22፣ 77)።
- የሲኦል መከራ የሚበቃው መቼ ነው? ለሚለው ጥያቄ ኢየሱስ ማብቂያውን አባቴ እንጂ እኔ አላውቀውም በማለት ይመልሳል (ገጽ 27)።
- ኢየሱስ በጸጋ ሳይሆን፣ በሥራ መጽደቅ እንዳለ ትምህርት ይሰጣል (ገጽ 25፣ 28፣ 30፣ 124)።
- ኢየሱስ አምነው ከካዱኝ ጭራሹን ያላወቁኝ ይመረጣሉ በማለት ያስተምራል (ገጽ 43፣ 70)።
- ኢየሱስ ዛሬውኑ ጥሩኝ እንጂ የምትወዷቸውን ሁሉ አድጓላችኋለሁ የሚል ተስፋ ይሰጣል (ገጽ 48)።
- ኢየሱስ «ቅዱስ የጦር ኃይል» የሚባሉ አገልጋዮችን በሥራ ላይ ከተሰማሩት ሠራተኞች፣ እመቤቶች፣ ወንደላጤዎች፣ ያላገቡ ሴቶች፣ ከትምህርት ቤት ሕፃናት እንደሚገነባ ትንቢት ይናገራል (ገጽ 81)።
- ኢየሱስ ሰይጣን ወደፊት የሚታሠረው የቅዱሳን ጸሎት ጠንካራ ከሆነ ብቻ መሆኑን አስተማረ (ገጽ 92)።

እነዚህን ያህል መግለጫዎች ከመጽሐፉ ከነቀስኩኝ፣ ለተዘረዘሩት ለሦስቱም ክፍሎች አጠቃላይ ቅኝቴን አስከትላለሁ።

በ1960ዎቹ በሰፊው ይሰራጩ ከነበሩት በራሪ ጽሑፎች ውስጥ አንዱ «አርባ ስምንት ሰዓት በገሀነም» የሚለው በብርሀኑ ከበደ

የተተረጎመው የጆርጅ ሌዩክስ ራእይ ትርጉም ነበር። በ1970ዎቹ ደግሞ «ክርስቲያኑን ዓለም ያሸፈተው» ጽሑፍ በናይጄሪያ፣ ሌጎስ «ለእማኑኤል አሞፅ» ተገለጸልኝ ያለው «የዲያብሎስ እና የገህነም ምሥጢር» በሚል ርዕስ በካሌት እና በጎትመት ወረቀት ሲናኝ የከረመው ጽሑፍ ነበር። በእነዚህ የጎትመት ውጤቶች «ዲያብሎስን ቅረቡ ወደ እናንተም ይቀርባል» የተሰኘ አስተምህሮ እንዳይኖሩ አስገንዝቧል። እናም ዲያብሎስ ተፈራ፣ ተከበረ። ስለ ልዑል እግዚአብሔር ሳይሆን፣ ስለ ዲያብሎስ ተከከረ። «ዲያብሎስን ተቃወሙ ከእናንተም ይርቃል» ያልተጻፈ ያህል ተረሳ። በ1990ዎቹ ደግሞ «በመለኮታዊ ራዕይ ሲያል ሲገለጥ» የሚለው መጽሐፍ የቀድሞዎቹን ስፍራ ያዘ። መቼም ቢሆን እግዚአብሔር ቃሉን ያከብራል፤ እንደ ቃሉም ይሠራል። በዚህ አኳያ፣ በሦስት ክፍል ከጠቋምኩት ውስጥ የተዛነፋትን መግለጫዎች በቃሉ መሠረት ሲፈተሽ የዕብራውያን ጽሑፍ «ለሰው እንድ ጊዜ መሞት የተገባ ነው፣ ከሞተ በኋላም ፍርድ አለበት» (ዕብ. 9:27) ይላል። ሐዋርያው ዮሐንስ በምዕራፍ 5:28-29፣ «በመቃብር ውስጥ ያሉ ሁሉ የእርሱን ድምፅ የሚሰሙበት ሰዓት ይመጣል፤ መልካም የሠሩ [በክርስቶስ ያመኑ] ከሞት ተነሥተው በሕይወት ይኖራሉ፤ ክፉ የሠሩ ግን ከሞት ተነሥተው ይፈረድባቸዋል» ይለናል። የፍርዳቸውንም ውሳኔ ማቴዎስ በምዕራፍ 25:34-41 ሲገልጽ፣ ጻድቃንን፣ «እናንተ አባቴ የባረካችሁ ኑ፣ ዓለም ሲፈጠር ጀምሮ ያዘጋጀሁላችሁን መንግሥት ውረሱ... እናንተ የተረገማችሁ ከእኔ ራቁ ለሰይጣንና ለተከታዮቹ መላእክት ወደተዘጋጀው ወደ ዘላለም እሳት ሂዱ» በማለት በዓለም የታሪክ መዝጊያ ላይ ፍርድ ይከናወናል።

ይልቁኑ፣ ይህ ከፊታችን ሊሆን ስላለው ፍርድ ሐዋርያው ጳውሎስና በ2ኛ በተሰሉንቁ ምዕራፍ 1:7-10 ሲናገር፣ «አሁን መከራ ለምትቀበሉትም ከእኛ ጋር እረፍትን ይሰጣችኋል፤ ይህም የሚሆነው ጌታ ኢየሱስ ከኃያላን መላእክቱ ጋር ከሰማይ በሚወርድበት ጊዜ ነው፤ ከሰማይ የሚወርደውም በሚንበላበል እሳት ነው፤ በዚያን ጊዜ እግዚአብሔርን የማያውቁትንና ለጌታችን ለኢየሱስ ወንጌል የማይታዘዙትን ይበቀላል። እነርሱ ከጌታ ፊትና

ከኃያል ክብሩ ተለይተው በዘላለም ጥፋት ይቀጣሉ...» ይለናል። እነዚህ የተሳሰሩ መልእክቶች የሚያስገነዝቡት ሰዎች ሁሉ እንደ ሞቱ አይቀሩም፤ ለፍርድ በትንሣኤ ይነሣሉ፤ በክርስቶስ ያመኑ ለእግዚአብሔር መንግሥት ለዘላለም ሕይወት ይበቃሉ፤ ያላመኑበት ለዲያብሎስና ለመላእክቱ ወደ ተዘጋጀው ለገህነም ቅጣት ለዘላለም ቃጠሎ ተላልፈው ይሰጣሉ። ይህም በኢየሱስ ይሆናል፤ ከዚህ በማለፍ ግን ኢየሱስ ከትንሣኤ በፊት ሰዎችን ለእሳት በማብቃት የገማ፣ የክረፋ፣ የሰቆቃ ስፍራን፣ በሰው አካል ቅጽ በማዘጋጀት አስቃቂ ፍርድን እንደ ጀመረ ቃሉ አይነግረንም፤ ፍንጭም አይሰጠንም። በትይዩ፣ ምናልባት እንዳንዶች «ይህ እኮ በሀብታሙ ሰውና በአልአዛር ተከሥቷል» ይሉ ይሆናል። ይህ ግን የማይገጣጠም መሆኑን ክፍሉን ገልጦ ማንበብ በቂ ነው። ኢየሱስ ሥራውን በዘላለማዊው ዕቅዱ መሠረት እንደ ቃሉ እየሠራ እንዳለ የዮሐንስ ወንጌል በሙላት ያስረዳል። ከዚህ የተነሣ፣ ኢየሱስ ለ40 ቀናት የሜሪ ኬ ባክስተርን ነፍስ ከሥጋዋ እያወጣ፣ የሲኦል ጉብኝት እና ትውውቅ ሲያካሂድ መክረሙ፣ ሴቲቱ በዲያብሎስ ተይዛ ሥጋዋ በእሳት መቃጠል፣ አጥንቶቿ በትል ተሞልተው መሠቃየቷ፣ «የሲኦልን መራራነት እንድትቀምስው፣ ከዚያም የተነሣ በሕይወት ያሉ ሰዎች የገጠማትን በመስማት ገህነም እንዳይገቡ ይረዳል» የሚሉ ገለጻዎች፣ ሰዎች ገህነምን በመፍራት ብቻ ክርስቲያን ሊሆኑ እንደሚችሉ የሚጠቁም የስሕተት ትምህርት ነው። በክርስቶስ የሆንን ሁላችን ክርስቲያን የሆንነው እርሱ አስቀድሞ ስለ ወደደን ከፍቅሩ የተነሣ እንጂ፣ ሲኦል ከፊታችን አለ በሚል ስጋት አይደለም። ሐዋርያው ዮሐንስ 1ኛ ዮሐንስ 4:9-10፣ «በልጁ አማካይነት ሕይወት እንድናገኝ እግዚአብሔር አንድ ልጁን ወደ ዓለም ልኮታል በዚህም የእግዚአብሔር ፍቅር ምን ያህል እንደ ሆነ ለእኛ ተገልጧል፤ ፍቅር ማለት እንዲህ ነው፡- እኛ እግዚአብሔርን ስለ ወደድነው ሳይሆን፣ እርሱ ስለ ወደደንና ኃጢአታችንን እንዲደመስስ ልጁን ስለ ላከልን ነው» በማለት የዳግም መወለዳችን ምሥጢር «ከእግዚአብሔር ጥሪ እና ከእርሱ ፍቅር» የተነሣ መሆኑን ያስረዳናል። ከዚህ እውነት አንጻር፣ ሰዎችን በገህነም አስፈራርተን እመኑ እንልም፤ በዚያም የሚሆነውን ለማወቅ

ቀልባችን አጋንንት ላይ ያልሰፈረበት ምክንያት

ከስሜታዊነት ነጻ ሆኖ ለቃሉ ታማኝ በመሆን «አጋንንትን የማስተናገዱን» እካሄድ በአገባቡ የገለጹት የግሌ ወዳጅ ሮበርት ቲም ናቸው። ብዙዎች አጋንንትን ማውጣት ያስፈለገበትን፣ አወጣጡን፣ ደግሞም አገባቡን፣ ምን ብለው እንደ ጻፉ አንብቤ ያለሁ፣ ሄደው ሄደው ዳር ሊደርሱ ሲሉ የቃሉን ሳይሆን የራሳቸውን በማለታቸው ብዙዎቹን ቸል ብያቸዋለሁ።

ጥንቁቁ ጸሐፊ ሉቃስ በወንጌሉ ውስጥ አርባ ሦስት ጊዜ በመደጋገም እጽንኦት የሰጠበት ጉዳይ «የእግዚአብሔር መንግሥት» ነው። በዓያ አራቱም ምዕራፎች በግልጽና በስውር ስለዚህ መንግሥት ባሕርይ፣ ስለ ተጠቃሚዎቹ፣ ስለ አመሠራረቱ፣ ስለ አመጣጡ፣ ስለ መተላለፉ ሁሉ በወግ በወግ ዘርዘሯል። በዝርዝርውም መንግሥቱ እየመጣች ስለ ነበር የንስሐን ጥሪን በመሃላቸው ስለ ተገኘች መግዛትን፣ ተቃውሞ ስለ ገጠማት መቋረጧን፣ ስለምትመጣም ጥበቃን አብራርቶበታል።

እንግዲህ አጋንንት የማውጣት አስፈላጊነት ምላሽ በእግዚአብሔር መንግሥት በመሀል ከመገኘት ምሥጢር ጋር ለማገናዘብ፣ ቀድሞ መሠረትን የሚጥልልኝ የተስፋዎች ሁሉ የመጀመሪያው የሆነው ዘፍጥረት 3:15 ነው። «በአንተና በሴቲቱ መካከል ጠላትነት እንዲኖር አደርጋለሁ፤ የእርሷ ዘርና የአንተ ዘርም ዘወትር ጠላቶች እንደ ሆኑ ይኖራሉ፤ የእርስዋ ዘር የአንተን ራስ ይቀጠቅጣል፤ አንተም የእርስዋን ዘር ተረከዝ ትነክሳለህ» ይላል። ይህ ቃል ኪዳን በሰዎች ታሪክ ውስጥ ተገላጭ ሆኖ ምላሹ ሙሉዓት ሊያገኝ የቀረበበት ዘመን የመሢሁ ወደዚህ ዓለም መምጣት ነው፤ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ መፀነስ፣ መወለድ፣ ማደግ፣ አገልግሎትን መጀመርና ከሰይጣንና ከአጋንንቱ ጋር መፋለሙ ትኩረት ተሰጪው ነጥብ ነው። ፍልሚያው ያመጣበት ሁኔታ ጉዳይ እውነተኛ፣ ወቅታዊ እና በወሳኝ ምላሽ የሚገለጥ ስለ ነበር፣ የመልእክቱ እጽንኦት በተለምዶቱ ተገልጾ ታየ፤ በነቢዩ እንደ ተጻፈውም፡- «በዚያን ጊዜ ዕውሮች ያያሉ፣ ደንቆሮዎችም ይሰማሉ አንካሳዎችም

እንደ ሚዳቋ ይዘላሉ፤ መናገር የማይችሉ ድዳዎች ይዘምራሉ» (ኢሳ. 35:5-6) ተብሎ እንደ ተጻፈው ሆነ።

ይህ ድርጊት በምስክሮች ሁሉ ፊት በኢየሱስ እጅ ተከወነ። የኢየሱስ ልዑልነት በተፈጥሮ፣ በሞት፣ በበሽታ፣ በመናፍስት ሁሉ ላይ ገነነ። ይህንንም ያስተዋሉት በአንድነት የሰጡት ምስክርነት «ጋኔነትም ከወጣለት በኋላ ድዳው ሰው ተናገረ፤ ሕዝቡም እንዲሁ ያለ ነገር በእስራኤል ከቶ ታይቶ አይታወቅም» እያሉ ተደነቁ (ማቴ. 9:33) የሚል ነበር።

ይህ እካሄድ ግን ከመሪዎቹና ከሕዝቡ አንቀበልም ባይነት የተነሣ እንቅፋቶች ገጥመውታል። ሕዝቡ በተለያየ ወቅትና ቦታ ኢየሱስን ወደ ክልላቸው እንዳይደርስ ተከላከሉ፤ በየጎጡ የቤተ ክህነቱ ዋነኞች አገልግሎቱን በመንቀፍ ፈሪሳውያንና የሕግ መምህራን ቀዳሚ ሆነው፤ በፊት ለፊት ተቃውሙት፤ ኢየሱስ የመጣበት ዓላማ የተዛነፈ እንዲመስልም ጣሩ። የዚህ ጥረታቸው ድንበርም ኢየሱስ በዚያ በአጋንንት አሥራት ውስጥ የነበሩትን ነጻ እያወጣ መዝለቱን ላለመቀበል፣ አጋንንትን በአጋንንት ኃይል እንደ ሚያወጣ ተነጋገሩበት፤ «እርሱ አጋንንትን የሚያስወጣው በአጋንንት አለቃ አማካኝነት ነው፤» (ማቴ. 9:34) በማለት ፈሪሳውያኑ ተናገሩ። ለዚህ ግን የኢየሱስ ክርስቶስ ምላሽ ይቅርታ ስለማያገኘው በደል መግለጽ ነበር፡-

«ስለዚህ ሰው የሚያደርገው ማናቸውም በደል ወይም የስድብ ቃል ሁሉ ይቅር ይባልለታል። እላችኋለሁ፤ በመንፈስ ቅዱስ ላይ የስድብ ቃል የሚናገር ሰው ግን በደሉ ይቅር አይባልለትም። በሰው ልጅ ላይ የስድብ ቃል የሚናገር ሰው በደሉ ይቅር ይባልለታል፤ በመንፈስ ቅዱስ ላይ የስድብ ቃል የሚናገር ሁሉ ግን በዚህ ዓለምም ሆነ በሚመጣው ዓለም በደሉ ይቅር አይባልለትም» (ማቴ. 12:31-32)፤

በማለት አገልግሎቱን ለማዋረድ፣ ላለመቀበልና ለማስወገድ የሚያደርጉትን እንቅስቃሴ በማየት በተለምዶት አመልካችነት እየመጣች ባለችው የእግዚአብሔር መንግሥት የሚነግሠው ኢየሱስ መንግሥቱን ላይመሠርት፣ እርሱም ላይነግሥ እንዳለው

ታየ። ይህም ንጉሥነቱ ሳይሆን፤ ሞቱን ሊያመጣ እንደሚችል ተገልጠ፤ እናም የእግዚአብሔር መንግሥት መሢሔን አክርረው ከመቃወማቸው የተነሣ ፈዘዘች።

በዚህ የኢየሱስ ገለጻ ሰይጣን ሰይጣንን የሚያወጣው ከሆነ፤ መንግሥቱ መለያየቷን ልታውቁ ነው የሚገባው፤ ይልቅስ፤ በሰይጣንና በአጋንንቱ ላይ ኢየሱስ የበላይ የሆነበት ዋና ምክንያቱና አጋንንቱንም ማስወጣት ያስፈለገው «የእግዚአብሔር መንግሥት» ለመምጣቷ ምልክት እንደ ሆነ ነገራቸው።

«እኔ አጋንንትን የማስወጣው በእግዚአብሔር መንፈስ ከሆነ እንግዲህ የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ መጥታለች ማለት ነው» (ማቴ. 12:28) አላቸው። ይህም የኢየሱስን አምላክነት፤ ብቸኛ መሢሔነቱን እና ሁሉን በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ሠራነቱን አወጀ። ኢየሱስ ከአጋንንት አሥራት ነጻ ማውጣቱ ያ የተጠበቀውና ሊቀበሉት የተገባው እርሱ ብቻ መሆኑን ለመግለጽ፤ እንዲሁም እንደ ቃል ኪዳን የዳዊት ዙፋን የባለቤትነቱ ምንጭ እርሱ መሆኑን በመጠቀሙ ተአምሩ ፍሬያማ ነበር።

ሐዋርያውም በገላትያ መልእክቱ 4:4 የገለጸው ቁም ነገር፤ «ጊዜው ሲደርስ» እግዚአብሔር እንድ ልጁን መላኩ ነው፤ የጊዜው መድረስ መገለጫ ከሆኑት አንዱ በዘመናት ሁሉ ውስጥ በሁሉ ላይ ኢየሱስ ያለውን የሰይጣንን ሥራ በማፍረስ መገለጥ ነበር። ይህም አጋንንት ከያዙአቸው ሰዎች ሁሉ በሥልጣኑ በማስለቀቅ ሊገለጥ ስለ ተገባው ይህን ኢየሱስ በመጣ ጊዜ ፈጸመው።

የእግዚአብሔር መንግሥት መባቻነቱንም በአግባቡ ለማብሰር፤ መሢሔነቱንና ሕያውነቱን ለማሳየት የተልዕኮ ባለቤት ያደረጋቸውን አሥራ ሁለቱን ሐዋርያት (የአስቆሮቱን ይሁዳንም ጭምር) በእስራኤላውያን ሁሉ ዘንድ እየደረሱ የእግዚአብሔር መንግሥት መምጣቷን እያበሰሩ በአጋንንት የታሰሩትንም ነፃ እያወጡ እንዲዘልቁ ላካቸው።

«አሥራ ሁለቱን ጠርቶ አጋንንትን የማውጣትና ደዌን ሁሉ የመፈወስ ኃይልና ሥልጣን ሰጣቸው፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት መምጣት ለሰው ሁሉ እንዲነግሩ በሽተኞችን እንዲፈውሱ ላካቸው» (ሉቃስ 9:12፤ ማቴ. 10:1) ይላል።

እነርሱ የመሢሔን መምጣት የሚገልጸውን ብስራታዊ መልእክት አጋንንትን በማውጣት አደረሱ፤ ተመልሰው በእስራኤል ሁሉ ለመድረስ ቁጥራቸው ትንሽ ስለ ነበር የመልእክት ለውጥ ሳይኖር ሌሎች ሰባ ደቀ መዛሙርት ተመርጠው ድውያንን እንዲፈውሱ፤ መንግሥቱ ቀረበች እንዲለና አጋንንትን ከሰዎች እንዲያወጡ ታዘዙ (ሉቃስ 10:1)። እንደ ተላኩትም፤ ውጤታማ ሆነው ሲመለሱ የእነርሱ የደስታ መሠረት አጋንንት እየታዘዙ መውጣታቸው ብቻ ሆነ፤ ይህ ግን ለላካቸው እንደ ምልክት እንዲያገለግል የተፈለገ ጉዳይ እንጂ ዋነኛ አለመሆኑን፤ «ነገር ግን ሰማችሁ በሰማይ መዝገብ ስለ ተጻፈ ደስ ይበላችሁ እንጂ አጋንንት ስለ ታዘዙላችሁ አትደሰቱ» (ሉቃስ 10:20) በማለት የተሻለውን አሳያቸው።

በዚህም በክርስቶስ የዳግም ልደት ባለቤት መሆን ብቻ ከሁሉ እንደሚበልጥ መግለጹ ነው። የማንም ስም በሕይወት መጽሐፍ መገኘቱ የሚያስገኘው ውጤት አለ፤ ዲያብሎስን የማሸነፍ አቅምን፤ በመንፈስ ቅዱስ የመጠመቅ እና የመሞላቱ ሀብትን (ዮሐ. 4:4፤ ኤ. ር. 5:18)፤ ቃሉን የመረዳት ምሥጢርን (ዮሐ. 8:32) ያሰጣልና፤ እውነተኛ ደስታስ በዚህ ሊሆን እንደሚገባው አስረዳቸው፤ በዚህም አጋንንትን ማስወጣት ምራቂ እንጂ ዋና አለመሆኑን በመግለጽ እኮ ሳመነው።

ኋላም ቤተ ክርስቲያን እየደረጀች ለመሄድ መሠረቷን በምታጠናክርበት ወቅትም የቃሉ እውነተኛነት ጽኑ መሆኑን፤ የክርስቶስም የደኅንነት ሥራ ብቸኛ መፍትሔ መሆኑን እስኪወጣ ድረስ እግዚአብሔር ተአምራቱን በሐዋርያቱ መግለጹን አዘለቀ፤ «እኔ እውነተኛ ሐዋርያ መሆኔን የሚያስረዱት ነገሮች እኔ በመካከላችሁ ሳለሁ በትዕግሥት የፈጸምኳቸው ሥራዎች ናቸው፤ እነዚህም ምልክቶችና ድንቅ ነገሮች ተአምራትም ናቸው፤» (2ኛ ቆሮ. 12:12) በማለት ጳውሎስ ተፈላጊነታቸው ለዚህ ብቻ እንደ ነበር ገለጸ።

እንግዲህ አላቤ እንዳይበተን እስካሁን ለማለት የፈለግኩትን ሰብሳብ ላድርግና ልቀጥል።

ሀ. የዘፍጥረት 3:15 ቃል ኪዳን ሊፈጸም እንዳለው ለመግለጽ

አጋንንትን አስወጣ፤ አስወጡም፡፡

ለ. በኢሳይያስ 35:5 የተጠበቀው አድራጊ መሢሕ መምጣቱን ለማስተዋወቅ ሰዎች ከአጋንንት እሥራት ወጡ፡፡

ሐ. ማቴዎስ 12:28 የእግዚአብሔር መንግሥት መምጣቱን ለማሳወቅ ሰዎች ከአጋንንት እሥራት ነጻ ወጡ፡፡

መ. 2ኛ ቆሮንቶስ 12:12 የሐዋርያቱ መልእክት ሰማያዊ መሆኑን ለማሳወቅ ከአጋንንት ነጻ ማውጣት አስፈለገ፡፡

ሠ. ሉቃስ 10:20 የደስታ ጣራ ዳግም ልደት እንጂ፤ ከአጋንንት ነፃ ማውጣት አለመሆኑን ለመግለጽ አጋንንት አወጡ፡፡

አጋንንት በማውጣት ጉዳይ ላይ ቀልባችንን ሊወስዱ የማይገባቸው ተከታታይ ጉዳዮችን እነሆ፡-

በሉቃስ 4:16-21 ያለው መልእክት ሲመጠን ኢየሱስ ጥቅሱን ተርትሮ ያነበበው ክፍል በኢሳይያስ ስለ እርሱ የተጻፈ ክፍል ነበር፤ «... መልካም ዜናን ለድሆች እንዳበስር ሾሞኛል፤ ለታሠሩትም መፈታትን፤ ለታወሩትም ማየትን እንዳውጅና የተጨቆኑትንም ነጻ እንዳወጣ ልኮኛል» ካለ በኋላ፤ ጠቅልሎ ተቀመጠ፡፡ «እነሆ ይህ አሁን ሲነበብ የሰማችሁት የመጽሐፍ ቃል ዛሬ ተፈጸመ» አላቸው፡፡ ኢየሱስ ክርስቶስ «ዛሬ ተፈጸመ» ካለለት ጉዳይ አንዱ በአጋንንት ለታሠሩት መፈታትን መስጠቱ ነው፡፡ በነቢዩ የተባለለት ሁሉም በአገልግሎት ወቅት በሙሉዓት ተከናውኗል፤ ፈጻሚው እርሱ መሰከረ፤ ኋላም ሐዋርያቱ እርሱን ወክለው የፈጸሙት ተመሳሳይ ሥራ በኢየሱስ ስለ ኢየሱስ ብቻ ሊገለጽ የተገባው መሆኑን ያስረዳል፡፡

በሉቃስ 7:18-23 ያለው ደግሞ መጥምቁ የሐንስ ኢየሱስን በመጠርጠር የገዛ ደቀ መዛሙርቱን ወደ ኢየሱስ በመላክ፤ «ይመጣል የተባለው መሢሕ አንተ ነህን? ወይስ ሌላ እንጠብቅ?» በማለታቸው፤ የሰጠው ምላሽ እኔ እንዲህ ነኝ ማለቱን በመተው፤ በዚያው ሰዓት፤ «ሰዎችን ከልዩ ልዩ በሽታና ደዌ ፈውሶ ርኩሳን

መናፍስትንም አስወጣ፤ የብዙ ዕውሮችንም ዓይን አበራ፡፡» ከዚያም ለመልእክተኞቹ ያያችሁትን ንገሩት አላቸው፤ በዚህ ድርጊቱ የኢየሱስ ሁነኛ መልእክት በነቢያት እንደ ተጻፈው፤ የመሢሑን ማንነት የሚገልጹትን ተአምራት እርሱ ብቻ እየፈጸመው እንዳለ አመላክተ፡፡ የእርኩሳን መናፍስት መውጣትም ለዚሁ ጉዳይ ተፈላጊ መሆናቸውን አጣቆመ፡፡

ማርቆስ 3:11-12 እንዲሁም ሉቃስ 4:35ን በጥምረት ብንመለከት፤ ርኩሳን መናፍስት ኢየሱስን ባዩ ሰዓት በፊቱ እየተደፉ፤ «አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ» እያሉ በሚጮሁበት ጊዜ እንዲወጡ ሳያዛቸው፤ በምትኩ የእርሱን ማንነት እንዳይገልጹ በብርቱ ያስጠነቅቃቸዋል፡፡ ከዚህ ስፍራ የሚጠበቀው ቁም ነገር በሁሉ አቅጣጫ ገናናነቱን በመግለጽ፤ በአለማውጣቱም ሥራውን ከዳር የሚያደርስ ብቸኛ እርሱ መሆኑን፤ ሊወጣላቸው የተገባቸውን ደግሞ ከአጋንንቱ ጋር ውዝግብ በመፍጠር እና ሕመምተኛውን ለከፋ ጉዳት በማድረስ ሳይሆን፤ «ዝም ብለህ ከእርሱ ውጣ!» በማለት ምንም ጉዳት ሳያደርሱ እንዲለቁ ማድረጉም በሕዝቡ ሁሉ ዘንድ «በሥልጣንና በኃይል ርኩሳን መናፍስትን ያዝዛል እነርሱም ታዝዘው ይወጣሉ፡፡» አስኝተውለታል፡፡ እናም ኢየሱስ በአገልግሎት ዘመኑ ርኩሳን መናፍስትን እንዲህ አስተናግዷቸዋል ማለት ነው፡፡

በማቴዎስ 12:43-45 ያለው ክፍል ሲጤን ደግሞ፤ ርኩሳን መናፍስትን ከአንድ ሰው ማውጣት በብቻው በቂ አለመሆኑን ኢየሱስ ክርስቶስ አስተማረ፤ በትምህርቱም ከአጋንንት እሥራት ነጻ የወጣው ሰው በክርስቶስ በመሆን የዳግም ልደት ባለቤት ካልሆነ፤ ያ ሰው ዳግም ከእርሱ በወጡት አጋንንቶችና ሌሎችም ታጉረውበት ሊያሠቃዩት እንደሚችሉ ነገራቸው፡፡ ሲጨርስም፤ «በዚህ ዘመን ሰዎችም ላይ የሚሆነው ይህንኑ የሚመስል ነው» በማለት ደመደመ፡፡ ይህም የሚነገረን ቁም ነገር፤ ከአጋንንት እስራት ሰዎችን ነጻ ለመውጣት ከማተኮር፤ ክርስቶስ ለሰው ልጆች የመጣበትን፤ የሞተበትን ብስራት በኃይልና በሥልጣን መግለጽ ብቸኛው ጉዳይ እንደ ሆነ ያበስራል፡፡ ጳውሎስ በሮሜ 1:16፤ «እኔ በወንጌል ቃል አላፍርም ምክንያቱም የወንጌል ቃል በመጀመሪያ

አይሁዳውያንን ቀጥሎም አረማውያንን ሰዎች ሁሉ ማዳን የሚችል የእግዚአብሔር ኃይል ነው» በማለት፤ ሁሉም የሚቀድመው በአጋንንት ላይ መሠልጠን ሳይሆን፤ በወንጌል የምስራች ቃልና በእግዚአብሔር ኃይል ላይ መቆምን ያሳውቃል። ይህ ሲሆን በአጋንንት የታሠሩ ሰዎች ቢኖሩ ያለ ጉዳት፤ በዝምታ ለቅቀው ወጥተው ለእግዚአብሔር ልጅነት በበቁት ሕይወት ውስጥ መንፈስ ቅዱስ ሥራውን ፈጥኖ ይሠራል።

በሉቃስ 8:26-39 የሚተነትንልን ቁም ነገር በአጋንንት እሥራት ተይዞ የነበረው ሰው በክርስቶስ ነጻ መሆኑና እርሱን ለመቀበል መፈቀዱን ይናገራል።

ታማሚው ድኖ ራሱን እንዳወቀ የጠየቀው ጥያቄ፤ «እባክህ ልከተልህ» የሚል ነው። የኢየሱስ ምላሽ፤ «ወደ ቤትህ ሂድና እግዚአብሔር ያደረገውን ሁሉ ተናገር» የሚል ነበር። የተፈዋሹ ምላሽ ታዛዥነት ስለ ነበር፤ «ኢየሱስ ያደረገለትን ትልቅ ነገር በከተማው ሁሉ መናገሩን» (ቁጥር 39) ያበስራል።

ይህ ሰው የሆነለት ተአምር ያረማመደው የክርስቶስ ተከታይ ወደ መሆን ነበር - ወደ መዳን። የደኅንነት ምሥጢር በሰው ውስጥ ሲከሠት ደግሞ ተከታይነትን እንጂ ሽሽትን አይጋብዝም። ከዚህም የሚጠበቀው ዐቢይ ጉዳይ የሰዎች ጥረትና ጉጉት ከአጋንንት እሥራት ሰዎችን በመፍታት እዚያው ጋ ለመቆም ሳይሆን፤ የእግዚአብሔር ኃይል የሚሰጠው ሥራ ለዳግም ልደት ምክንያት ሊሆን የተገባው መሆኑን ማስመር ነው። ከዚህ ውጭ የሆነ ነጻነት ውሎ አዳሪ ባርነትን ስለሚወልድ ፋይዳ - ቢስ ነው።

እንግዲህ ለጊዜውም ቢሆን እንዲህ በማለት ላጠቃልል። ትኩረታችን፡-

ሀ. በዋናው ጉዳይ ላይ እንጂ፤ በምራቂው ላይ አይሁን። ዋናው የሰውን ሙት መንፈስ ሊቀሰቅስ የሚችለውን የክርስቶስ የጸጋ ወንጌል መሰበክ ነው። ያ ሲሠራ እግዚአብሔር መበርከቱን አትረፍርፎ ለወደዳቸው ሁሉ ያደርሳል (ሮሜ 1:16)።

ለ. ክርስቶስ ራስ የሆነላት ቤተ ክርስቲያንን በማጎበር ሳለች የምትጠባበቀው ዐቢይ ነገር ሁከትን፤ ጩኸትን፤ አልያም ቅጡን

አጥቶ የሚያሳክረውን «የመንፈስ ሥራ» መመልከትን ሳይሆን፤ የእግዚአብሔር ልዑልነት በሁሉ ላይ ተገላጭ ሆኖ እርሱ በገዛ ፈቃዱ እንደ ፍላጎቱ እንደ ዓላማው ሁሉን ሊፈጽም መቻሉን ማመን ነው። እናም በአጋንንት የተያዙ ወደ ጉባዔ ብቅ ቢሉ፤ ገንዘቡ ሊያደርጋቸው ከወደደ ቃሉ ልባቸውን አፍርሶ በጸጥታ ያለ ሐሰት ገንዘብ ሊያደርግ መቻሉን ማመን ተገቢ ነው።

ሐ. የእግዚአብሔር መንግሥት እና የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ምስሰል ያላቸው ቢመስሉም፤ አንድ አለመሆናቸውን መገንዘብ አስፈላጊ ነው። ሉቃስ እስራኤላውያን የሚጠባበቁትን መንግሥት መምጣትዋን ያስተውሉ ዘንድ ድውያን ተፈወሱ፤ ሰዎች ከአጋንንት እሥራት ነጻ ወጡ፤ እነዚህ ግን የመጣላቸውን መሢህ በማስወገድ ሰቀሉት። እነሆ፤ መንግሥት ተላለፈ፤ ከመተላለፉም የተነሣ ያኔ ለመምጣቱ ምልክት የሆኑ ዛሬም በምልአት በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሁሉ እንዳለ ይሁን ቢባል ዓላማውን እና ምክንያቱን ያሳክራልና ሁለቱን በአግባቡ መለየት ተገቢ ነው።

ሔዋን የቀየሰችው መንገድ

የስሕተት ትምህርት በተነሣ ቁጥር የማስታወሰው አንድን ሰው ብቻ ነው፤ ሔዋንን። እርሷ ለስሕተት ትምህርቶች ሁሉ ቁንጮ ናት። የእርሷ ጥፋት በዘመናት ውስጥ ዓይነቱን ሳይቀይርና ሳይሻሻል ቀጥሏል። ይህን ጊዜ፤ «በውኑ ሔዋን ምን ፈጸመች?» የሚል ጥያቄ ይነሣል። ይህ ጥያቄ መልስ ይሻል። ሔዋን የፈጸመችው የጌታን ሕያው ቃል በገዛ ፍቃዷ ጨመረች፤ በራሷ አሳብ ቃሉን ቀነሰች፤ እንደ ፍላጎቷ በቃሉ ላይ ማሻሻያ አደረገች። መቼ? ድሮ ድሮ። እንግዲህ ይህ ብቻ ነው እርሷን ከስሕተት ጅማሬ ጋር የሚያሳስበኝ። በሚከተለው መረጃ ልል የፈለግኩትን ይመልከቱልኝ።

- እግዚአብሔር እንዲህ አለ፡-
- «... ከነገት ዛፍ ሁሉ ትበላለህ ነገር ግን መልካሙንና ክፉን ከሚያስታውቀው ዛፍ አትበላ፤ ከእርሱ በበላህ ቀን ሞትን

ትምታለህ...» (ዘፍጥ. 2:17)::

- ለሔዋን ከፈታኝ ይህ ጥያቄ ተከተለ:-
- «...ሴቲቱንም በውኑ እግዚአብሔር ከገነት ዛፍ ሁሉ እንዳትበሉ አዝዞአልን? አላት...» (ዘፍጥ. 2:1)::
- በጥያቄው መሠረት ሔዋን የሰጠችው ምላሽ የሚከተለው ነው:-

«ሴቲቱም በገነት ካለው ከዛፍ ፍሬ እንበላለን፤ ነገር ግን ከገነት መካከል ካለው ከዛፍ ፍሬ እግዚአብሔር አለ እንዳትሞቱ ከእርሱ አትበሉ አትንኩትም...» (ዘፍጥ. 3:2)::

ንጽጽሩን እንቀጥል፤ እግዚአብሔር ባዘዘው በቃሉና እርሷ በመለሰችው ንግግር መካከል ያለውን ልዩነት እንመልከት:-

ሀ. እግዚአብሔር ዛፊቱን በእጃችሁ አትንኩት አላለም፤ እርሷ ግን አለች። ይህም በቃሉ ላይ መጨመሯን ያረጋግጣል።

ለ. እግዚአብሔር ዛፊቱን ሲያስተዋውቅ፤ «ክፉውንና መልካሙን ያስታውቃል» ብሎ ነበር፤ እርሷ ግን ይህን ተወችው፤ ይህም ከቃሉ እንደ ቀነሰች ያረጋግጣል።

ሐ. እግዚአብሔር እንዳይበሉ ያዘዛቸውን ዛፍ አካባቢ አልገለጠም፤ እርሷ ግን በገነት መካከል ካለው በማለት ቃሉን እንዳሻሻለች ያረጋግጣል።

እንግዲህ ሔዋንን የሚያስነቅፋት እግዚአብሔር በማያሻማ ሁኔታ አሳቡን በቃሉ ሲገልጽላት፤ ከእርሷ የሚጠበቀው መታዘዝና እግዚአብሔርንም ማመን ወይም አለመጠራጠር ነበር። እርሷ ግን በእግዚአብሔር መልእክት ላይ ጨመረች፤ ቀነሰች፤ እንዲሁም አሻሻለች። ይህ አሠራር ነው ጥንትም ዛሬም የሰሐተት ትምህርትን በዓለም ላይ እያስተናገደ ያለው። መፍትሔው ቀላል ነው፤ የእግዚአብሔርን ቃል እግዚአብሔር እንዳለው መረዳት፤ ማለትና ማድረግ ብቻ ነው።

የአዲስ ኪዳን ጸሐፊዎች ከሆኑት ውስጥ ዮሐንስ በሁለተኛው መልእክቱ ይህን ጽኑ ማሳሰቢያ አስከተለልን:- «በክርስቶስ ትምህርት ጸንቶ የማይኖርና ከእርሱም ርቆ የሚሄድ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር የለም፤ በክርስቶስ ትምህርት ጸንቶ የሚኖር ሰው ግን

አብና ወልድ ከእርሱ ጋር አለ» (2ኛ ዮሐንስ 9)። ዮሐንስ ይህን ዋነኛ የሐሰት አስተማሪዎችን የመለያ መስፈርት ለሁል ጊዜው ሲሰጠን፤ በዘመኑ፤ «ኢየሱስ ክርስቶስ ሰው ሆኖ በሥጋ አልተገለጠም» ብማለት የሚያስተምሩ መናፍቃን ገጥመውት ነበር (ቁ. 7)። ግና ክርስቶስ ስለ ራሱ ምን አስተማረ? የዚህን ምላሽ በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ነው የምናገኘው። በ1ኛ ዮሐንስ 2:23፤ «ወልድን የሚክድ አብ የለውም፤ በወልድ የሚያምን በአብ ያምናል» ይላል። ይህን ጥቅስ ያስመረጠኝ የስሕተት አስተማሪዎች፤ ሁሉም ማለት ይቻላል፤ የሚኖሩትና የትምህርታቸው ማዕከል የሚያደርጉት «ኢየሱስ ክርስቶስ» ነው። ክርስትና ገና አንደኛ መቶ ዓመቱን ሳያከብር ኖስቲሲቶች፤ «አምላክ ርኩስ በሆነው ዓለም ሥጋ ለብሶ በሰው ውስጥ በማደር በአካል አይገለጽም» በማለት ቃሉን ሽረው ተነሡ፤ ሥጋ መልበሱን፤ ፍጹም ሰው ሆኖ በምድር የመመላለሱን ታሪክ ሐሰት ነው በማለት የራሳቸውን የማሻሻያ መመሪያ አጸኑ።

በአራተኛው መቶ ክፍለ ዘመንም «እርዮስ የኢየሱስ ክርስቶስን አምላክነት አንቋሽሽ፤ ካደም።» አትናሺየስ ግን ልክ እንደ ዮሐንስ እስከ ፍጻሜው ተቃወመው፤ በቃሉም እውነት ረታው። ጳውሎስ እርዮስን ስለ ወከሉት ሐሰተኞች እንዲህ በማለት ማስጠንቀቂያውን ያጠናክራል፤ «...ይህንንም ያልሁት ግራ የሚያጋቡአችሁና የክርስቶስንም ወንጌል ለመለወጥ የሚፈልጉ አንዳንድ ሰዎች ስላሉ ነው እንጂ ወንጌልማ በመሠረቱ አንድ ብቻ ነው። ይሁን እንጂ፤ እኛም ብንሆን ወይም የሰማይ መላእክትም እንኳ ቢሆኑ እኛ ከሰበክንላችሁ የተለየ ሌላ ወንጌል ቢሰብክላችሁ የተረገመ ይሁን...» ይላል (ገላትያ 1:7-8)።

ገለጻዬን በመረጃ የተደገፈ እንዲሆን እንዴት በሔዋን የተጀመረው ጥፋት ሂደቱን ቀጥሎ በ1ኛ ዮሐንስ 4:1 መሠረት፤ «ወዳጆች ሆይ፤ በዓለም ላይ ጠቁ ሐሰተኛ ነቢያት ስለ ተነሡ መንፈስን ሁሉ አትመኑ፤ ይልቅስ...መርምሩ» ያለበትን በሁለት የተለያዩ እምነቶች ላይ ፍተሻ ላድርግ፤ እናንተም ዳኙ።

መጽሐፍ ቅዱሳውያን	ርእስ ነገር	በቃሉ ላይ መቀነስ! መጨመር ወይም ማሻሻል ያደረጉ ካቶሊካውያን
66ቱን መጻሕፍት ብቻ የሕይወትና የተግባራቸው መመሪያ ያደርጋሉ (2ኛ ጢሞ. 3:16-17፤ ዘግጥ. 12:32)	መጽሐፍ ቅዱስ	በ66ቱ መጻሕፍት ሳይወሰኑ ሌሎች መጻሕፍትን ይጨምራሉ፤ የሽማግሌዎችን ወግ የሕይወት መመሪያ ያደርጋሉ፤ ለቤተ ክርስቲያን የጎላ ሥልጣን ይሰጣሉ (ማቴ. 15:1-9)
መጽሐፍ ቅዱስን ደራሲው መንፈስ ቅዱስ ሊተረጎምላቸውና ሊያብራራላቸው እንደሚችል ብቻ ያምናሉ (1ኛ ዮሐ. 2:27፤ ሮሜ 15:4፤ ዮሐንስ 14:26)	የመጽሐፍ ቅዱስ አተረጓጎም	የቅዱሳት መጻሕፍትን ትርጉም የሚሰጡት ወይም የሚወስኑት የቤተ ክርስቲያኒቱ ጳጳስ ወይም ቤተ ክርስቲያኒቱ ብቻ ነች።
ወደ እግዚአብሔር አብ የመቅረቢያ ሁነኛ መንገድና አማላጅ ክርስቶስ ብቻ እንደ ሆነ ያምናሉ (ዮሐ. 14:6)።	ወደ አብ አድራሽ እና አማላጅ	ወደ እግዚአብሔር ለመቅረብ በጌታ እናት በኩል፣ በመላእክትና በቅዱሳን ሰዎች በኩል ሊቀርቡ እንደሚችሉ ያምናሉ።
እግዚአብሔር ባዘጋጀው በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ማመን ብቻ የዘላለም ሕይወትን ያስገኛልን ያምናሉ (ሮሜ 3:24፤ ኤፌ. 2:8-9፤ ሮሜ 10:4፤ 10)።	የዘላለም ሕይወት	የዘላለም ሕይወት በእምነት ብቻ ሳይሆን፣ በመልካም ሥራ ሊገኝ እንደሚችል ያምናሉ።
ደኅንነት የሚጸናው ክርስቶስ በሠራው ሥራ ብቻ መሆኑን ያምናሉ (ዮሐ. 3:16፤ ሮሜ 5:18፤ ዮሐ. 5:24)።	ዋስትና	የደኅንነት የመጽናት የአለመጽናት ጉዳይ ዛሬ ሊረጋገጥ አይችልም ይላሉ። ሰው ከሞተ በኋላ ነፍሱ ወደ እግዚአብሔር እንድትደርስ በሕይወት ያሉ ዘመዶች ቤተ ክርስቲያኒቱ ያወጣቸውን ሕግጋት ተግባር ቁርባንና ምጽዋትን፣ አማላጅነትን በማስፈጸም ዋስትና እንደሚገኝ ያምናሉ።

መጽሐፍ ቅዱሳውያን	ክፍል ሁለት ርእስ ነገር	በቃሉ ላይ መቀነስ መጨመር ወይም ማሻሻል ያደረጉ የመጠበቂያ ግንብ «የጅሆኽ እምነት ተከታዮች»
እግዚአብሔር በመለኮት አንድ በአካል ሦስት መሆኑን ያምናሉ፤ አብ፣ ወልድ እና መንፈስ ቅዱስ (ማቴ. 3:13-17፤ 28:19፤ 20፤ 2ኛ ቆሮ. 13:14)	እግዚአብሔር	ይሁዋ አንድ አምላክ ነው፤ በሦስት አካል አይታወቅም፤ የሥላሴ ትምህርትም ከሰይጣን ነው በማለት ያምናሉ።
ሰው የማይጠፋ ዘላለማዊ ነፍስ አለው (ዘፍጥ. 1:26፤ 5:1፤ ኢዮብ 32:8፤ 1ኛ ቆሮ. 11:7)	ዘላለማዊነት	ሰው የሚጠፋ ነፍስ አለው፤ ይህችም ነፍሱ ከአካሉ ተነጥላ አትኖርም።
ኢየሱስ አምላክ ነው፤ የሥላሴ ም አንድ አካል ነው (ዮሐንስ 1:1፤ ቄላ. 1:15-19፤ 20፤ 1ኛ ዮሐ. 5:7-8)።	ኢየሱስ ክርስቶስ	ኢየሱስ አምላክ አይደለም፤ ይልቅ እግዚአብሔር ከፈጠራቸው የመጀመሪያው ፍጡር ነው።
ክርስቶስ ኢየሱስ በአካል እንደሚመለስ ያምናሉ (1ኛ ተሰ. 4:16-17፤ ማቴ. 24:30፤ ራእይ 1:7)	ለኃጢአት የተከፈለ ዋጋ	የክርስቶስ ሞት፡- ሰው በሥራው ደኅንነቱን ይፈጽም ዘንድ እንደሚችል የተዘጋጀለት መንገድ እንደ ሆነ ያምናሉ።
የክርስቶስ ሞት ለሰው ልጅ ኃጢአት የተከፈለ ፍጹም ዋጋ መሆኑን ያምናሉ (ሮሜ 3:24፤ 2ኛ ቆሮ. 5:20)።	ትንሣኤ	ክርስቶስ መለኮታዊ መንፈስ ሆኖ ተነሥቷል እንጂ በአካል አልተነሣም።
ክርስቶስ ከመቃብር ሞትን ድል ነሥቶ የተነሣው በአካሉ ነው (ዮሐ. 20:24-29፤ ሉቃስ 24:23)።	የኢየሱስ መመለስ	ክርስቶስ በማይታይ ሁኔታ በ1914 ዓ.ም ወደ ምድር ተመልሷል፤ አሁን ምድርን በመግዛት ላይ ይገኛል።
የዘላለም የቅጣት ስፍራ ለኃጢአተኞች ተዘጋጅቷል፤ (ማቴ. 5:22፤ ሉቃስ 13:24-28፤ 2ኛ ጴጥ. 2:17፤ ራእይ 14:9-11)።	ገሀነም	ገሀነም ወይም የዘላለም የመቃጠል ቦታ የለም፤ ይልቅ እግዚአብሔር ወደሚፈልገው ደረጃ ያልደረሱ ሰዎች በገንዘብ/ተገንዘብ/ ዳግመኛ ላይታሰቡ ይጠፋሉ።

እንግዲህ ከሳይ የተጠቀሱት ለምሳሌ ያህል የተወሰዱ ናቸው። ከእነርሱ ሌላ ብዙ ብዙ እንዳሉ መገንዘብ ይኖርብናል። ያዕቆብ በመልእክቱ በምዕራፍ 1:25 ላይ፤ «...ነገር ግን ነጻ የሚያወጣውን ፍጹም ሕግ /ቃሉን ማለት ነው/ ተመልክቶ በእርሱ የሚጸና እርሱንም ሰምቶ የማይረሳና በሥራ ላይ የሚያውለው ሰው በሥራው የተባረከ ነው» በማለት የቃሉን ዋነኛነት ያረጋግጥልናል። እንግዲህ እነርሱ የቃሉ ደራሲ መንፈስ ቅዱስ ነው፤ ይህ መንፈስ ቅዱስ ቃሉን ሲገልጥልንና ሲያስተምረን በእኛ ውስጥ አድሯል። ስለዚህ በትሑት መንፈስ ቃሉን ተግተን እናጥና፤ በቃሉ እንደ ተጻፈ፤ «...ማንም በዚህ ቃል ላይ አንዳች ነገር ቢጨምር... ማንም በዚህ የትንቢት መጽሐፍ በተጻፉት ቃሎች አንዳች ቢያጎድል...» ወዮለት ብሏል (ራእይ 22:18-19)። እንግዲህ ጌታ እንዳለው፤ «መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጀሮ ያለው ይሰማ» (ራእይ 2:7)።

የሥነ ፍጻሜው ቅኝት

ከአዲስ ኪዳን መልእክቶች ውስጥ የጸሐፊው ስም ያልተጠቀሰበት መጽሐፍ የዕብራውያን መልእክት ነው፤ ባይጻፍበትም፤ በርካታ መረጃዎች ጸሐፊው ጳውሎስ ሊሆን እንደሚችል ይጠቁማሉ፤ እኔም እንዲሁ እላለሁ። ዕብራውያን በጳውሎስ ከተጻፈ፤ በአዲስ ኪዳናችን አሥራ አራት የጳውሎስ መልእክቶች አሉን ማለት ነው።

በእነዚህ በርካታ መጻሕፍት ውስጥ የተላለፈው አንኳር መልእክት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን እንደ ክርስቶስ አካልነቷ አባላቷ ሁሉ ያላቸውን በረከቶች ያውቁት ዘንድ፤ ያላቸውን ኃላፊነት ይረዱት ዘንድ፤ እና በፊታቸው ያለውን ጽኑ ተስፋ ይጠብቁት ዘንድ ያስገነዝባል።

ክርስቲያኖች የሚጠብቁትና የሚጓጉለት ጽኑ ተስፋ የኢየሱስ ክርስቶስ ዳግም መመለስ ነው።

ጳውሎስ፤ «...እኛ በሕይወት የምንገኝ ጌታን በአየር ላይ

ለመቀበል ከእነርሱ ጋር በደመና እንነጠቃለን፤ ለዘላለም ከጌታ ጋር እንሆናለን፤ ስለዚህ በዚህ ቃል እርስ በርሳችሁ ተጽናኑ» (1ኛ ተሰ. 4:14-18) በማለት ቤተ ክርስቲያንን ያበስራል።

ሊፈጸም ያለው ይህን የመሰለ ተስፋ ሆኖ ሳለ፤ ለምን ይሆን በርካታ ክርስቲያኖች ስለ መጨረሻው ዘመን የማያሰባቸው? ምላሹ ሁለት ነው። የዘባቾች ተጽዕኖ በአማኞች ዘንድ መስረጉ አንዱ ነው። «ዘባቾቹ ኢየሱስ ይመጣል ተብሎ ተስፋ ተሰጥቶ አልነበረምን? ታዲያ የት አለ? የቀድሞ አባቶቻችን ከሞቱበት ጊዜ እንሥቶ ሁሉ ነገር ከፍጥረት መጀመሪያ ጀምሮ እንደ ነበረው ነው» ይላሉ (2ኛ ጴጥ. 3:4)። ሁለተኛው፤ ቃለ እግዚአብሔርን በእግባቡ ካለመረዳት የተነሣ የተዛቡ አመለካከቶችን መኖር ትኩረት ሳይሰጡ አልቀሩም። በመጨረሻም፤ የእግዚአብሔርን የመርሐ ግብር አፈጻጸም አለመረዳት የሚያጓጓውን የኢየሱስን ክርስቶስን መግለጥ ችል ያስኘዋል።

በሁለተኛነት ያነሣሁትን የተዛባ ምልክታ በጥቂቱ ላብራራው። ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ዳግም መመለስ አንዳንዶች ወደ እርሱ ይሄዳሉና፤ የአማኝ ሞቱ የኢየሱስ ክርስቶስ ዳግም መምጣት ነው ይላሉ። ይህ እሳቤ መጽሐፍ ቅዱሳዊ አይደለም። አንድ በክርስቶስ ያለ ሰው በሥጋው ሲሞት መንፈሱና ነፍሱ ዘላለማዊ ናትና ወደ ፈጣሪዋ ትመለሰላች፤ ሥጋው ግን በምድር ይቀራል፤ ይህም በ1ኛ ተሰሎንቄ 4:16-17፤ «ጌታ ራሱም ከሰማይ ይወርዳል፤ በክርስቶስ አምነው የሞቱትም አስቀድመው ይነሣሉ...» በማለቱና፤ ኢየሱስ «...እኔ ባለሁበት እንድትኖሩ እንደ ገና መጥቼ እወስዳችኋለሁ» ማለቱ፤ እናንተ ወደ እኔ ትመጣላችሁ የሚል ፍቺን አይዘም፤ ቀጥተኛው ትርጓሜ እኔ ወደ እናንተ እመጣለሁ ማለት ነው። ከዚህም የተነሣ፤ ሞትና ዳግም መመለስ ግንኙነት የላቸውም።

ሌሎች ደግሞ፤ «የመንፈስ ቅዱስ በበዓለ ሃምሳ መምጣት ዳግም ምጽአቱ» ነው ይላሉ። ይህ ኢየሱስ ያስተማረውን ትምህርት ይጣረሳል። ራሱ «አጽናኝ እንዲመጣ እኔ ብሄድ ይሻላችኋል» ብሏል። ይህ ግን ራሱ ኢየሱስ መንፈስ ቅዱስ በመሆን መምጣቱን አያሳይም፤ ይልቅስ፤ ስለ ኢየሱስ ዳግመኛ መምጣት በዓለ ሃምሳ

ከሆነ በኋላ ፊልጵስፎስ 3:21፤ 2ኛ ጢሞቴዎስ 4:81፤ 1ኛ ተሰሎንቄ 4:16፤ 1ኛ ቆሮንቶስ 15:51 ተጽፎ ይገኛል። ዳግም መምጣቱ በበዓለ ሃምሳ ዕለት ቢፈጸም ኖሮ፤ ኋላም ስለዚህ ጉዳይ ባልተነገረን፤ ባልተጻፈም። የቀሩት ደግሞ፤ «የኢየሩሳሌም በ70 ዓ.ም መደምሰስ የኢየሱስ ዳግም ምጽአት ነው» ይላሉ። እርግጥ፤ የኢየሩሳሌም የመደምሰስ ታሪክ ብዙ ትንቢቶችና የአዲስ ኪዳን አስተምህሮዎችን በአግባቡ እንዲጠኑ ረድቷል-ኢየሱስ ለኢየሩሳሌም አለቀሰ፤ ያለቀሰው ያለ ንስሐ በድንዳኔ የመዝለቁን ታሪክ አይቶ ነበር፤ «ድንጋይ በድንጋይ ላይ ሳይፈርስ አይቀርም» እንዳለውም፤ በጊዜው በታይተስ መሪነት ቤተ መቅደሱ እንዲፈርስ፤ ሕዝቡም እንዲበተን ሆኗል። ይህ ሆነ ማለት ግን ኢየሱስ ዳግም ከያኔ ጀምሮ መጣ ማለት አይደለም። በዮሐንስ 21:21-23፤ እንዲሁም በራእይ 22:20፤ «ኢየሱስ...በቶሎ እመጣለሁ» አለ። ዮሐንስ እነዚህን መልእክቶች የጻፈው ከ70 ዓ.ም በኋላ በዘጠናዎቹ አጋማሽ ላይ ነበር፤ በ70 ዓ.ም ላይ ቢሆን ኖሮ፤ የኔታ ዳግም የመምጣቱ ታሪክ ባልተጻፈ ነበር።

የተዛቡ አመለካከቶች እነዚህ ብቻ አይደሉም፤ በእውነት ላይ ተጫምቶ መነሣት ተገቢ ስለሆነ፤ በጥንቃቄ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ዳግም መመለስ ለመመስከር ሦስት ወገኖችን ላሳያችሁ።

ለዚህ ሁነኛ ጥቅሴ 1ኛ ቆሮንቶስ 10:32 ነው። «... አይሁዳውያንንም ቢሆን፤ ግሪካውያንንም ቢሆን፤ የእግዚአብሔርም ቤተ ክርስቲያንን ቢሆን ማንንም አታሰናክሉ።» ሦስቱ ወገኖች እነዚህ ናቸው። አይሁዳውያን፤ እስራኤላውያን፤ ግሪካውያን (አሕዛብ)፤ እኛ የአዲስ ኪዳን ቤተ ክርስቲያን ናቸው።

እነዚህን መጽሐፍ ቅዱስ ሲገልጻቸው ስለ አይሁዳውያን የተበተኑ፤ የተሰደደዱ፤ የታወሩ ሕዝቦች መሆናቸውን ይዘክራል። ለዚህም ጽኑ መረጃው ዘዳግም 28:58-68 እንዲሁም ሮሜ 11 ነው።

እስራኤላዊ ያልሆነውን ሁሉ መጽሐፍ ቅዱስ አሕዛብ (ግሪካውያን) በማለት ይጠራቸዋል።

በሦስተኛነት የሚያነሣው ክፍል በክርስቶስ ሥራ የተመሠረተውን ቤተ ክርስቲያንን ነው። በእርሷ ውስጥ ያደሩት እስራኤላውያን ወይም አሕዛብ ብቻ አይደሉም፤ ሁለቱንም በአንድነት

ጠርስቶስ በመጥራት ታገለግላለች።

እንዚያስ ስለ ሥነ ፍጻሜ ስንነጋገር እግዚአብሔር በቃሉ ውስጥ ሦስቱን ክፍሎች ለየብቻ እንደሚያስተናግዳቸው የየራሳቸው ሁነኛ ቃል ኪዳንና የየራሳቸው ጅማሬና ፍጻሜ እንዳላቸው መረዳት ተገቢ ነው። ይህም የአንዱን ለሌላው ላለማወራረስና ላለመቀየጥ ይረዳናል።

ለምሳሌ፤ ከሦስቱ የመጨረሻውን ቤተ ክርስቲያን አንሥተን ብንመለከት፤ ሁለት የስም አንድነት ያላቸው ቤተ ክርስቲያናትን እናያለን፤ እውነተኛ ቤተ ክርስቲያንና ሐሰተኛ ቤተ ክርስቲያን። የእውነተኛው መለያም አንድ ነው፤ ክርስቶስ እንዳለው የገሀነም ደጆች የማይቋቋሟት፤ በዘመናት ውስጥ በመዝለቅ ሳትጠፋ የኖረች፤ የቃሉን እውነት በመታዘዝ የምትኖር የትኛዋም አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን እርስዋ እውነተኛ ናት።

ሐሰተኛዋ ቤተ ክርስቲያን የእውነተኛዋን ቤተ ክርስቲያን ተቃራኒ መንገድ ይዛ ትጓዛለች። መሠረቷ ክርስቶስ አይደለም፤ ትምህርቷ ወግና ቅይጥ ነው፤ በሕያው ቃሉ ላይ መጨመር፤ መቀነስም ሆነ ማሻሻል የዘወትር ተግባሯ ነው። 1ኛ ጢሞቴዎስ 4:1 ላይ እንደተገለጸው፤ «በኋላኛው ዘመን አንዳንድ ሰዎች አሳሳች መናፍስትንና የአጋንንትን ትምህርት በመከተል ሃይማኖትን ይክዳሉ» ይላቸዋል። ስለዚህች ቤተ ክርስቲያን ጴጥሮስ በ2ኛ ጴጥሮስ 2:1-3:18 ምንነቷን ገልጧል፤ ጳውሎስም ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ይህ እንደ ነበር ሲያብራራ፤ ሁለት ዓይነት ወንጌል፤ ሁለት ዓይነት መንፈስ እና ሁለት ኢየሱስ እንዳለ በ2ኛ ቆሮንቶስ 11:4 ዘክሯል። ከዚህም የተነሣ፤ የመጨረሻውን ዘመን የምናጤነው ሐሰተኛዋ ቤተ ክርስቲያን እንዳለች በመረዳት ነው። ይህች ቤተ ክርስቲያን ለሐሰተኛው ክርስቶስ ራሷን የምታዘጋጅና ብዙዎችን የምታስት ነች። ሁሉንም ማስተናገድ ትችላለች፤ ተከታዮቿ ብዙ ናቸው። እንዚያስ የመጨረሻው ዘመን እንደ ቀረበ የምንረዳው ይህ ምልክት በዓለም ዙሪያ እየገነነ ሲመጣ ነው።

በትይዩ፤ ሥነ-ፍጻሜን ለመቃኘት የዓለምን ሁኔታ መመልከት ሌላው ጉዳይ ነው። የዓለም ፖለቲካ አካሄድ፤ ማኅበራዊ ኢኮኖሚያዊ ሂደቶች በወጉ ይመረመራሉ። የዓለም መንግሥታት

ኅብረታቸውን በማጠናከር ዓለምን በፈለጉት አቅጣጫ ይመሩ ዘንድ እየጣሩ ነው። በስምምነታቸው ጦርነትን አጥፍተው ሰላምን ለማስፈን፤ መለያየትን አስወግደው አንድነትን ለማምጣት ይጥራሉ፤ ነገር ግን የጥረታቸው አቅጣጫ እየገነነ ሲመጣ፤ ለዚህ ሁነኛ መፍትሔ ሐሰተኛው ክርስቶስ ይሆናል። እርሱ በልዩነት ምክንያት የመጣውን ግጭት ወደ አንድነት የማድረስ መፍትሔን ይዞ ይመጣል። በልዩነትም አንድነት ሊኖር እንደሚችል አግባቢና አዕምሮአዊ መንደርደሪያን ይሰጣል፤ ይህን አሠራር ሁለተኛዋ ዓይነት ቤተክርስቲያን ተሳታፊ በመሆን ታራምዳለች።

ማኅበራዊና ኢኮኖሚያዊ በሆነው አካሄድ ዓለም በማቴዎስ 24 ላይ እንደተገለጸው፤ በብዙ ጦርነቶች፤ የምድር ነውጦች፤ ቸነፈሮች መዝለቋ ሁነኛ መረጃ ይሆናል። በዚህ ጽሑፍ ቅኝት እነዚህን በአጭሩ ለማስተዋወቅ እሞክራለሁ።

ከ1970 ወዲህ ታላላቅ ስድስት ጦርነቶች በዓለም ላይ ተካሂደዋል። የቪትናም፣ የፎክላንድ፣ የሊባኖስ፣ የኢራንና ኢራቅ፣ የአፍጋኒስታንና የባሕረ ሰላጤው ጦርነቶች ከፍተኛዎቹ ናቸው። በተለይም የ1991 የባሕረ ሰላጤው ጦርነት በዓለም ላይ ከተካሄዱት ጦርነቶች ሁሉ የመጠቀ እንደ ነበር ተዘክሯል።

የመሬት ነውጥንም በተመለከተ የቅርቡ «የዓለም አልማናክ» እንደ መዘገበው፤ እስከ ዛሬ በዓለም ላይ ከተመዘገቡት 577 ታላቅ ነውጦች ውስጥ 38 የሆኑት በያዝነው ክፍለ ዘመን እንደ ሆኑ አስታውቋል። በትይዩም፣ ከታላላቆቹ ውጭ አናሳ ነውጦች የተባሉትን ከ12ኛው ክፍለ ዘመን እስከ ዛሬ የሆኑት በምሳሌነት ሲጤኑ ምን ያህል እንደ ሆኑ መገንዘብ ይቻላል።

በ12ኛው ክፍለ ዘመን 84 የመሬት ነውጥ፣ በ13ኛው ክፍለ ዘመን 115 የመሬት ነውጥ፣ በ14ኛው ክፍለ ዘመን 137 የመሬት ነውጥ፣ በ15ኛው ክፍለ ዘመን 174 የመሬት ነውጥ፣ በ16ኛው ክፍለ ዘመን 258 የመሬት ነውጥ፣ በ17ኛው ክፍለ ዘመን 378 የመሬት ነውጥ፣ በ18ኛው ክፍለ ዘመን 640 የመሬት ነውጥ፣ በ19ኛው ክፍለ ዘመን 2119 ሆኗል። በ20ኛው ክፍለ ዘመንም በጥቂቱ ብናይ፣ ከ1950 እስከ 1975 ባለው እንኳን በመሬት ነውጥ ጊዜ 625,700 (ስድስት መቶ ሃያ አምስት ሺህ ሰባት መቶ) ሕዝቦች

ሲያልቁ፤ አንድ ሚሊዮን አሥራ አምስት ሺ አምስት መቶ ሕዝቦች የነውጥ ተጠቂዎች ሆነዋል። እንግዲህ ምን ያህል እየመጠቀ እንደ ሄደ ተገንዝቦ።

ቸነፈርም እንዲሁ ነው። ኤድስ በቸነፈር ጎራ ለመመደብ የሚችል የፍጻሜው የጥፋት መንገድ ነው። የዓለም የጤና ጥበቃ ድርጅት (ኢ.ኤ.ኦ) ከ1987 እስከ 2000 ዓ.ም ባለው ጊዜ ውስጥ 100 ሚሊዮን ሕዝቦች በኤድስ ሊለከፉ መቻላቸውን ከወዲሁ አርድቷል። የታይም መጽሔት፤ «እስከ ዛሬ ያልሰማችሁት ጉድ?» በተሰኘው ዓቢይ ርእሱ፤ «በሰው ልጅ ታሪክ ውስጥ ሆኖ የማያውቅ ፈጣን ወራሪ ቸነፈሩ ኤድስ ብቻ ነው።» በማለት ያብራራል። ለቸነፈሩም መንሥኤ ከሆኑት አንዱ የግብረ ሰዶማውያን (የወንድ ለወንድ ተጋቢዎች) ልቅነት በዓለም ላይ በመብትነት ደረጃ እየተስፋፋ መሄድ፤ የጌታን በቶሎ ዳግም መመለስ ለክርስቲያኖች የሚያስረዳ ይመስለኛል።

አሁን ደግሞ በአጭሩ የእስራኤልን ሁኔታ ላብራራላችሁ። በሰው ዘር ታሪክ ውስጥ ከአብርሃም መጠራት ጀምሮ እየሰፋ የምናገኘው ሕዝብ እስራኤል ነው። ይህ ሕዝብ የዓለምን ታሪክ አቅጣጫ ይዞ እንደ እግዚአብሔር መርሐ ግብር መጓዙን መለኪያ በመሆን ያሳያል። ከዚህም የተነሣ፤ በመነሻነት እግዚአብሔር ሕዝቡን ለይቶ ቀርጾ፤ እንደሚመኝ በማድረግ ለዓለም ሕዝቡ ታማኝ የጌታ ምስክሮች ይሆኑ ዘንድ ለይቶ ኃላፊነትም ሰጥቶ ያዘልቃቸው ዘንድ ፈለገ። ይህንንም በሕዝቡ መካከል አደረገ፤ በምትኩ ግን ዐመፀኝነት፤ ባዕድ አምላኪነት ተግባራቸው ሆነ፤ በዚህም የሚሆንላቸውንና የሚሆንባቸውን በዘሌዋውያን 26 ላይ ገለጸ፤ ያንንም ሆነ።

የእስራኤል እምቢተኝነት በብሉይ ኪዳን ሲገኝ፤ እግዚአብሔር እንደ ቃሉ ለባዕዳን ገዢዎች አሳልፎ በመስጠት ቀጣቸው፤ ከምድራቸውም አስወገዳቸው፤ ተመልሰውም በተረጋጉ ጊዜ በእግዚአብሔር ላይ ሌላ ዓመፅ አደረጉ። ይኸውም ሊያድናቸው የመጣውን ኢየሱስ ክርስቶስን በመቃወም ሰቀሉት። የዚህም ውጤት በ70 ዓ.ም የቤተ መቅደሱ መፍረስ፤ የከተማዋ መደምሰስ፤ የሕዝቦቿ አገር-የለሽ በመሆን መበተን ሆነ። እግዚአብሔር ከዚያን

ጊዜ ጀምሮ በቤተ ክርስቲያን ይጠቀም ዘንድ ወደደ። የእስራኤል የሂደት ጣሪያ የሚሰበሰባትን በመፈለግ፤ ሰላምን የሚዘራባትን በመመኘት፤ በዓለም ላይ ገናና ሆና የበላይ የሚያደርጋትን በማሰስ፤ ቤተ መቅደስ የሚሠራላትን ለማመቻቸት ስትጥር ያኔ የመጨረሻው ሰዓት የዳግም ምጽአቱ ወቅት እንደ ደረሰ መለየት ይቻላል። እናም ይህን ዘመን በዚህ መፈተሽ ተገቢ ነው።

እነዚህ ከላይ ያነሣጋቸው ነጥቦች የሚያሳዩን አንድን ቁም ነገር ነው፤ እርሱም እያንዳንዳችን በእግዚአብሔር ፊት ስለ ሠራነው ሥራ በግላችን መልስ የምንሰጥ ስለሆነ፤ ፍሬያማ መሆናችንን ዛሬ እንመርምር (ሮሜ 14:12)። ጳውሎስ እንዲህ ይመክረናል፤ «ስለዚህ የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ፤ ጸንታችሁ ቁሙ፤ በምንም ነገር አትናወጡ፤ ለጌታ ሥራ የምትደክሙት በከንቱ አለመሆኑን አውቃችሁ ሳታቋርጡ ዘወትር የጌታን ሥራ ለመሥራት ትጉ» (1ኛ ቆሮ. 15:58)። ይህን ቃል ሥራችን እናደርገው ዘንድ ይገባል። የእግዚአብሔር ሰዓት ሲሞላ ኢየሱስ ክርስቶስ ዳግም መምጣቱ አይቀርም፤ እኛ ግን ተግተን የሰጠንን አደራ እንፈጽም።

ዋቢ መጻሕፍት

Dolan, D. *Holy War for Promised Land*. Nashville, TN, Thomas Nelson Publisher, 2000.

Dyer, C. H. *The Rise of Babylon*, Wheaton, IL, Tyndale House Publishers, 1991.

Evans William. *The Great Doctrines of the Bible*, Moody Press Chicago, 1949.

Goetz William R. *Apocalypse Next*, Moody Press Horizons House Publisher, 2001.

Walvoord John F. *The Return of the Lord*, Zondervan Publishing House, 1995.

ገናን አናግንነው!

አሜሪካኖች የገናን ዛፍ ማስጌጥ የጀመሩት ከ19ኛው መቶ ክፍለ ዘመን በኋላ ነው። ከዛሬ መቶ እና መቶ ሃምሳ ዓመት እነርሱን ቀድመው የገናን ዛፍ በማድረግ ብዙ መቶ ዓመታትን ያስቆጠሩት ግን ጀርመኖች ናቸው። እነርሱም ቢሆኑ ወደዚህ ደረጃ የደረሱት ኢየሱስን ብለው ሳይሆን፤ ችግራቸውን አስበው ነው-ቅዝቃዜን፤ ውርጭን፤ አንጉሉን ረገጥም የክረምት ወራትን። በዚህ የርጥበት ወቅታቸው ያሏቸው አረንጓዴ ቅጠላ ቅጠሎች ሁሉ ይወድማሉ፤ ያለ መታሰቢያም ይጠፋሉ። በዚህ ቀውጢ የአየር ጠባይ ያንን ጽኑ ውርጭ ተቋቁሞ የሚወጣ አንድ የዛፍ ዘር አለ።

ታዲያ ጀርመኖቹ ለዚህ ዛፍ መትረፍ ዋንኛው ምክንያት ሊያጠፉት የሚመጡትን መንፈሳዊ ኃይላትን የመቋቋም ችሎታው እንደ ሆነ ገመቱ። ሌትና ቀን ሳያቋርጥ የሚሸከረከረውን ክፉ መንፈስ ከተቋቋመው፤ እኛንና ቤተሰባችንን ሁሉ ይህ ዛፍ ከክፉ ሊጠብቀን ይችላል በማለት ዝንግፊውን ወደ ቤታቸው አስገቡት፤ እንደ መታመኛም፤ እንደ መከራም ይቆጥሩት ጀመር። ቀስም እያሉ ይህንን ዛፍ አስጌጡ። መነሻ ነገሩ ይህ የሆነለት ዛፍ፤ የኢየሱስ ልደት በየዓመቱ ሲመጣ የጥድ ዝንግፊ ከውጭ ወደየቤቱ እየገባ እንደ ጀርመኖችና እንደ አሜሪካኖች እኛም ዘንድ እየተዘወተ ረ ከረመ። አሁን እኔ ልጠይቀው የፈለግኩት የገና ዛፍ በውኑ ከጌታ ልደት ጋር ያገናኘው ሁነኛው ጉዳይ ምንድን ነው? መቼም ክርስቲያኖች ነንና ባህልንም ታሪክንም አጢኖ እንደ እግዚአብሔር ቃል የሆነውን ማድረግ እንዳለብን አስቀድሜ ለራሴው የዓመት ሥራ ሰጥቼዋለሁ። ይህንንም ማሰቤ እንደ ልማዱ «ገና» ሲመጣ እንዳልሳሳት ብዬ ነው! እናንተም አስተውሉት።

መቼም የኢትዮጵያን የዘመን አቆጣጠር ተጠቅመን የኢየሱስን ልደት ልንዘክር ብለን ከወራት መካከል ነጥቀን የምናወጣው ታኅሣሥን ብቻ ነው፤ እርሱም ከያዛቸው ቀናት ውስጥ ሊሸኘው የቀረበውን የመጨረሻውን ነው ለኢየሱስ የልደት ዕለት የምንመድበው።

ከወዲሁ በዚያን ዕለት ስጢታዎች መለዋወጥ፤ በእነርሱ

መደናነቅ፣ ጣፋጭ ምግቦችን መገባበዝ፣ እንዲሁም «በገና ጨዋታ አይቆጠም ጌታ፣» «ጌታ ተወለደ፣» «Happy Christmas»፣ «Merry Christmas» የሚሉ የካርድ ዓይነቶችን መለዋወጥ፣ የገናን ዛፍ አቆነጃጅቶ፣ ከረሜላዎችን ወሻሽቆ ዕለቱን ማሰብ፣ ደቃቅ አምፖሎችንም ብልጭ ድርግም ማድረግ ዓመት በዓመት የሚጠበቅ ትእይንት ነው።

በኢየሱስ ወደዚህ ዓለም የመምጣት ምክንያት ግን ዕለቱንና ወራቱን የሰቆቃ ወቅት ማድረጉንም ልብ እንበል። መላእክቱ፣ «በሰማይ ለእግዚአብሔር ክብር ይሁን በምድርም እግዚአብሔር ለሚወዳቸው ሰዎች ሁሉ ሰላም ይሁን» በማለት ሲያበስሩንና ሲያመሰግኑ፣ ከወራት ወይም ከዓመት በኋላ በቤተልሔም ያሉ እናቶች ሁሉ «ወዩ» ብለው አለቀሱ፤ በምድር ሰላም ሳይሆን ሁከት ሆነ፣ ሄሮድስ በዕለቱ ከተወለዱት ጀምሮ ወደ ኋላ በመመለስ እስከ ሁለት ዓመት የረረሱትን ሕፃናት ሁሉ ፈጀ። በዚህም ምክንያት በሰማይ ለእግዚአብሔር ክብር ሆኗል፣ ግና በምድር የጎዘገዘና የጨለማ ወቅት ነበር።

ይህ ብቻ አይደለም፤ ኢየሱስ የተወለደ ዕለትም ነው ማርያም ለመውለድ የምጥ ጣር የገጠማት፤ ኢየሱስም ፍጹም ሰው ነበርና ማልቀስ የጀመረው የዚያኑ ዕለት ነው፤ ከኃጢአት በቀር ሰው የሆነው እርሱ ሊለፋ የጀመረበት ዕለት ያ ቀን ነው። መነሻው፤ ኢየሱስ በደጅ ጥናት በተገኘ ስፍራና ምቹ አልባሳት ሳይኖርለት የመከራን ጽዋ «ሀ» ብሎ «የገና» ዕለት ተያያዘው። አማኑኤል የሁል ጊዜ ስሙንም ያኔ ያዘ፤ «እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ሆነ»። «ገና» የደስታ ሳይሆን የጎዘገዝ፣ የብርሃን ሳይሆን የጨለማ በሆነበት ዕለት እግዚአብሔም ከእኛ ጋር ሆነ።

ኢየሱስ በገና ዕለት ሰው ቢያለቅስ አልቅሶበታልና የሰው ችግር ይገባዋል፤ ኢየሱስ ያልተመቻቸ ሕይወት ገጥሞታልና ነገረ ዓለሙ ዝብርቅርቅ ሲል መያዣ መጨበጫን ሰው ሲያጣ ሊያረጋጋው ሊያግዘው ይችላል፤ በሰዎች መካከል ተገኝቷልና።

ለኢየሱስ የተገባው ስም አማኑኤል ከሆነ፣ የገና በዓል ሊከበር የሚገባው በዓመት 365ቱንም ቀናት ነው። ማለቴ በየቀኑ ገና ሊሆን ነው የተገባው፤ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር የማይሆንበት የቀናት ብዛት 364 ነው ካላልን በቀር፤ አማኑኤል በአማኑኤልነቱ ሁሉ «ገና» ሆኖ እንዲያልፍ ፈቃዱ ነው። የዓመቱ ሰው ብቻ ያድርገን ብለን ካሰብን ግን የገናን ገናነት የመረዳታችን እቅም ዝቅ ብሏል።

የገናው ባለቤት በሦስት ዋንኛ ነገሮች ክርስቲያኖች አማኑኤልነቱን እንዲረዱት ይፈልጋል።

አንደኛው፣ የገና አምላኪዎች ሳንሆን፣ ጌታን ብቻ ለማምለክ ልንሰባሰብ እንደሚገባን ማወቅ ለሁሉ ያሻዋል። በማቴዎስ 18:19-20፣ «ከእናንተ ሁለቱ በምድር ላይ ማናቸውንም ነገር ለመለመን በጸሎት ቢተባበሩ በሰማይ ያለው አባቴ ይፈጽመዋል፤» ምክንያቱም «ሁለት ወይም ሦስት ሆነው በስሜ በሚሰበሰቡበት ስፍራ እኔ በመካከላቸው እገኛለሁ» እንደ መሪ ጥቅስ ይወሰዳል። በአገራችንም ሆነ በዓለም ዙሪያ ያሉት ቤተ ክርስቲያናት መቼ ጤም ብለው ይሞላሉ ተብሎ ቢጠየቅ፣ ሁሉም ዘንድ አንድ ዓይነት መልስ እንደምታገኙ ማወቅ ተገቢ ነው፤ የገና ዕለት። ግን ለምን በዓመት አንድ ቀን በዚያን ዕለት ብቻ እንድንሰባሰብ ሆነ? ምላሹ አሁንም አንድ ነው፤ ዓለም በሙሉ ከሰው ጋር ሊሆን የመጣውን ኢየሱስን በመተው የቀን አምላኪ፣ የበዓልና የሥርዓት አድራጊ ስለሆነ ነው። ይልቁኑ፣ ክርስቲያኖች ሁላችን በየጊዜው መሰባሰባችንን ጌታ ፈልጎታል።

ሁለተኛው፣ የገናችን መገለጫ ፍቅርን የጋራችን በማድረግ መኖርን መለማመድ ነው። ኢየሱስ የተራቡትን ሰላጠገቡ ሰዎች፣ የታመሙትን ስላስታመሙ ወዳጆችና ቤት የለሾችን የመሸባቸውን እንግዶችን ያስተናገዱትን ሰዎች፣ «ያደረጋችሁትን ሁሉ ለእኔ እንዳደረጋችሁ ነው» (ማቴ. 25:40) አላቸው።

ታዋቂው ሊዎቶልስቶይ በድርሰቱ እንዲህ ጽፎ እንደ ነበር ይታወሳል። ሰውየው በእንቅልፍ ውስጥ ሳለ በሕልሙ ኢየሱስ ወደ እርሱ መጥቶ፣ «ዛሬ ወደ አንተ ቤት እመጣለሁና ተዘጋጅተህ ጠብቀኝ» የሚል መልእክት ተወለት። ሰውየውም ልክ እንደ ነቃ ኢየሱስን ሊያስተናግድ ሥራ ጀመረ፤ ቤቱንም አዘጋጅቶ ጨረሰ።

ግን ከአሁን አሁን ደረሰ ሲል አንገራል ሰዎች ወደ ቤቱ እየመጡ ልቡን አደከሙት። ጠዋት ላይ ጤ ሊጥለው የነበረ አንድ የጃጃ ሽማግሌ ወደ እርሱ መጣ፤ ምግብ አቅርቦ አስተናግዶ ሸኘው። ቀትር ላይ ደግሞ የታረዘች ሕመምተኛ ሴት መጣችበት የሚያስፈልጋትን ሁሉ አደረገላት፤ ሽኛትም። ሊመሻሽ ሲል ደግሞ አባቱን ድንገት ያጣ ሕፃን ረዳት ናፍቆ አለቃቀሰበት፤ እንባውን ጠርጎ አለባበሰና ረዳው። በዚህ ሁሉ እንደ ሕልሙ ኢየሱስ ሳይመጣ መሸ። ጌላ ላይ ተሰላችቶ አንቀላፋ፤ ተኛም፤ ኢየሱስ ግን በሌሊት ወደ እርሱ መጣና፤ «በቤትህም መጥቼ ስለ አስተናገድክኝ አመሰግንአለሁ» አለው። «መቼ መጣህና?» የሰውየው ፈጣን ጥያቄ ነበር። ጌታ ግን በማለዳ ረዳት እንደሌለው ሽማግሌ፤ በቀትር በሕመምተኛ ሴት ተመስዩ፤ ጌላም ወላጅ-አልባ ልጅ ሆኜ ወደ አንተ የመጣሁት እኔ ነበርኩ አለው። እንግዲህ ገና ገና ሆኖ በየዕለት ሕይወታችን ተገለጠ ሲባል ይኸው ነው።

ይህንኑ አሳብ ትንሽ ሳሳድገው። የኢየሱስን ልደት አስመልክቶ ታዋቂው ጸሐፊ ሄንሪ ቪንዲያክ «ሌላው ሰባ ሰገል» በማለት ከደረሰው ድርሰት ገጸበረከት ለኢየሱስ ለማቅረብ አንድ «ሌላ» የሩቅ ምሥራቅ ሰው ብዙ ገጸ በረከት ይዞ ገሰገሰ። ቢገሰግስም ግን ቤተ ልሔም የደረሰው ዘግይቶ ነበር። ያዘገየውም ጉዳይ በየመንገድ ሊረዱ የሚገባቸው ሰዎች እየገጠሙት ለኢየሱስ ሊሰጥ ካዘጋጀው ስጦታ አንድ አንድ እያለ ሲሰጥ ነው። ሲደርስ ግን «ወላጆች» ኢየሱስን ይዘው እንደ ሸሹ አወቀ። ተስፋ ሳይቆርጥ የሄዱበትን አቅጣጫ ይዞ ተከተለ። አሁንም በመንገዱ የሚረዱ ሰዎች እየገጠሙት ለኢየሱስ ካዘጋጀው ስጦታ እየሰጠ፤ በመጨረሻ ኢየሱስን አይሁዳውያን ሊሰቅሉት በዝግጅት ላይ ሳሉ ኢየሩሳሌም ዙሪያ ደረሰ...ያኔ በእጁ የቀረችው አንዲት የአልማዝ ጌጥ ብቻ ነበረች። ጠቢቡ ሰው ይህንንስ ለማንም አልሰጥም ለኢየሱስ ነጻ ማውጫ ይረዳኛል ብሎ ወደ መሠቀያው ተጣደፈ... በጥድፊያው መሃል አንዲት ምስኪን ልጃገረድ አስቆመችው።

ሁሉን አጣሁ፤ ከዚህ በጋላ ሕይወቴ ሁሉ ከንቱ ይሆናል፤ መፍትሔው ሴተኛ አዳሪነት ብቻ ነው አለች፤ በአሳቡ ዋገርቀ፤ ከፊቱ ኢየሱስ አለ-ሊሰቀል፤ አጠገቡ ልጃገረዲቱ አለች-ዘማዊ

የምትሆን። ወሰነና አልማዘኑን ተጠቀሟበት ብሎ ሰጣት። በዚያን ቅጽበት መሆኑ ነው ኢየሱስ በመስቀል ላይ ሆኖ ይህንን ሰው «በችግራ ደረስክልኝ» ሲለው የሰማው። «መቼ ጌታ? እንደ ሮጥኩ፤ በእናትህ እቅፍ እያለህ እገኝሃለሁ ብዬ እንደ ተንከራተትኩ፤ ይኸው በስቅለትህ ደረስኩ። መቼ በችግርህ ደረስኩልህና? መቼ እስከ ዛሬ ዓይኔህን አየሁ?» «ኢየሱስም፡- ተርቤ አብልተኸኛል፤ ተጠምቼ አጠጥተኸኛል፤ ታርገዜ አልብሰኸኛል፤ ታምሜ ጠይቀኸኛል፤ እንግዳ ሆኜ ተቀብለኸኛል፤ ታስራ ጎብኝተኸኛል» አለው። ሰውየው ግን፤ «ጌታ ሆይ፤ መቼ ተርበህ አየሁና አበላሁህ? መቼ ተጠምተህ አየሁና አጠጣሁህ? መቼ ታርዘህ አይቼ አለበስኩህ? መቼ ታመህ ወይስ ታሥረህ አይቼ ጠየቅኩህ?» የድግግም ጥያቄው ሆነ። ጌታ ግን፤ «ከእነዚህ ለአንዱ እንኳን ያደረግከውን ሁሉ ለእኔ እንዳይረከው ነው» ሲል ይመልስለታል።

አያችሁ፤ ሁለቱ ደራሲዎች በድርሰታቸው ኢየሱስ ከእኛ የሚጠብቀውን ፍቅር ገለጡለት። ማን ያውቃል ዕብራውያን 13:12 በእኛ ላይ ቢፈጸምስ? እንዲህ የሚለው፡- «እንግዳ ተቀብሎ ማስተናገድን አትርሱ፤ ምክንያቱም እንደዚህ እንግዶችን እየተቀበሉ በማስተናገድ አንዳንድ ሰዎች ሳያውቁ መላእክትን ተቀብለው አስተናግደዋል።» እንዲህ ከሆነ እውነቱ በቤቴ ማስተናገድ የሚገባኝ፤ ተስፋ የሌለውን፤ ችግረኛውን ሊሆን ነው።

ሦስተኛው የገና ቁም ነገር፤ ኢየሱስን ከፍ ከፍ ከማድረጉ ላይ ነው። ኢየሱስ አለ፤ «ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጥቶኛል፤ እንግዲህ ወደ ዓለም ሕዝብ ሁሉ ሂዱ በአብና በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አጥምቁአቸው።» ይህ በየግል ሕይወታችን በየዕለቱ ሲፈጸም ሁሉም ገና ለእኛ ሆነ ማለት ነው። ሰላማችን፤ ግንኙነታችንና አንድነታችን ከጌታ ጋር የጠበቀ ሊሆን፤ ያያዝነውን የእርሱን እውነት ምሥጢር አድርገን ውለን አናድርም። በያለንበት እንተነፍሰዋለን፤ ያን ጊዜ በሰማይና በምድር ሥልጣን ያለው ኢየሱስ ከበረ ማለት ነው። ያ ነው ልደት።

እንግዲያስ፤ ከጌታ ጋር አብረን በመተሳሰባችን፤ አብረን ፍቅር በመጋራታችንና በአንድነት የአዳኝነቱ መልእክት የተገለጠበትን ዘር በመዝራታችን ገና ገና ሆኖ ይገለጣል። በዓመት ጉዳይ ሳይሆን፤

በዕለት ሕይወታችን ነው የጌታ ልደት ትርጉም ያለው የሚሆነው፤ እርሱ ሁሉ ከእኛ ጋር አብሮን አለና። እንግዲያስ፤ ሊየሱስን እንጂ ነናን እናግንነው።

«ዝምታ ወርቅ አይደለም!»

«መናገርን» በተመለከተ እኔ እና ካሽ ዲክቴል አንድ ዓይነት አቋም አለን። «የሰዎች የማሰብ ደረጃ በሚናገሩት ይመዘናል፤» እንላለን። የምንናገረውን ለማሰብ፤ ያሰብነውን ለማደራጀት እና ለሌላው ለማስተላለፍ የቃል ሀብት ወሳኝ ነው። የምናስበው በውስጣችን ባደሩት ቃላት ነውና፤ እነርሱን ተጠቅመን ከተናገርን በሰው ልጅ ውስጥ እግዚአብሔር ያስቀመጠው እምቅ ጉልበት ሥራ ላይ ዋለ ማለት ነው።

ይህ ግን በተግባር ይገለጽ ዘንድ ዓይኖቻችን ለመናገር «ዳይ» ከሚሉት ሕጻናት ላይ ሊያርፍ ይገባል። «እነዚህ እምቅታዊዎች የእገር ብቻ ሳይሆኑ የዓለምም ሀብት ናቸው። በጎ ነገር ሁሉ ከእነርሱ ሲነሣ፤ አልያም ለዘለቄታው ለእነርሱ ሊጠፋ ይችላል።»

ከእነርሱ እንዴት ሊጠፋ እንደሚችል የእኔና የካሽ ዲክቴልን ገጠመኞች እናካፍላችሁ።

ሰላም ወደ መዋዕለ ሕፃናት ትምህርት ቤት ከመግባቷ በፊት በአቅሟ ግራ የገባትን ሁሉ ተጠይቃለች፤ ወላጆቿ ደግሞ ለጥያቄዋ ለአፍታም ሰንፈው አያውቁም፤ ሁሉም ወደ እርሷ የመገንዘብ ደረጃ እየወረዱ ይመልሱላታል፤ ሲያሰኛቸውም ይጠይቋታል። ከዚህም የተነሣ ሳይሆን አይቀርም፤ የሰላም ሕይወት «መጫወት፤ ማውራት፤ ማውራት፤ መጫወት» ሆነ። የመዋዕለ ሕፃናትን ደጃፍ በረገጠች ዕለት ደግሞ ከእድሜ እኩዮቿ ጋር መቦረቅን ተያያዘች፤ ክፍልም ውጭም ብዙ አድማጭ አገኘች። ከቀናት ባኋላ ግን ያውም የመዝሙር መምህራን፤ «ዝም በይ ሰላም!» ብላ ጮኸች። ሰላም ከምሽት አለች፤ በእኔ ግምት ያ ቀን የሰላም ጨዋታን አቆመ፤ ሰላም ስጋት በፈጠረው ዝምታ ተዋጠች፤ ወላጆቿን እንደ ቀድሞው

መጠየቁን ትታ ደብተሯን ብቻ ተመልካች ሆነች፤ ሰላም ዛሬ አድጋለች ግን ፈሪ ነች።

ጂሚ ሁለተኛ ክፍል ሳለ የገጠመውን ካሽ ዲክቴል ያወጉዋችኋል። እናቱ በአሜሪካ «ወቅታዊ የፖለቲካ ትንታኔ» አቅራቢ ከሆኑት ሴቶች አንዷ በመሆኗ በየሄደችበት ጂሚን ከእርሷ አትለየውም። ከዚህም የተነሣ፤ ብዙ ነገር አይቷል። እክፍል ከጓደኞቹ ጋር ሳለ «በተራ ወሬነት» «ትላንት እኮ! ከኒውዮርክ ከንቲባ ጋር ምሳ በላን» ይላቸዋል። የሰሙት ረዥም ሳቅ ይስቃሉ። «ወሽታም!» ይሉታል፤ ጂሚ ግራ ቢጋባም፤ በሌላው ቀን «ትናንት ዋሽንግተን ዲ.ሲ. ተገኝተን ዋይት ሀውስን ጎበኝን» ይላቸዋል። ጓደኞቹ ከመሳቅ አይታቀቡም፤ ያፌዙበታል። ይህን ወሬ የሰማችው መምህሩ ባትስቅም ጠረጠረችው፤ «አትዋሽ! መዋሽት ኃጢአት ነው!» ብላ ገሠጸችው። እውነት በተናገረ ያልታመነው ሕጻን ዛሬ አድጎም ተጠራጣሪ ነው።

አቡ ዘንድሮ የአሥረኛ ክፍል ተማሪ ነው። ሕፃን ሳለ መምህራቸው በሁሉም ላይ ትወስድ የነበረውን ቅጣት ያስታውሳል፤ «የመተኛት ሰዓት» በተባለው ክፍለ ጊዜ ቀድማ የምትተኛው መምህራ ነበረች። ስትተኛ እንቅልፍ ይዟት ጥርግ ይላል። እነርሱ ደግሞ ለመተኛት ይሞክራሉ፤ ግን ብዙዎቹ አይተኙም፤ ይጫወታሉ፤ ይጎናተላሉ፤ ድምጻቸው ይወጣል፤ እናም መምህራ ከእንቅልፏ ትነቃለች። እንደ ተነሣች ገላ የሚያበልዝ ቁንጥጫዋ በሁሉም ላይ ይደርሳል። ሴቲቱ በጥርጣሬ የተኝትንም ጭምር ትመዘልጋለች። አቡ ከያኔ ጀምሮ መጫወቱን ተወ፤ ሊጫወቱ በሞከሩት ሁሉ ላይ ሊመጣ ያለውን በማሰብ መስጋቱ ጨመረ፤ ይህ የታወቀው ደግሞ ባለፈው ዓመት ጤና ከማጣቱ የተነሣ ሐኪሙ በውትወታ ብዛት የተረዱት ነው። እንደ መንሥኤ «የሕፃንነት መከራው በሽታው ሆኗል» ያሉት።

ካሽ ዲክቴል ስለ አራቱ ረባሾችም የሚሉት አላቸው። ሐዋርድ፤ ዲክ፤ ፖል እና ዲፍ በየክፍል መምህሮቻቸው «አስቸጋሪዎች»

በሚል ስም ተፈርጀዋል። ያስቸገሩት «መምህራቸው ያላዩትን በማሳየታቸው፣ ያልተረዱትን በመጠየቃቸው፣ አዳዲስ መረጃዎችን አምጥተው በክፍል ውስጥ በማወያየታቸው» ነበር። ለእነዚህ አስቸጋሪዎች ዕጣ ክፍላቸው በከንቱ መቅረት መሆኑን አስቀድመው አረዷቸው፤ ይህ ቢሆንም የኮሌጅ መግቢያ ፈተና በተዘጋጀ ዕለት ግን ከመቶ ሃያ ያደኞቻቸው ጋር በጋራ ፈተናውን ተፈተኑ። በውጤቱ አራቱ ብቻ ከፍተኛውን ውጤት አገኙ፤ እናም ዛሬ አንዱ ሚኒስቴር፣ ሌላኛው ዶክተር፣ አንዱ የታሪክ ፕሮፌሰር፣ ሌላኛው ታዋቂ ጋዜጠኛ ሆነው ፍሬያማ ሥራ እየሠሩ ነው። በንግግር ራስህን መግለጥ ለፍሬ ያበቃል ማለት እንዲህ ነው።

ሻሮን ታዋቂ ጋዜጠኛ ናት፤ በኮሌጅ ሳለች ግን የእንግሊዝኛ መምህራ «A» ያገኘችበትን ፈተና «B» አድርጌአለሁ ይሏታል፤ ምክንያታቸውንም ሲገልጹ፣ «ጥግ ይዘሽ ትቀመጫለሽ፣ አትጠይቁም፣ አትወያዩም፣ ተሳትፎም የለሽም፤ ለተሻለ ደረጃ ለመብቃት ፍላጎት ካለሽ፣ ተሳታፊ ሁኚ» ብለዋት ነበር። ሻሮን በመምህራ አልበሸቀችም፤ የጌላ ታሪኳን ግን ፈተሽች፤ ከመዋዕለ ሕፃናት ጀምሮ በየክፍሏ ከገጠሟት መምህሮቿ ብዙዎቹ «ዝም በለ! ማስታወሻውን ከጥቁር ሠሌዳ ገልብጡ! ጸጥታ! የምናገረውን ስሙ!» የሚሉ ነበሩ ከእነርሱ ምክርና ትእዛዝ የተነሣ «ለጭምትነት» እንደ በቃች ተረዳች። ሻሮን ዛሬ ለ«B» ያበቃትን ለመቋቋም በጥረት ላይ ነች።

እነዚህን ምስክሮች ለአንዱ ነጠላ ጉዳይ ስንል ያቀረብንላችሁ ናሙናዎች ናቸው። መምህራን ሕፃናትን ይናገሩ ዘንድ በማድረግ ስሜታቸውን፣ ፍላጎታቸውን፣ ጥያቄያቸውን ያቀርቡ ዘንድ ሊያበረታቱ ይገባል። በየሰዉ የቋንቋ እድገት እና የማሰብ አቅም ተሳሳታ ረው የሚጓዙ ጥንዶች ናቸው፤ ሊለያዩ አይገባም፤ «ዝምታ ወርቅ ነው፤» በሚለው አሳሳች የታሠሩ ሁሉ ይህን አባባል ሊያርሙ ይገባል። ዝምታ የሚያመጣው ውጤት ባዶነት ነው፤ ባዶነትን በሁሉም ዘርፍ። ከዚህ የተነሣ፣ የመምህራን ድርሻ ትልቅ ነው። ከመምህራንም በቤተ ክርስቲያንም ሆነ በመደበኛ ትምህርት ቤቶች የሚገኙ መምህራን ኃላፊነትና አስተዋጽኦ የትልቅ ትልቅ ነው።

ቃሉን ማን ተጋፋው?

ገጠመኞች (ልምምዶች) ሁሉ ለሕያው ቃሉ ባለሥልጣንነት መገዛት፣ በእርሱም መጥራትና መፈተሽ አለባቸው፤ በእርሱ በቃሉ ያልጸኑ፣ ያልተረጋገጡ ልምምዶች ሁሉ ሊወገዱና ሊተዉ ይገባል።

መጽሐፍ ቅዱሳዊ አስተምህሮ በነጠላ ጥቅስ ወይም በተወሰኑ ምዕራፎች ላይ አለመወሰኑ ለዚህ ትልቅ መርኅ ነው፤ በመጽሐፍ ያለች እያንዳንዷ ቃል ለብቻዋ ለክርስትና ሕይወት መመሪያ አለመሆኗን ከወዲሁ ማወቅም ሌላው ትልቅ መርኅ ነው። እናም ሁል ጊዜ ይህ መልእክት በመጀመሪያ የተደረሰላቸው እነማን ናቸው? ከዚያ አስከትሎ ለእኛ ያለው ዋነኛ ትምህርት ምን ይሆን? በቅደም ተከተል ማስኬድ ግድ ነው።

ለምሳሌ፣ የሐዋርያት ሥራን መጽሐፍ ብንመለከት ቀዳሚ መልእክቱ ሽግግር ነው፤ ሽግግር ከየት ወዴት? እግዚአብሔር ከእስራኤል ጋር ሊሠራ ያቀደውን ከድምዳሜ አድርሶ ወደ ቤተ ክርስቲያን እንዴት እንዳቀበለ (እንዳሸጋገረ) ያሳውቃል፤ ለዚህች ቤተ ክርስቲያንም የተሰጠው ኃላፊነትም ብሩህ ሆኖ እንዲዘልቅና ዋነኛ አስተምህሮዎችም እንዲታወቁ የጳውሎስ መልእክቶች ግንባር ቀደም በመሆን ተጽፈዋል።

ይህን ግን በመተው በተወሰኑ ምዕራፎች ላይ በመቆም መርኅ ይውጣ ቢባል፤ ስሕተት ሠሪ፣ ጥፋት አምጪ ይሰኛል። ለዚህ አባባል የሐዋርያት ሥራን በመውሰድ በአንድ ርእሰ ገዳይ ላይ እናውጋ፤ በልሳን ላይ።

አትኩሮት የሰጠውን ርእስ ስናጤን ብዙዎቻችን አማኞች ለመጀመሪያ ጊዜ በእንጾኪያ ክርስቲያን ተብለው ተጠሩ (ሐዋ. 11:26) ከመባላቸው በፊት እንደ ነበረ በእግረ መንገዱ አገዘንጋ። እንግዲህ ትምህርቱን አንድ ብለን በመጀመር አሥራ ሁለት ተከታታይ ነጥቦችን እነሆ፡-

አንደኛ፣ በጴንጠቆስጤ በዓል ጴጥሮስ መልእክቱን ለእስራኤላውያን ብቻ ነበር ያደረሰው (ሐዋ. 2:5፤ 14፤ 22፤ 36፤ 12)። በዚያም የተገኙት አይሁዶችና ወደ ይሁዲነት የተቀላቀሉት ናቸው።

ሁለተኛ፣ ከአንድ መቶ ሃያ ደቀ መዛሙርት ውስጥ አሥራ-

አንድ ሐዋርያት ብቻ ነበሩ በልሳን የተናገሩት (ሐዋ. 2:7:14):: ከመቶ ሃያዎቹ የተወሰኑት ሴቶች ነበሩ:: ሴቶች ደግሞ በጉባኤ ይናገሩ ዘንድ ተከልክለዋል (1ኛ ቆሮ. 14:34):: በወቅቱ ጴጥሮስ ሰብክ የዳኑት ሦስት ሺህ ያህል ሰዎች በልሳን አልተናገሩም::

ሦስተኛ! በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍም ሆነ በሌሎች ቅዱሳን መጻሕፍት ውስጥ አንድም ጊዜ አማኞች ልሳን እንዲሰጣቸው ሲጸልዩም ሆነ በመንፈስ ቅዱስ እንዲጠመቁ ሲማጸኑ አናገኝም፤ ከጴንጠቆስጤ በዓል ቀድሞም ሆነ ኋላ ይህ አልተፈጸመም፤ ይልቅ፤ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተው ቃሉን በድፍረት ያለ ፍርሃት እንዲሰብኩ ጸልየዋል፤ ጸሎታቸውም መልስ አግኝቷል (ሐዋ. 4:29-31)::

አራተኛ! በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ ሁለት የተደመጡት ልሳናት ሁሉም ቋንቋቸውን በሚያውቁት ዘንድ ሊደመጡ የቻሉና ሰዎች ተረድተው ገብቷቸው ምላሽ የሰጡባቸው ነበር:: የማይታወቅ የድምጽ ድግገም ወይም ትርጉም-የለሽ ቋንቋ አልተናገሩም (ሐዋ. 2:8-11)::

አምስተኛ! የሕግ ዘመን-መስተዳድር ሲጀምር በሙሴ ድንቅና ተአምር እግዚአብሔር አድርጎ እንደ ነበር፤ የዘመነ ጸጋ መስተዳድርም በቤተ ክርስቲያን ሲቀጥል ይኸው ተአምር በኢየሱስ ክርስቶስና በሐዋርያት ሆነ (ዘግግ. 18:15-20፤ ማርቆስ 16:15-18፤ 2ኛ ቆሮ. 12:12):: ከዚያም የተነሣ ሰዎች በኢየሩሳሌም ዙሪያ ካሉት ከተሞች በሽተኞቻቸውንና በርኩሳን መናፍስት የሚሠቃዩትን ያመጡ እና ሁሉም ይድኑ ነበር (ሐዋ. 5:12፤ 16):: በዚያን ጊዜ ልሳንም ስጦታ ሳይሆን፤ ይህ የጸጋ ዘመን መጀመሪያ አመልካች ምልክት ነበር:: ለምን? ቢሉ አይሁዶች ምልክት ይሻሉና (1ኛ ቆሮ. 14:22፤ 1ኛ ቆሮ. 1:22):: ምልክትን መሻታቸው ብዙም አያስገርምም:: በሕዝብነት ሳይታወቁ በምልክትና በድንቅ ተመሥርተዋልና:: ለእኛ ግን እንዲህ አይደለም::

ስድስተኛ! በሐዋርያት የተከወነ ምልክቶችና ድንቆች ዋነኛ ዓላማቸው ለአይሁዶች ነበርና ሐዋርያት ዘመናቸውን በፈጸሙ ጊዜ የእነርሱም አገልግሎት አብሮአቸው ተካትቷል (1ኛ ቆሮ. 1:22፤ ዘጸአ. 4:30ን ይመልከቱ):: በእስራኤል እግዚአብሔር ለመጠቀም

ያቀደውን መርሐ ግብር ሲተው የምልክት ስጦታዎችንም ተወ፤ ይህም በሐዋርያት እንኳን ኋላ ላይ ሳይፈጸም ቀረ (ሐዋ. 19:11-12፤ ከ1ኛ ጢሞ. 5:23 እና 2ኛ ጢሞ. 4:20 ይመልከቱ):: ጳውሎስ የሚወደውን ጢሞቴዎስን ከሕመሙ መፈወስ አልቻለም:: እንግዲያስ ሐዋርያት ባሉበት ጊዜ እንኳ ምልክቶች አገልግሎታቸውን ካሸቆለቆሉ፤ ዛሬስ? ዛሬማ ሐዋርያት የሉም:: ከ12 ሐዋርያትም ሌላ ሌላ ሊኖር አይችልም (ራእይ 21:14)::

ስባተኛ! በመንፈስ ቅዱስ በድግግም መሞላት በሐዋርያት ሥራ 2:4 ኋላም በሐዋርያት ሥራ 4:8፤ 31፤ 7:55፤ 9:17 እንዲሁም 13:52 ተከናውኗል፤ በዚህ ሁሉ ልሳን መናገር አልነበረም:: ክርስቲያን ሁሉ በመንፈስ ቅዱስ ተጠምዷል፤ ግን ሁሉም ክርስቲያን በልሳን አልተናገረም (1ኛ ቆሮ. 12:14-31):: ሁሉ ክርስቲያን በመንፈስ ቅዱስ እንዲሞላ ታዝዟል (ኤፌ. 5:18)፤ በልሳን እንዲናገር ግን አልታዘዘም::

ስምንተኛ! የሰማርያ ሰዎች መንፈስ ቅዱስን በተቀበሉ ጊዜ በልሳን አልተናገሩም ነበር (ሐዋ. 8:15-17)::

ዘጠነኛ! መንፈስ ቅዱስንና ኢየሱስን አንድ ዓይነት ዓላማ እንደሌላቸው በመቁጠር መጠመቅ፤ አጥማቂ፤ የእሳት ጥምቀት የተሰኙትን ነጥቦች፤ አለአግባቡ መተርጎም ስሕተትን ይጋብዛል (1ኛ ቆሮ. 3:16)::

አሥረኛ! ልሳናትን በሁለት ቦታዎች ብቻ ነው ለመነሻ መረጃነት ሆነው የምናገኘው፤ ይኸውም በሐዋርያት ሥራ 2 እና 10 ላይ ነው:: የመጀመሪያው ለአይሁዶች፤ ሁለተኛው አሕዛብን እግዚአብሔር እንደ ተቀበላቸው ለማሳወቅ ልሳን በምልክትነት አገለገለ፤ ይልቁኑ፤ በቆሮኔሊዮስ ዙሪያ የሆነው የሥልጣን ምልክትነት ጴጥሮስ እግዚአብሔር እንዴት በክርስቶስ አሕዛብን እንደ ደረሰ የታየበት ምልክት ነበር::

አሥራ አንደኛ! ልሳናት ቤተ ክርስቲያን ሥራዋን በመቀጠል ላይ በነበረችበት የመጀመሪያው ወቅት ላይ ነው የተገለጸው (ሐዋ. 2:10፤ 19) እና በ1ኛ ቆሮቶስ ላይ:: መቼም ልናውቅ የሚገቡን አስፈላጊ ነገሮች ሁሉ በመጽሐፍ ቅዱስ ተጽፈውልናል:: እናም እኛ ቃሉን አምነን እንድንኖር ታዘዝን (ሮሜ 1:17):: በ20ኛው መቶ

ይሆናል። ጌላ ግን የንግግር ምልልሱ ሰዎች ስለ ሰዎች የተናገሩትን በመናገር ላይና በመጽሐፍ ቅዱስ አንዳንድ አስተምህሮዎች ላይ ያተኩራል፤ ይህም ሲያድግ በጽንሰ አሳቦች ላይ መወያየትንና ሚዛናዊ የውሳኔ ጉዳዮችን በማንግባት መነጋገር ይከተላል። እንዴት «ጋብቻን ጋብቻ የሚያደርገው በሁሉ ነገር ተስማምተን ለአካል አንድነት መብቃታችን ነው፤ ወይስ ሠርግ መሠረጋችን?» «ክርስቲያን የመሆናችን ምስጢር ምንድን ነው? ልንሆነው የሚገባው ክርስቲያናዊ ሥነ ምግባር እንዴት ይገለጽ?» ይህ የንግግር ወይም የመግባቢያ ሁነኛ በር ነው፤ ራስን ያስመለከታል፤ መተዋወቅም ያሳድጋል። ለምን? ቢሉ፤ በውስጡ ስሜታችንና ፍላጎታችን ይገለጣል፤ በግልጽም የምንወደውንና የምንጠላውን ያለ ቅሬታ ወደ ማሳየት ያመጣል። ይህም በንግግር ሕይወታችንን በግልጽና በታማኝነት ለምንወደውና ለምንወዳት አጋራችን ማሳየት የዘወትር ተግባርም ፍሬያማ ይሆናል፤ ጠቢቡ በምሳሌ 25:11፤ «በወቅቱ በትክክል የተነገረ ቃል በብር ላይ እንደ ፈሰሰ የወርቅ ጌጥ ውበት ይኖረዋል» ይልለታል። ያዕቆብም በምዕራፍ 3:2-10 ያጸናው ይህንኑ ነው። እንዲያስ ገፋስን እንደ መጎሰም ያለ ወሬን ሳይሆን፤ በፍቅርና በዓላማ መናገር የመግባባት ደጃፍ ነው።

ለላው የመግባቢያ ዘርፍ ደግሞ መስማትን ሳይሆን፤ ማድመጥን መከታተል ነው። መቼም ጆሮ ያለው ፍጡር ሁሉ ወደ ውስጥ ያገኘውን ድምጽ ሁሉ ያለ ፈቃድ ያስገባል፤ ለእነዚህም ውስጥ የሆነ ምላሽ ይሰጣል፤ ወይም አይሰጥም። በትይዩ ግን፤ አንድን ነገር ብቻ እያብላላ፤ እያነጻጸረ፤ በማመዛዘን ለምላሽ የሚያዘጋጃበት እርሱ ማድመጥ ይባላል፤ ተናጋሪ ይህን የመሰለ አድማጭ ካላገኘ፤ ድካሙ ሁሉ ከንቱ ነው። ማድመጥ ጥረት ይጠይቃል፤ ከዚህም የተነሣ፤ ሰነፎች ለማውራት እንጂ ለማድመጥ ፈቃደኞች አይደሉም። ሕያው ቃሉ በምሳሌ 18:13፤ «መልስ ከመስጠትህ በፊት አድምጥ፤ አለበለዚያ ሞኝና የተናቅህ መሆንህን ታሳያለህ» ይላል። ያዕቆብ በ1:19 ለማድመጥ ገቁ መሆንን ያበረታታል፤ ደግሞስ ማን ያውቃል? ለሰው አንድ አፍ እና ሁለት ጆሮዎች

እግዚአብሔር ያደርገላት ንግግሩ ምጥን ሆኖ በአግባቡ እንዲያደምጥለት ይሆን? እንጂ!

ግና በትክክል ላለማድመጥ ለተፈቃሪዎችና ለተጋቢዎች እንቅፋት በፊልጵስዩስ 2:3 «ያለ እኔ ማን አለ» በሚል መንፈስ ተከላካይ ለመሆን መዘጋጀት ትልቁ እንቅፋት ነው። ሌላው፤ ለምላሻችን የሚረዳንን የተናጋሪያችንን አካላዊ እንቅስቃሴ፤ የድምጽ አወጣጥ፤ የቃላት አሰካካ፤ ስፍራ ሳይሰጡ ነጠላ መልእክቱን ብቻ መከታተል የማድመጥ ተደራቢ መሰናክል ነው። ይህንን ሥራዬ ብሎ ማረምና ማድመጥ ለመግባባት ጽኑ መሠረት ነው።

ሦስተኛውና የመጨረሻው፤ መደናገር ሳይሆን መረዳት ነው። ተጋቢዎቹ የንግግራቸውና የማድመጣቸው ሁነኛ ውጤት ስኬታማ የሚሆንበት ዳርቻ አንዱ ሌላኛውን ሙሉ ለሙሉ ተረድቶ ሊያስተላልፈው ያለው መልእክት ግብቶት ለትክክለኛ ምላሽ ሲበቃ ነው። ያም አንዱ ሌላውን በሙላት የሚረዳው ሐዋርያው እንዳለ ሁለቱ «... በአሳብ፤ በፍቅር፤ በመንፈስ፤ በዓላማ እየተስማማችሁ ደስታዬ ሙሉ እንዲሆን አድርጉ...ን» በፈቃደኝነት ሲታዘዙ ነው (ፊልጵ. 2:2)። ይህ አባባል አስካሁን ልል የፈለግኩትን ሁሉ የሚቋጭልኝ ቃል ስለሆነ፤ በዚሁ አበቃለሁ። ሁሉ አሳባችንን በንግግር ከመገለጽ አናፈግፍግ፤ ወደ ጆሮአችን የሚደርሰውን መልእክት እናድምጠው፤ ተናግረንና አድምጠን በመረዳት እንስማማ። እንዲያስ! ይህ የመግባባት የሕይወት መመሪያ ሲልዋን ሁስም ሆኑ እኔና ባለቤቴ ዚክ እንዳልነው፤ ለተጫጨትም ሆነ ለተጋቡት አለኝታ ይሁንላቸው፤ ጆሮ ያለውም ያድምጠው!

2000ም እንደ 1900!

ለዛሬው ጽሑፌ ዋንኛ መግቢያ ላደርገው የሚከተለውን ጥቅስ መርጫለሁ፤ እንዲህ ይላል፡-

«ከአንድ ምንጭ ጣፋጭ ውኃና መራራ ውኃ ሊወጣ ይችላልን? ወንድሞቼ ሆይ፤ የበለስ ዛፍ የወይራ ፍሬ

ሊያፈራ ይችላልን? ከመራራ ውኃ ጣፋጭ ውኃ ሊገኝ ይችላልን?» (ያዕ. 3:11)። ያዕቆብ የፈለገው ምላሽ፣ «አይቻልም» የሚል ነው።

በየወሩ እየታተመ የሚወጣው «ቤተሰብ ነክ» ጉዳዮችን የሚያስተናግደው የ«Washington Watch» 2000 ዓ.ም. የመጀመሪያው ወር ላይ 1900 ዓ.ም በገባ ጊዜ አቀባበሉ ምን እንደሚመስል ዘክርልናል።

እ.ኤ.አ የዛሬ 100 ዓመት የዓለም ሕዝብ እንደ ዘንድሮው 2000 ሽርጉዱን አብዝቶ ነበር፤ ሺህ ዘጠኝ መቶ በኢኮኖሚ ማደግ፣ በዕውቀት መጥለቅለቅ፣ በሰላም መኖር፣ ከበሽታ መላቀቅ፣ ሊሆኑ እንዳላቸው ገና ከዋዜማው ሲገልጹና ሲጽፉ ቆዩ። ያ የተጠበቀው 1900 መጣ፣ ዓለም በደስታ ተዋጠች፤ ልክ እንደ ዘንድሮው ያኔም የመጀመሪያው ወር የመጀመሪያው ቀን ይልቁንም 1899 ተሻግሮ 1900 የሚገባበት የመሸጋገሪያው ስድስተኛ ሰዓት በፈንጠዝያ ተዋጠች።

መቼም በአብዛኛው እንደሚታወቀው፣ የሰው ልጅ ያለ ምግብ ብዙ ወራት፣ ያለ ውኃ ጥቂት ቀናት መኖር ይችላል፤ ያለ ተስፋ ግን ለአንድ አፍታ አይኖርምና ተስፋ እንጀራቸው ሆኖ በእልልታ ተቀበሉት። ሲቀበሉት በእርግጠኝነት ምኞታቸው ጣፋጭ ውኃ ሊጠጡ፣ ጣፋጭ ፍሬም ሊበሉ ነበር። ዳሩ ግን በዘመኑ ውስጥ ያልተስተዋለ ነገር ነበር። ዘመኑን ሲቀበሉ ያልተስተዋለውን እነሆ፡- ጆሴፍ ስታሊን የ21 ዓመት ልጅ ሆኖ በትፈሉስ ዩክሬን ይማር ነበር፤ ቤኒቶ ሙሶሊኒ የ17 ዓመት የተማሪ አስተማሪ ሆኖ ያገለግል ነበር፤ አዶልፍ ሒትለር ደግሞ የ11 ዓመት ልጅ ሆኖ በብራና ይማራል፤ ዛሬ ደግሞ በስፋት የምንዘክራት በ1900 ማርጋሬት ሳንገር የ20 ዓመት ወጣት ሆና በኒውዮርክ የሕክምና መያዝን ታጠናክሮ ነበር።

እነዚህ አራት ወጣቶች በ1900 መግቢያ ላይ በሕይወት ተገኙ። አዲሱም ዘመን አብሮ ተቀበላቸው። የታሪክ መዘክርነት ስለቀደመት ሦስት ሰዎች ሲጽፍ እንደ እስታሊን፣ ሙሶሊኒና ሒትለር የእልፍ አእላፍ ንጹሐን ደም አላገባብ ያፈሰሰ እስከ ዛሬ

አልተነሣም ይላል።

እንኪያስ በ1966 ዓ.ም የሞተችው የማርጋሬት ሳንገር ታሪክ እንዴት ነው? ጀረድ ግራንት ታሪኳን ፈልፍሎ እንደ ጠረዘው፣ ሴቲቱ «የቤተሰብ ምጣኔን» በማስተማር ወላጆች ያለ ችግር ልጆቻቸውን እንዲያሳድጉ፣ ልጆችም የተመቻቸ ሁኔታ ተፈጥሮላቸው አግባብነት ባለው ሁኔታ እንዲያድጉ፣ «ስለ ቤተሰብ መቆርቆር» ዋንኛ ጉዳይ መሆኑን አስተማረች። ተቀባይነቷም አደገ፤ አከታትላ ስለ ሕዝብ፣ በተለይም ስለ ሴቶች፣ መብት ተቆረቆረች፤ ሥቃይ-አልባ ግድያን (Euthanasia)፣ ዘር ማምከንን (Sterilization)፣ ውርጃን (Abortion)፣ እና እንደ ተወለደ የመግደልን (Infanticide) መርሐ ግብሮችን አጠናክሮ ማራባትን ቀጠለች። ይህም የሁለተኛው የዓለም ጦርነት ተዳምሮ ሁሉም ለናዚ መርሐ ግብር አገልግሎትን በሥነ ሳይንስ ስም ሲያስኬድ የማርጋሬት ሥራ በአሽዊትዝ (Auschwitz)፣ የስድስት ሚሊዮን አይሁዳውያን እልቂት ረዳት በመሆን ቆመ። የማርጋሬት ሳንገር የቤተሰብ ጥበቃ ዓላማ በአዘጋጀቸው መሠሪ አካሄድ በ1942 የድርጅቷን ስም በማላደግ የአሜሪካ የፌዴሬሽን መንግሥት «የቤተሰብ ጥበቃ» በማለት የአሜሪካ ግዛቶች ሁሉ በአንድ አሳብና ፈቃድ እንዲያራምዱት መንግሥትን ጣልቃ አስገባች፤ አስከትላም ሥልጣኗን ለዶ/ር አሊን ጉተማቸር አሻገረች። ይህ ሰው ስለ እርሷ በድግግም ሲመሰክር፣ «ሁላችንም ወይዘሮ ማርጋሬት ሳንገር በቀደደችልን ጎዳና ላይ የምንረማመድ ሰዎች ነን፤ ፈለገን ልንቀይረው አንዳም።» በማለት ያላትን ራሷ እያመሰገነ ይመሰክራል። የሚዘክርላት ሲፈተሽ ግን እውነቱ እንዲህ ነበር፡- «ሴቶችና አዲሱ ትውልድ» በሚለው መጽሐፏ፣ ሳንገር «ልጅን ባመት ባመት የሚፈለፍሉ እናቶች ጨምረው ማርገዛቸውን ካወቁ ፈጥነው ማስወረዳቸው ለቤተሰባቸው ምሕረትንና ፍቅርን እንደ ፈጸሙ ያስቆጥራቸዋል...» ትላለች። ከዚህ የተነሣ ድርጅቱ በዓለም ላይ ውርጃን በማስፈጸም እርዳታን ለሚያደርጉ ዛሬም ቀዳሚውን ስፍራ ይዞ ይገኛል።

ሳንገር ስለ ነጻ ፍቅር ስታስተምር፣ ልጆች ያለ መከልከል በነጻነት ፍላጎታቸውን መፈጸም አለባቸው፤ ለአካለ መጠን ባይደርሱም እንኳ ወሲብ-ነክ ጉዳዮችን መለማመድ ይችላሉና የዘር ማፍሰስ (masturbation)፣ የወሲብ ልምምድን፣ የተመሳሳይ ጾታ

ግንኙነትን በማበረታታት የበረከቱ ጽሑፎችን በልጆች ነጻነት ስም ዘርታለች፤ አዘራራም የክርስትናን ትምህርት በማንቋሸሽና በመንቀፍ እንደ ነበር ተጽፎበታል።

ማርጋሬት ሳንገር የመጀመሪያ ጋዜጣዋን ስታሳትም ጽሑፉ «የሴት ዐመፅ» ይሰኝ ነበር። በዚህ መልእክቷ ከካፒታሊዝም ይልቅ አብልጠን ልንዋጋው የሚገባን ክርስትናን ነው ይላል፤ የክርስትና ትምህርት የሴቶችን ክብር ገፍፏል፤ የቦታች አድርጎ ለድርብ ጭቆና አብቅቷቸዋል በማለት ደስኩራለች። ሁሉም የተቃውሞ ቃታውን በክርስትና ላይ እንዲሰብ አመቻችታለች። እስከ ዛሬም ድርጅቱ ማስታወቂያዎችን፣ ጽሑፎችን ከዚህ ዓላማ አኳያ በማንሣት የእግዚአብሔርን አሳብ ይቃወማል።

ማርጋሬት ሳንገር እንደ ተቀሩት የዘመኗ ሰዎች መልካም የሚመስለውን በማር የተሰወሰውን መርዝ ለሕዝብ በማድረስ ሌላዋ አራተኛ ሰው ናት፤ ያኔስ የነበሩት ዘመነኞቿ ስታሊን፣ ሙሶሊኒንና ሒትለር በዓይን ታይተው ሊቆጠሩ የማይችሉትን ሰዎችን ጨፍጭፈው እኩይ ሥራቸው ያኔውኑ አበቃ፤ የሳንገር ያልተቋረጠ ግድያ ግን ዘመኑን ሙሉ ሞልቶ ለ2000 ዓመት መቀበያ ደረሰ። ደርሶም ቀጠለ፤ እንዚያስ መላው ምንድን ነው? «ወንድሞቼ ሆይ፣ የበለስ ዛፍ የወይራ ፍሬ ሊያፈራ ይችላልን?... ከመራራ ውኃስ ጣፋጭ ውኃ ሊገኝ ይችላልን?» ፈጽሞ አይቻልም። ልክ እንዲሁ፣ በኃጢአት ከተበከለው የሰው ልጅ ተስፋ የሚያሰጥ ነገር ሊገኝበት አይችልም። ይህን ሁሉ ስል እውቀትን፣ ሥልጣኔን፣ ለሰው ልጅ ሊጠቅሙ የሚችሉትን ድርጊቶችና እንቅስቃሴዎችን በመጥላት ወይም በመካድ አይደለም፤ እግዚአብሔር ለሰው በሰጠው ማስተዋል መጠን ቁሳዊ ውጤቶችንና ሥራዎችን ሰው ለሰው ሊያስገኝ ይችላል። ዳሩ ግን የማንነትን ጥያቄ፣ የመንፈሳዊ ሕይወት ጉዳይን፣ ከእውነተኛው ከእግዚአብሔር ጋር የመገናኘት ምሥጢርን፣ ሰው በሥልጣኔው ሊያገኘው አይችልም።

ከክርስቶስ ጋር በመታረቅ የእግዚአብሔር አሳብ መረዳትን ሰው እስካልተረዳ ድረስ፣ እልቂትን እንጂ ጽኑ ተስፋን የሚዘራ ማንም የለም። መፈናፈኛ ያጣና ተስፋው ጭልጭል የሚልበት ሕዝብ ሁልጊዜ ያረፈ እየመሰለው ዓመትን በመቁጠር ይባትላል፤ ውጤቱ ግን እንደ 1900 መግቢያ ነው። ጽኑስ ተስፋ እግዚአብሔርና

እግዚአብሔር ያዘጋጀው መድኃኒት ነው። እርሱም በሰዎች መካከል የተገኘው ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው፤ ከዚህ ውጭ 1900 እና 2000 ለውጥ የሌላቸው ናቸው።

የቀባሪው ጣጣ

«ቀባሪ አታሳጣኝ» የብዙ ሰዎች የጸሎት አጀንዳ ነው። ጤነኛ ውም፣ ሕመምተኛውም የሞቱን ቀን እያለመ ይህንን ይደጋግመዋል፤ ከመደጋገሙ የተነሣ፣ ዳር ሆኜ አባባሉን ልፈትሽው ቆም አልኩኝ።

ከሩጫ፣ ከግርግር፣ ከሁካታ የሕይወት አኗኗር ዘይቤ ለአፍታም ቢሆን ቆም ብሎ ነገሩ ልክ ይሆንን? ብሎ ለማገናዘብ እረፍት ማድረግ መፍትሔን ያስከትላል፤ እረፍትን ያመጣል እንጂ፣ መዋተትን አይጋብዝም። እናም የኑሮ ዘይቤ የሆነውን ልፈትሽው ሁ፣ሁ... አልኩኝ።

በፍተሻዬ የብዙዎቹ ጸሎት የመመለሱን ጉዳይ ብጠራጠርም፣ በየቀብሩ ቦታ ግን በድኑን ተከታትሎ ወደ መቀበሪያው ጉድጓድ የሚቻለው ሕዝብ በርክቶ አገኘሁት፤ በሟቹ የሕይወት ዘመን ያልታሰበ፣ ለዓመታት ያልታየ፣ በችግሩ እና በጣሩ ሰዓት ያልነበረ ሁሉ፣ ከቅርቦቹ የቤተሰብ አባላት ጋር ተደማምሮ-እየተከከለ፣ እያለቀሰ፣ እየታዘበ ለ«የቀባሪ አታሳጣኝ» ልመና መልስ ሆኖ ይገኛል። እኔም በአጀቡ መካከል ሆኜ እንደ ገጣሚ መንግሥቱ ለማ «ምን አለ! ሟች ቀና ብሎ የልቡን ተናግሮ ቢመለስ!» በማለት ተከዝኩኝ፤ እንደ ሆነም ቆጥራ ደነገጥኩ፤ ከድንጋጤው ኋላ ግን ምን ለውጥ በቀባሪዎች ዘንድ ሊፈጠር እንደሚችል ለመገመት ሞክርኩኝና ግጥሙን አስታወስኩ።

«ዝም ያለው ዘመዴ እኔ ሳጣጥር

ሞተ ቢሉት መጣ አልቅሶ ሊቀብር።

እኔ ሙቼ ሳለ ይህንን ስላየሁ

በመንፈስ ነድጄ ተቃጥዬ ጨስሁ።

በልቤ እንደ ደረሰ የእግዚአብሔር ፈቃዱ

ሆኖ ተነሥቼ እነርሱ ሲያረግዱ።
 እንዲህ እንዲህ አልኩኝ አልቃሽ ተብዬውን
 ታምሜ ነበረ ሳጣጥር ማዘን።
 አሁን ክንዴ ክንዴ ቀኝ እጄ ቢሉኝ
 ከሞትኩኝ በኋላ ምንም አይገባኝ።
 ይህን ተናግሮ አንጀቴን አርሼ
 ወደ መጣሁበት ሄድኩኝ ተመልሼ።»

ይህ ቆይታዬ ይህንን እንጉርጉሮ ጨምሮ በጽኑነት ያስጨበጠኝ ትልቅ ቁም ነገር «የቀባሪ አታሳጣኝ» ጸሎት ሳይሆን፣ የኢየሱስ ክርስቶስን «ሌሎች ሊያደርጉላቸው የምትፈልጉትን ሁሉ እናንተም እንዲሁ አድርጉላቸው» ያለለትን ፈትሾ እውነቱ በሕይወት ሳሉ በጎውን መፈጸም የለውጥ ሁሉ መሠረት መሆኑን መረዳት ብቸኛ ቁም ነገር ሆነልኝ። ዛሬ ላይ በአጠገቤ ያሉትን በችግራ እንዲደርሱ እንደ ተመኘሁ በችግራቸው ልደርስ፣ ለሕይወት የደረሰልኝ ክርስቶስ ይደርስላቸው ዘንድ ለተገባቸው የተልዕኮውን ታላቅ መልእክት በሕይወት ሳለሁ ማቅረብ እንዳለብኝ ተረዳሁ። የክርስቶስ ምክር ከሞት ኋላ ሳይሆን፣ ከሞት በፊት እንደ ተገባ ቆይታዬ ገልጦልኝ፣ ለሌላ መገረም አሸጋገረኝ።

ከቀብር ተመላሽ ሆኜ ሳዘግም ቅጥር ግቢውን ሐውልቶች ከመልእክቶቻቸው ጋር ገዝፈው ተኮልኩለውብታል። እይታዬ በአርባ አምስት ዓመቱ ሰው ሐውልት ላይ ሆነ። በነዚህ ይሁን ወይም በቤተሰቦቼ ፈቃድ ለይቼ ያልተረዳሁት መልእክት በሐውልቱ ላይ ሰፍሯል።

«...መልካሙን ገድል ተጋድያለሁ ሩጫዬን ጨርሻለሁ፣ ሃይማኖትን ጠብቄያለሁ» (2ኛ ጢሞ. 4:7)።

ይህ ጥቅስ በነጠላ ጥቅስነቱ ብቻ ሊሰጥ የሚችለው ፍቺ ነጠላ የሆነ፣ ተስፋንና የድል ውጤትን ይመስላል፤ የቀዳሚ ተናጋሪው የሐዋርያው ጳውሎስ የሕይወቱ ዐቢይ ጉዳይ ሲጤን ግን ሊያስተ ዛዝብ የሚችል መልእክት አለው። ጳውሎስ የኢየሱስ በመሆኑና የእግዚአብሔርን ፍቅር ከክርስቶስ የማዳን የመሥዋዕትነት ሥራ በማግኘቱ ሕይወቱን ለጌታው አሳልፎ ሰጠ፤ ታላቅ የሆነውን ተልዕኮ በመንፈስ ቅዱስ የመለወጥ ጉልበት ተማምኖ፡- «ኃጢአተኞች ለሆንን ለእኛ ክርስቶስ ሞቶልናል» በማለቱ ብዙ ጊዜ ታሠረ፣ ተገ

ረፈ፣ ተወገረ፣ ተራበ፣ ተሠቃየ፣ ይህ ሁሉ ሳያንስ ይህን ለጢሞቴዎስ በጻፈለት ጊዜ የሮማ መንግሥት ሊሠዋው መዘጋጀቱን ተረዳ። ጳውሎስ የሆነውን ሁሉ ወደ ኋላ መለስ ብሎ ሲያስብ ያለ ነቀፋ መልካም የሆነውን ገድል በአግባቡ ተጋድሏል፤ ከዓለም፣ ከሰይጣንና ከሥጋው ጋር ተፋልሟል፤ እናም አሸንፏል፤ በዘመኑ ሮጧል፤ ሩጫውንም በማሸነፍ አጠናቅቋል፤ ለሕያው ቃሉ በመንፈስ ቅዱስ አብሪነት ያገኘውን ያልተሸቀጠ እውነት በመጠበቅ ሃይማኖትን ጠብቋል። ይንንም በሞቱ ዋዜማ ላይ ቆሞ አስተ ላልፏል። ይህ ነው እውነቱ የእኔ የሐውልቶች ቅኝት ግን በዚህ ወግ ውስጥ ያልተገኙ፣ ጭራሹኑ የጳውሎስን ፈለግ የተከተሉትን ሁሉ በማሳደድ ዕድሜያቸው የነጠፈ ሁሉ ተጽፎላቸው በማየቱ «አይ! የቀባሪ ጣጣ» አልኩኝ። በጉብኝቴም ለያስገርሙኝ የቻሉትን ሁሉ ለቃቅሜ ከመካኒ-መቃብሩ ቅጥር ወጣሁኝ። ወጥቼ ያብከነክነኝ «ከአባቱ» የሚለው ጥቅስ ነበር፡-

«የምወድህ ልጄ አንተ ነህ፤ በአንተ ደስ ይለኛል» (ሉቃስ 3:22) ይላል።

ይህ የተባለው በአንድ ዓመቱ ከዚህ ዓለም በሞት ለተለየው ለጋ ሕፃን ነው። ለለጋው ሚች ሉቃስ 3:22ን ያልጠቀሰ ሌላ ጽሑፍ ሰፍሮ ቢሆን ግድ የለኝም። የወንጌል ጥቅሱ ግን የሚናገረው ለኢየሱስ ክርስቶስ ነው። እግዚአብሔር አብ የመስከረለት እውነት ነው። ምስክሩም ጽኑ ነው። ጥቅሱ ከጌታ በቀር ለማንም ሊነገርለት አይችልም፤ እርሱ ነው የአባቱን ፈቃድ ሊፈጽም የመጣ፤ መጥቶም ሲጨርስ «አባት ሆይ...የሰጠኸኝን ሥራ ፈጽሜ በምድር አከበርኩሁ» (ዮሐ. 17:4) ያለ ብቸኛው እርሱ ነው። እንግዲህ ይህን የ«ቀባሪ አባት ጣጣ» ምን ይሉታል።

መቼም «ቀባሪ አታሳጣኝ» የሕዝብ የጸሎት አጀንዳ ነው። እርሱ ቆም እንድል አስገድዶ ይህን አስገንዝበኝ። ብዙ ሐውልቶች በርካታ መጽሐፍ ቅዱሳዊ አባባሎችን በላያቸው ተሸልመው ቆመዋል፤ ሐውልቶቹን ያቆሟቸው፤ ጥቅላ ጥቅሶቹንም ያሰፈሯቸው፤ ከሚች ኋላ የተገኙ ሰዎች ናቸው፤ ቀባሪዎቹ የነገ ተረኞቹ፤ እነዚህ ሰዎች ለሚሾቹ አግባብነት የጎደለውንና አልፎ አልፎ አግባብ የመሰሉ ተስፋ-ነክ ቃላትን ሲቀሽሩ፣ ስለ ራሳቸው አስበው ይሆን? መቼም ከሞት በኋላ ለፍርድ ሁሉም በሕያው እግዚአብሔር ፊት

ይቆማል። አንዱ ቃሉን ለምን አልታዘዛችሁም ሲሆን፤ ሁለተኛው የላክሁላችሁን መድኃኒት ኢየሱስን በሕይወት ሳላችሁ ለምን አላመናችሁበትም? ማለቱ አይቀርም። እናም ለመጨረሻው ይግባኝ- የለሽ ጥያቄ መልሱ አሁኑኑ ሊሰጥ ይገባል። ይህን ለአፍታ ከሁካታው ወጥተን ቆም በማለት በአግባቡ ከመለሰን፤ «ቀባሪ አታሳጣኝ» የጸሎት አጀንዳ መሆኑ ይቀራል። ከሞት በኋላ በአጉል ተስፋ ከመጀመሪያ፤ ዛሬ ለእውነቱ መገለጥ የተሻለ ምርጫ ነው።

«ሰዶማዊነት...»

«እርሱን በማንበብ የልጅነቱን ወራት አስታውሶ በትዝታ ስሜት ውስጥ የማይዋልል የለም»

የዛሬዬቱ ኢትዮጵያ

ዓርብ ኅዳር 6 ቀን 1950 ዓ.ም

ይህ ሁነኛ አስተያየት የተቸረው «መስከረም» ለተሰኘው የታደሰ ሲበን «የአጭር ልብ ወለድ» መድብል ነው። የልብ ወለድ ሥራው ወጥነት ኖሮት ቀዳሚ በመሆን ለሕዝብ የተዋወቀው የዚህ መጽሐፍ ደራሲ ወዲያው ተበረታቶ ሌሎች ስድስት አጭር ልብ ወለዶችን በዚያው ዓመት አድርሶ እንደ ነበር ሥራው ይመስክራል።

የጻፈው ሁለተኛ መጽሐፍ «ሌላው መንገድ» ይባላል። በውስጡ ከተሠሩት ሥራዎች አንዱን ነቅሼ ሳወጣ፤ በገጽ 55 ላይ «አንድ አጋጣሚ» የተሰኘ ጽሑፍ ይገኛል።

ይህ ሥራ «ሰዶማዊነት ይውደም» ለምልለት ጽሑፍ መነሻ ሆኖ ኖሏል። ከአርባ ዓመታት በፊት በወሲብ የተመሳሳይ ጾታ ተፈላላጊነት የታወቀ መሆኑ፤ ጉዳዩ በደራሲው ዘንድ አሳሳቢ ሆኖ «እንጠንቀቅ» የማለቱ ጠቀሜታው የጎላ ስለሆነ፤ በግርድፉ ታሪኩን አሳውቃችኋለሁ። «እኔ» እያለ የሚናገረው የታሪኩ ዋነኛ በኢትዮጵያ መንግሥት ባንክ ተቀጥሮ መሥራት ሲጀምር ገና ሁለት ዓመቱ ሲሆን፤ እድሜው ሃያ አንድ ነበር።

ይህ ወጣት አንድ ቀን የባንክ ደንበኛቸው በሆነው ሰው ዓይን ውስጥ ይገባል፤ እንዲታይ ያደረገው ሁነኛ ምክንያት አካላዊ ቁመናው፤ ውበቱ እና አለባበሱ እንደ ነበር መጽሐፉ ይገልጻል። የወሲብ ጥቃት ሊፈጸምበት የነበረው ይህ ወጣት በገዛ አንደበቱ ስለ ቁመናው እንዲህ ብሏል፡- «...ቀጥ ያለ አፍንጫ፤ ትክክል የሆኑና ንጣታቸው በረዶ የመሰሉ ጥርሶች፤ እጅግም ያልወፈሩ እጅግም ደግሞ ያልሳሉ መለስተኛ ከንፈሮች፤ ቅንድቦቼ ትክክል መሆናቸውና መጥቆራቸው ሰዎች ተኩሏል ወይም ተከርክሟል አሰኝተው የሚያወሩላቸው ፀጉሬ፤ ግንባሬ፤ ጉንጮቼ፤ ጆሮዎቼ፤ እምንም ዘንድ ያልተዛቡት በጠቅላላው የሠራኝን እጅ ረቂቅነት አጉልተው የሚያወሱ ነበሩ። ለሴቶቼም የማይችሉት ፈተና ነበርኩኝ...» (ገጽ 55)።

ይህ ገጽታ ያለው ወጣት በ1942 ዓ.ም ሊተዋወቀው ጥረት ከሚያደርገው ሰው ጋር ይገናኛል። በዕለቱ ወጣቱ አለባበሱን ራሱ ሲገልጸው፡- «ወደ ሥራ ለመሄድ ስወጣ በጣም አምሬ በመስከረም ወር ከሌሎች ቀደም ብሎ የፈነዳ አደይ አበባ ወይም ፀሐይ በተለይ በእርሱ ላይ ብቻ ፈንጠቅ ያለበት ጽጌሬዳ መስዩ ነበር፤ ይህም ደግሞ እውነት ነበር። ኮቴ አሁን እንኳን ያኔ ለብሼው የተነሣሁት ፎቶግራፍ እቤት አለኝ። ድሮ ፈረንጆች የሰይጣን ቆዳ ከሚሉት ጨርቅ የተሰፋ ሱሪዬ ለኩቱ የሚሰማሚ ዳላችሁ ገበርዲን፤ ሸሚዜ ነጭ አሚዶ በሚሉት ነጭ ዱቄት የተተኮሰ፤ ጫማዬ ቡና መልክ፤ ከረባቴና የእግር ሹራቦቼ ደግሞ በልብሶቼ መልክ ግጥም የሆኑ ነበሩ» (ገጽ 57)።

ከላይ የተላለፉት ሁለቱ ገለጻዎች ሲጣጣሙ ሊሰጠን የሚችለው ፍቺ፡- ቁመናው ያማረ ነው፤ የሚያደርገው ሁሉ የሚቀበለውና ድምቀት ሰጥቶ ለሚያየው ሁሉ እንኳን ሴትን ወንድን ሊያነሆልል የሚችል መሆኑን ያሳውቃል። ይህ ወጣት ነው በአንድ ወንድ የተፈቀረው፤ አፍቃሪው ለወጣቱ ሁሉን ሊያደርግለት እንደሚችል፤ በጎደለው ሁሉ አስፈላጊውን ገጸበረከት ሊያዘጋጅለት እንዳለው ያሳውቀዋል፤ በዘበኛ በጥብቅ በሚጠበቀው ጭር ባለው ቤቱ ውስጥ ጋብዞም ሁሉን ያቀርብለታል፤ ቀስ በቀስ እንዲትን ሴት በመጠጋጋት፤ በመነካካት፤ በመዳሰስና በመሳም ሊፈጠር

የሚችለውን የወሲብ ቅድመ-ዝግጅት በወጣቱ ላይ ይሞክራል፤...

ደራሲው ታደሰ ሊበን እነዚህን ሁኔታዎች «አንድ አጋጣሚ» በሚለው ሥራው ውስጥ አዋውጦ፡- በዘመኑ እንዲህ ዓይነት ሁኔታዎች በገብረተሰቡ ውስጥ ሊታዩ እንዳሉ፤ እንደ ታዩም በማስጠንቀቂያነት «ጆሮ ያለው ይስማ፤ ዓይን ያለውም ይይ» በማለት በስልታዊ ገለጻ ሥራውን ይደመድማል፡፡

* * *

ዛሬ እኔ ደግሞ በ1942 ዓ.ም ተፈጸመ ከተባለበት 50 ዓመት በኋላ የተመሳሳይ ጾታ ወሲባዊ ግንኙነት አሳስቦኝ፤ እናም «ዘምታ» መፍትሔን ስለማይጠራ፤ አንድም በዓለም ዙሪያ ያሉ «ስመ ቤተ ክርስቲያናት» በዚህ አካሄድ ላይ ያላቸውን የዘንድሮ አቋም በማሳወቅ፤ አንድም ሰዶማዊነት በእግዚአብሔር ቃል ሲፈተሽ ምን ምን ልክኛ መልእክት እንዳለው ለመግለጽ ተነሣሣሁ፡፡

አንድ የአገሬ ምሳሌያዊ ንግግር አለ፤ «ወርቁ ከዛገ ብረቱ ምን ይሆን?» ይላል፡፡ ከማዕድናዊ ባሕሪው የተነሣ ወርቅ አይዝግም፤ ብረት ግን ሊዝግና ሊበላሽ ይችላል፡፡ እግዚአብሔር በጨለማ ውስጥ ያለውን በብረት የተመሰለውን ዓለም ብርሃን በመሆን ጨለማን እንዲገልጡ ክርስቲያኖችንና ቤተ ክርስቲያንን አኑሯል፡፡ እነዚህ እንደ ወርቅ የተመሰሉት በሰዶማዊነት ላይ ዝገት ሊታይባቸው ከሆነ «ጮክ» ብዬ እንደ ታደሰ ሊበን «እንጠንቀቅ!» ማለቴ ተግባራ ይሆናል፡፡

በቅድሚያ፤ «የስመ አብያተ ክርስቲያን»ን እንቅስቃሴ በግርድፋ እንዲህ አቀርባለሁ፡-

* * *

የተባበሩት የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን «United Church of Christ» (እ.ኤ.አ.) በ1970 ዓ.ም ሰዶማዊ የሆኑ ሰዎችን ለቅስና አገልግሎት ሾመች፡፡

* * *

በኤፒስኮፖል ቤተ ክርስቲያን «Episcopal Church» በ2.4 ሚሊዮን ተከታዮች ዘንድ መከፋፈልን ያመጣ ርእሰ ጉዳይ፡- ሰዶማዊ ቄሶች አይሾሙ፤ በዋናነት፤ የሰዶማዊነት (የወንድ ለወንድ

ግንኙነት) እና የሌዝቢያን (የሴት ለሴት ግንኙነት) እንቅስቃሴ አራማጆች ቸል የማይባሉ በተከታይነት ያወገቡ ክርክሮች ነበሩ፡፡

* * *

በአሜሪካን የፕሬስቢቴሪያን ቤተ ክርስቲያን «Presbyterian Church (U.S.A.)» (እ.ኤ.አ.) በ1997 ዓ.ም በጥቅሉ 2.7 ሚሊዮን በሚደርሱት አባሎቻቸው ዘንድ የቤተ ክርስቲያኑ መሪ አባላት በሕጋዊ ትዳር የተጣመሩ፤ አልያም ላጤ የሆኑ፤ አልያም በብትውና ለመኖር የወሰኑ ብቻ ሊሆኑ ይገባል በማለት ወሰኑ፡፡ ይህ ውሳኔ ግን ተቃውሞን በሰዶማዊ እንቅስቃሴ አራማጆች ዘንድ አሳድሮ ሰፊ የአመለካከት ልዩነት ሰፈነ፡፡

በርካታ የተባበሩት ሜቶዲስት ቤተ ክርስቲያን «United Methodist Church» አገልጋዮች (እ.ኤ.አ.) በ1997 ዓ.ም በበተነት በራሪ ወረቀት ላይ «ሰዶማዊነት ግላዊ ነጻነት በመሆኑ፤ መሪዎች የቅጣት ጅራፍን ይዘው ወደ መኝታ ቤታችን አይምጡ፤ ያለ ጣልቃ-ገብ ክልከላ የሌለው የነጻነት ስፍራችን መኝታ ቤታችን፤» በማለት የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ቅጣትን እንዳይበይኑ ወሰኑ፡፡

እነዚህ አራት ያህል ናሙናዎቹ በወርቅ የተመሰሉት ምን ያህል በሰዶማዊነት ጉዳይ ዝገት እንዳጠቃቸው ይጠቁማል፡፡ አስከትዬ ዘርዘር አድርጌ የምገልጸው የወንድና የሴት ግንኙነት መሠረታዊ አካሄድን፤ በሰዶማዊነት ላይ የመጽሐፍ ቅዱስ ገለጻን እና ሰዶማውያን የሚያነሳቸውን ክፍሎች ልክኛ ዳኛ በሆነው በእግዚአብሔር ቃል መሠረት ምን ሊሆን እንደሚገባው ነው፡፡ በመጨረሻም፤ «የጆሮ ያለው ይስማ» መልእክቱን አስምቼ አደመድማለሁ፡፡

መልእክተ አንድ

«ነገር ግን ከፍጥረት መጀመሪያ አንሥቶ እግዚአብሔር ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው፤ በዚህ ምክንያት ሰው አባትና እናቱን ትቶ ከሚስቱ ጋር ይተባበራል፤ ሁለቱም አንድ አካል ይሆናሉ... እንግዲህ እግዚአብሔር ያጣመ ረውን ሰው አይለየው» (ማር. 10:6፤9)፡፡

እ.የሱስ በዚህ ንግግሩ ያጸናው መሠረታዊ እውነት የዘፍጥረት 1:27 እና 2:24 መለኮታዊ የወንድና ሴት ግንኙነት ነው፡፡

እግዚአብሔር ከመነሻው ሰውን ወንድ እና ሴት አድርጎ ፈጠረ። ይህም ከአዳም ውድቀት በፊት ጀምሮ ለዘላቂነት ሩካቤ ሥጋ ሊፈጸም የተገባው በወንድና በሴት መካከል ብቻ መሆኑን አስተማረ። ኢየሱስ ክርስቶስ ከመነሻው ጀምሮ ሊሆን የተገባው ግንኙነት ከዚህ ውጪ እንደማይሆን በትምህርቱ የደነገገበት ይህ መነሻ በሌሎች ክፍሎችም ውስጥ ተስፋፍቶ ተገለጸ። እውነቱ ያለ ሰው ጥ የተገለጠባቸው ስፍራዎች በማቴዎስ 19:4-6፤ 1ኛ ቆሮንቶስ 6:16፤ እንዲሁም በኤፌሶን 5:31 ላይ ታየ። ይልቁኑ፤ የጳውሎስ መልእክት በኤፌሶን 5:31 ላይ አድጎ የባልና ሚስት ግንኙነት እንደ ክርስቶስና የቤተ ክርስቲያን ግንኙነት ዓይነት መሆኑን አብራራ። ለዚህም ምሳሌነት ብቃቱ የባልና ሚስት ግንኙነት ልከኛ፤ ተፈጥሮአዊ፤ ዘላቂ እና በመዋለድ ሕያውነትን ማግኛው መንገድ በዚሁ ብቻ መሆኑ ጸና። ይህ በምንም ዓይነት በተመሳሳይ የጾታ ተጋሪዎች ዘንድ አይገኝም።

ይልቁኑስ! የመጽሐፍ ቅዱስ ጽኑ መልእክቶች ሰዶማዊነትን በመኮንን ብቻ ሳይሆን፤ አግባብነት የጎደላቸውን ልከኛ የሚመስሉ የሩካቤ ግንኙነቶች በታቀደላቸው መሠረት እንዲፈጸሙ ይመክራሉ፤ ይገልጻሉም። አምስቱ የሙሴ መጻሕፍት፤ በተለይም ዘሌዋውያን፤ በትዳር ውስጥ ያልተፈጸሙትንና በትዳር ውስጥ ሳሉ ታማኝነት የጎደለው መተላለፍ በዝሙትነቱና በርኩስነቱ በመግለጽ በእስራኤላውያን መካከል ሊገኝ የተገባውን የቅድስና መለኪያ ያጸናል።

መልእክተ ሁለት

የሰዶማዊነት ነውሮች የፈጸመባቸው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎችንና ይህንን እንደ ልከኛ አካሄድ የሚሄዱበት እና የሚከላከሉበትን ምክንያት እያስተሳሰርኩ ላመላክት፡-

ዘፍጥረት 19:1-29
 «... ሕዝቡ ሁሉ ቤቱን ከበቡት! ሎጥንም ጠርተው እንዲህ አሉት፡- በዚህ ሌሊት ወደ ቤትህ የገቡት ሰዎች ወዴት ናቸው? እናውቃቸው ሩካቤ እንፈጽምባቸው ዘንድ ወደ እኛ አውጣቸው።... ሎጥም ይህን ክፉ ነገር አታድርጉ! እነሆ!

ወንድን ያላወቁ ሁለት ሴቶች አሉኝ፤ እነርሱን ላውጣላችሁ...» (ዘፍጥ. 19:4-9) አላቸው።

ይህ ክፍል በቅጡ የሚናገረው ለሰዶምና ለጎሞራ ጥፋት ምክንያት የሆነው የሕዝቡ በሁሉ ዘርፍ መረን-የለሽ መሆን ነው። ይልቁኑ፤ ወደ ሎጥ ቤት የገቡትን ሰዎች ለመገናኘት መወሰናቸው የእግዚአብሔር ቅጣት በእነርሱ ላይ እንዲወድቅ አድርጎታል።

ሰዶማውያኑ ግን ይህንን አይቀበሉም። የሰዶምና የጎሞራ መጥፋት እንግዶችን በአግባቡ ባለማስተናገድ የመጣ እንጂ፤ የምስሰል ጾታ ድርጊትን ለመፈጸም በተደረጉ አይደለም ይላሉ፤ (ሕዝ. 16:49-50) «እነሆ፤ የእነትሽ የሰዶም ኃጢአት ይህ ነበረ፡- ትዕቢት፤ እንጀራን መጥገብ መዛለልና ሥራ መፍታት... እንዲሁም በፊቱ ርኩስ ነገር አደረጉ አጠፋጋቸው።» ማለቱ ከሰዶማዊነት ክስ ነፃ ያደርጋል በማለት ይከላከላሉ።

ይህ መከላከል ግን ዕረፍትን በሙሉነት አይሰጥም። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በአግባቡ እንግዶችን አለመቀበልና አለማስተናገድ አንድም ጊዜ በርኩስነት ተፈርጆ አይታወቅም። ይልቅስ፤ ሕዝቅኤል 16:50 ለሰዶም ጥፋት ዋነኛው በፊቱ ርኩስ ነገር መፈጸማቸው መሆኑ ሊዘነጋ አይገባም፤ ያም ርኩስነት በዘሌዋውያን 18:22፤ «እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ከሴትም ጋር እንደምትተኛ ከወንድ ጋር አትተኛ፤ ጸያፍ ነገር ነውና» በማለት ሲያስጠነቅቅ፤ ይሁዳም በቁጥር ሰባት፤ «እንዲሁም እንደ እነርሱ ዝሙትን ያደረጉና ሌላን ሥጋ የተከተሉ ሰዶምና ጎሞራ... በዘላለም እሳት እየተቀጡ ምሳሌ ሆነዋል» በማለት አዲስ ኪዳን ጽኑውን ልከኛ እውነት ያስረዳል።

ዘሌዋውያን 18:22፤ 20:13
 «...ከሴትም ጋር እንደምትተኛ ከወንድ ጋር አትተኛ፤ ጸያፍ ነገር ነውና...»

«ማናቸውም ሰው ከሴት ጋር እንደሚተኛ ከወንድ ጋር ቢተኛ ሁለቱ ጸያፍ ነገር አድርገዋል፤ ፈጽመው ይገደሉ፤ ደማቸው በላያቸው ነው» (ዘሌዋ. 20:13)።

እነዚህ ሁለት ጥቅሶች ሰዶማዊነትን በግልጽ ይኮንናሉ፤ እግዚአብሔር እስራኤላውያን ከሌላው ሕዝብ ተለይተው በቅድስና ይኖሩ ዘንድ የሙሴ ሕግ የሆነው ይህ ድንጋጌ በመሐከላቸው

በአግባቡ ተፈጻሚ እንዲሆን ይደነገጋል። ሰዶማውያን ግን ይህን የሚያጣጥሉት ሕጉ ለእስራኤላውያን የተሰጠ ስለሆነ፤ ክርስቲያኖችን ሊገዛ አይችልም በማለት ነው። ይህንኑ ሲያጠናክሩትም፤ ክርስቲያኖችን ሊገዛ አይችልም በማለት ነው። ይህንኑ ሲያጠናክሩትም፤ «ክርስቶስ የሕግ ፍጻሜ ሆኖ» ሁላችንን ከሕግ እስራት ነፃ አውጥቶናል። ነጻነቱም የሰዶማዊነት ልምምድን ማድረግ ባለመንቀፍ ሊገለጽ ይገባዋል» ይላሉ።

የእግዚአብሔር ቃል ግን ክርስቶስ የሕግ ፍጻሜ መሆኑን ቢገልጽም፤ በአዲስ ኪዳን በክርስቲያኖች ሕይወት ውስጥ የክርስቶስ የሕይወት ሕግ በሥራ ላይ ሊውል እንደሚገባው ተጽፏል። ያም በአዲስ ኪዳን ሙሴ ለቅድስና አኗኗር የደነገጋቸው ደንቦች ጠንክረው ተግባራዊ ይሆኑ ዘንድ በሮሜ 1:26-27፤ 1ኛ ቆሮንቶስ 6:9-11 እንዲሁም 1ኛ ጢሞቴዎስ 1:9-10 የሚያስተምሩት እግዚአብሔር ከመነሻው ያለውን የዘፍጥረት 2:24 ቃል በመሆኑ፤ አሁንም ለሰዶማዊነት የቀና መንገድ በዚህ የለም።

«...ለውነታቸውንም ደስ ባሰኙ ጊዜ ወስላቸው የሆኑ የከተማው ሰዎች ቤቱን ከበቡ በሩንም ይደበድቡ ነበር ባለቤቱንም ሽማግሌውን... እንድንደርስበት ሩካቤ እንድንፈጽምበት አውጣልን አሉት። ባለቤቱም... ይህን ክፉ ነገር እባካችሁ አታድርጉ አላቸው... ሰዎቹ ግን ነገሩን አልሰሙም...» (መሳፍንት 19:22-26)።

ይህ ገለጻ በትረካው ከሰዶምና ከጎሞራ ጋር የተቀራረበ ነው፤ ድርጊቱን ጸያፍ ያደረገው ሽማግሌውን ለመገናኘት ወንዶቹ ፈልገው መምጣታቸው ነው። ለመስተናገዱ የገቡበት ቤት ባለቤት ልመናውን የሚያቀርበው ልታደርጉ ያሰባችሁት «ክፉ ነገር» በመሆኑ አትፈጽሙ የሚል ነው። ሰዶማውያን ግን ይህን ክፍል ሲያቀሉት፤ ቤቱን የከበቡት ሰዎች ሰዶማዊ ግንኙነትን ለመፈጸም የመጡ አለመሆናቸው የሚረጋገጠው ባለቤትየው የሰውየውን ቁባት ባወጣላቸው ወቅት ሳይቃወሙ ከሴቲቱ ጋር ተገናኙ። ይህም «ያለ ፈቃደኝነት መደፈርን» ብቻ ይገልጻል፤ ይህ ባይሆን ኖሮ ወንድየውን ካልሰጠኸን ብለው ባከረሩ በማለት ይከላከላሉ።¹¹

የእግዚአብሔርን ቃል ስናይ ግን ልናስተውል የሚገባን ቁም

ነገር አጠቃላይ የመሳፍንትን ዘመንና ይፈጽሙ የነበሩትን ድርጊቶች ነው። ይህም «ሁሉም በፊታቸው ደስ የሚያሰኛቸውን ብቻ ያደርጉ ነበር» በመባል ተገልጿል። የሕዝቡ ሰውነታቸው በጥጋብ ሲነሣሣ ሊፈጽሙ የፈለጉት በአግባቡ ሊፈጸም የተገባውን ወሲባዊ ግንኙነትን ሳይሆን፤ ተቃራኒውን ነበር።

1ኛ እና 2ኛ ሳሙኤል፡-

«ዳዊትም ለሳኦል መናገሩን በፈጸመ ጊዜ የዮናታን ነፍስ በዳዊት ነፍስ ታሰረች፤ ዮናታንም እንደ ነፍሱ ወደደው።»

«የሳኦል ልጅ ዮናታን ግን ዳዊትን እጅግ ይወድድ ነበር።»

«...እየተላቀሱም እርስ በርሳቸው ተሳሳሙ፤ ይልቁንም ዳዊት እጅግ አለቀሰ።» (1ኛ ሳሙ. 20:41)

«...ወንድሜ ዮናታን ሆይ፤ እኔ ስለ አንተ እጨነቃለሁ፤ በእኔ ዘንድ ውድህ እጅግ የተለየ ነበረ፤ ከሴት ፍቅር ይልቅ ፍቅርህ ለእኔ ግሩም ነበር» (2ኛ ሳሙ. 1:26)።

እራቱ ተከታታይ ገለጻዎች እርስ በርስ ይደጋገፋሉ፤ ሊሉ የሚወዱት በዳዊትና በዮናታን መካከል የጠለቀ ወንድማዊ የሆነ የጓደኝነት ፍቅር አለ የሚል ነው። ከዚህም የተነሣ እርስ በርሳቸው ይተሳሰባሉ።

ሰዶማውያን ግን ይህን አይረዱም፤ አይቀበሉምም። ይልቁኑ፤ የሚሉት ነጥብ ሁለቱ ሰዎች ሰዶማውያን ነበሩ። ከዚህም የተነሣ ዳዊት ስለ ዮናታን የሚገልጸው ገለጻዎች የተራክቦ ግንኙነት በመሐላቸው ያሉ ሰዎች የሚሆኑትንና የሆኑትን ነው በማለት ለጉዳያቸው ዋቢ ያደርጉታል።¹²

ጤናማው የመጽሐፍ ቅዱስ አቅጣጫ ግን፡- በሰዎች መካከል የወዳጅነት መጠጋጋትና መቀራረብ ምን ጊዜም ሊኖር የሚችል መሆኑን ያስረዳል። የያዕቆብና የልጁ የቢንያም፤ የኢየሱስና የደቀ መዝሙሩ የዮሐንስ ቅርርብ፤ በዳዊትና በዮናታን ላይ ከታየው ጋር አቻ ነው። ሰዶማውያን ግን እነዚህን የመሳሰሉትን ግንኙነቶች የዘነጉ ይመስላሉ።

ማጠቃለያ

ለ«ሰዶማዊነት ይውደም» «የጆሮ ያለው ይስማ» መልእክቱን በሮሜ 1:24-32 ባለው መልእክት ላይ አደርጋለሁ፤ እንዲህ ይላል፡- «...ሰዎች ይህን በማድረጋቸው ምክንያት እግዚአብሔር ለአስነዋሪ ምኞት አሳልፎ ሰጣቸው፤ ሴቶቻቸው እንኳ የተለመደውን የግብ ረ ሥጋ ግንኙነት ባልተለመደ የግብረ ሥጋ ግንኙነት ለወጡ፤ እንዲሁም ወንዶቹ የተለመደውን የግብረ-ሥጋ ለመገናኘት በብርቱ ተመኙ፤ ስለዚህ ወንዶች ከወንዶች ጋር አሳፋሪ ነገርን ፈጸሙ...» በማለት ሐዋርያው ጽፏል፡፡ ይህ ተነባቢ ክፍል ሰዶማውያን የእግዚአብሔርን ጽኑ ሕግ መተላለፋቸውን ያ ረጋግጣል፡፡ የዚህ መተላለፍ ጦስ ደግሞ እግዚአብሔር ሕግ መተ ላለፋቸውን ያረጋግጣል፤ የዚህ መተላለፍ ጦስ ደግሞ፡- እግዚአብሔ ር ወንድና ሴት አድርጎ በመፍጠር ያዘጋጀውን የጋብቻ ቤተሰባዊ ሰንሰለት ያጠፋል፤ የዚህ መጥፋት ደግሞ ለግለሰብ፣ ለቤተሰብ፣ ለኅብረተሰብ እና ለአገር ልማትን ሳይሆን ውድቀትን፣ ክብረትን ሳይሆን ውድመትን ይጋብዛል፡፡ ሰዶማዊነት ከእግዚአብሔር መለኪያነት ጋር አለመግጠም በመሆኑ፣ ለትስስራዊ ሕይወት ጨለማን በማስፈን ንክኪው የበዛ ችግር ይጋብዛል፤ ከዚህም የተነሣ ጽኑ መፍትሔን በማጤን ለዚያም መገዛት ይገባል፤ ያም ከእግዚአብሔርና ከእግዚአብሔር ከሆነው አሳብ ጋር መጣጣም ነው፡፡¹³

ታደሰ ሊበን በመጽሐፉ ያነሣሣው የሰዶማዊነት መግለጫ ዛሬ በአገር እና በዓለም አቀፍ ደረጃ እየተስፋፋ መሄዱ እሙን ነውና፤ የክርስቶስ የሆነች ቤተ ክርስቲያን ድምጿን ከፍ አድርጋ፤ «አምላክን ለመገናኘት ተዘጋጁ» ልትል ይገባል፡፡

የግርጌ ማጣቀሻ

1. ታደሰ ሊበን፣ ሌላው መንገድ፣ ገጽ 55፡፡
2. ታደሰ፣ ገጽ 57፡፡
3. Larie Good Stein, "I Can be Fully Myself Gay and Christian, p.24.

4. Good Stein, p.24.
5. Good Stein, p.42.
6. James V. Heidinger, Gay & Sex, p.30.
7. Homosexual & the Bible - Bad News of Good News.
8. Derek Kidner, Genesis: an Introduction and Commentary, p.137.
9. Holy Bible. Romans 10:4.
10. Charles C. Ryrie, The End of the Law, p.124.
11. Dr. Walter Wink, "Homosexuality and the Bible, p.19-21.
12. Robert Williams, Just as I am.
13. The Bible and Homosexuality-Family research council, p. 3-24.

የሴቶች ድርሻ

በኅብረተሰቡና በቤተ ክርስቲያን

ይህ ጥናት የርእሱን ጠቁሚነት በመግለጥ ይጀምራል፤ «ሴቶች» የሚለው ቃል ስለ አንዲት ሴት ብቻ ሳይሆን፤ ስለ ብዙዎ ዎች ተናጋሪ ነው፡፡ «ሴቶች» በማለቱ ከወንዶች ነጥሎ እነርሱነታቸው ላይ የበለጠ አጽንኦት ለመስጠት እንደ ፈለገ ያስ ረዳል፤ እኒህ ሴቶች የተልዕኮ ባለቤት ስለሆኑ፤ «ድርሻ» የሮአቸዋል፤ ድርሻ፡- ተካፋይነትንና ተጠያቂነትን የማጣቆም አቅም አለው፤ አጠቃላይ የሰውን ልጅ ከግምት የሚያስገባ ቃል ደግሞ «ኅብረተሰብ» ነው፤ የሰዎች በኅብረት (በጋራ) መኖር፡- በዚህ ውስጥ የሰዎችን እኩልነት የሚወስዱት ተ ጠሪዎች ሴቶች ናቸው፡፡ ኅብረተሰብ የአንዲት ጀምበር ውጤት ሳይሆን፤ የዘመናት የትውልዶች ሰንሰለታዊ ጉልህ ፍሬ ነው፡፡

ከዚህም የተነሣ፤ የዚህ አካል ሆነው ኅብረተሰብን ኅብረተሰብ ያሰኙትን ሴቶች ማጥናት ተገቢና የጋራ ጉዳይ መሆኑን ያረጋግጣል። ኅብረተሰብ ወንድ አይል ሴት፤ ሕፃን አይል አዛውንት፤ የተማረ አይል ያልተማረ፤ ዘር አይል ጎሳ፤ ሁሉን አቅፎ ተጓዥ ሀብት ነው። በዚህ የኅብረተሰብ አካል ውስጥ ሌላ ዘርፍ አለ፤ በክርስቶስ የተጠሩ ለዳግም ልደት የበቁ አማኞች፤ እኒህ አማኞች በኅብረት ሆነው የተሰጣቸውን ተልዕኮ ይፈጽማሉና «ቤተ ክርስቲያን» ተብለው ይጠራሉ። ቤተ ክርስቲያንን ቤተ ክርስቲያን ካለጅት ዋንኞቹ ተጠሪዎቿ ወንዶችና ሴቶች በአንድ መገኘታቸው ነው። ይህ ደግሞ የሴቶች ድርሻ በኅብረተሰቡ ውስጥ በመልዕክት፤ በተጨማሪም በቤተ ክርስቲያን በሰፊው ተጠሪ እንዲሆኑ አድርጓቸዋል።

እንግዲህ መነሻችን በፍንጭ ሰጪ ርእሰ ጉዳይ ምንነት ላይ ከተንደረደርን፤ በተከታታይ ልንመለከታቸውና ልናጤናቸው የተገቡትን መሠረታዊ ነጥቦች አብረን እንምክር።

- አንድ፡- ርእሱ መነጋገሪያ መሆን ለምን አስፈለገው?
- ሁለት፡- ሴቶችና ሀገራዊ ግንዛቤ መነጋገሪያ መሆን ለምን አስፈለገው?
- ሦስት፡- ሴቶችና ድንበር-አለፉ ግንዛቤ?
- አራት፡- የሴቶች ድርሻ በኅብረተሰብ ውስጥ
- አምስት፡- የሴቶች ድርሻ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ
- ስድስት፡- ሴቶችና የእግዚአብሔር መንግሥት
- ሰባት፡- ማጠቃለያ

ከማጠቃለያ ውጭ ስድስቱ ተከታታይ ርእሰ ጉዳዮች ተሳሳሪዎች ሆነው አንዱ በሌላው ላይ እየተገነባ ወደ ተፈለገው አቅጣጫ ያጓጉዘናል። በየርእሶቹ ቀድመን ልናስተውል የሚገባን መሪ ሀሳብ ይነረን ካልን፤ የጥናቱ መብራት ኤርምያስ ምዕራፍ 1 ነው። ኤርምያስ ሰማያዊ ተልዕኮ አለው፤ መመሪያው፤ «...እንግዲህ እንድትነቅልና እንድታፈርስ፤ እንድታጠፋና እንድትገለባብጥ፤ እንድታንጽና እንድትተክል በአሕዛብና በመንግሥታት ላይ ዛሬ

ሾምሁህ» ይላል። ይህ ቃል በውስጡ ሁለት ተልዕኮዎች ይዟል፡- ቀዳሚው በሰው ልጆች አኗኗር ውስጥ የእምነትና የአኗኗር መሠረት ሆኖ ከደማቸው ጋር የተቀላቀለ የሚመስለውን አጉል ትምህርት፤ አጉል ፍልስፍና ሁሉ እንዲያፈርስ፤ እንዲያስወግድ ታዟል፤ ከዚሁ ጋላፊነት ጎን ለጎን ሌላው አቸው ተልዕኮ፡- በፈረሰበት ቦታ ሌላ ግንባታ፤ በተነቀለበት ስፍራ ሌላ ተከላ መሆኑ ነው፤ ይህ ሌላው ተግባር በትክክለኛው እምነት፤ አስተሳሰብ፤ ፍልስፍና አተገባበር ላይ መሠረት መጣል ነው።

1) ርእሱ ለምን ተተኪሪ አጀንዳ ሆነ?

ርእሰ ጉዳዩ መነጋገሪያ መሆን ለምን አስፈለገው? መነጋገሪያ የሆነበት ምክንያት አጀንዳው፡- ትናንት የነበረና ዛሬም ነገም ሊኖር እንደሚችል መታመኑ በበቂ መልኩን ያስጠራዋል።

የሰው ልጆች ባሉበት ስፍራ ሁሉ ሰውን ሰው ያሰኙትና ሰው የሆኑት ሴቶች በዚያ አሉ፤ ሊመገቡ፤ ሊሰብሱ፤ ሊጠለሱ፤ ሊኖሩ፤ ሊወልዱና ሊዋለዱ፤ ሊሠሩና ሊያሠሩ፤ በግላዊና በማገበራዊ ኑሮ ሁሉ ውስጥ ይገኛሉ፤ ይኖራሉም። መኖራቸው ነው መነጋገሪያ ያነታቸው፤ ሕልውናቸው ነው መወያያ አጀንዳ የሚያደርጋቸው።

እነርሱን ከወንዶች አስለይቶ መነሻያና መጠቀሚያ የሚያደርጋቸው ደግሞ፡- ከልዩነት ማደግ የተነሣ በሰዎች ሁሉ ዘንድ ሊባነበቅ፤ ሊነቃበት የሚገባ ነጥብ መኖሩ በአንድ ወገን፤ በትይዩም ባለማወቅ ወይም ባለማስተዋል ሴቶች የዘነጋቸውን ወይም የተዋቸውን ለማመልከት መነሣቱ ጉዳዩን መነጋገሪያ እንዲሆን ያደርገዋል የሚል እምነት ይኖረኛል።

ይህን ደግሞ ለማረጋገጥ እና ተገቢ እርምጃ ለመውሰድ፡-

- ሀ. በአብዛኛው የኢትዮጵያ ክልሎች ይሁንኝ ባልተባለ የሥራ ጉብኝቶች በመገኘት ግንዛቤን በማዳበር፤
- ለ. ከአብዛኛው ቤተ እምነቶች በከፊሎቹ በመገኘት የሴቶችን ድርሻና አስተዋጽኦ በግርድፉ በማጥናት፤
- ሐ. በሴቶች ላይ የተጻፉ ሀገራዊ ዐውደ ጥናቶችንና ጽሑፎችን በመመልከት፤

መ. በቅድመ-መሰናዶ የትምህርት ፕሮግራሞች በተለይም በእቴጌ መነን (በየካቲት 12 የመሰናዶ ትምህርት ቤት) ተማሪዎች በሴቶች ጉዳይ ላይ የጻፏቸውን ጥናቶች በመፈተሽ፤

ሠ. ሀገራዊ አመለካከቶች፤ አባባሎች፤ መዝገበ ቃላዊ ፍቺዎች ሴቶችን በተመለከተ ያቆሙትን ድንጋጌ በማጤን፤

ረ. ሀገራዊ ያልሆኑ ድንበር-አለፍ የምርምር ጽሑፎች ሴቶች በኅብረተሰቡና በቤተ ክርስቲያን ያላቸውን ድርሻ በተመለከተ የከተቡትን መመልከት ይህን ርእሰ ነገር መነጋገሪያ ወይም ተተኪ ለጀንዳ እንዲሆን አብቅቶታል።

እንግዲህ ርእሳችን እንጉዳይ ወይም የጅብ ጥላ ሆኖ ድንገት በቅሎ የታየ ሳይሆን፤ በአጠገባችን የኖረ እንደ ነበር ልብ ማለት ተገቢ ነው። እናም በአግባቡ ሊጠና በመገባቱ እንደ ጸሐፊነቴ «ጆሮ ያለው ይስማ! ያነበበም ያስተውል» እላለሁ።

2) ሴቶችና ሀገራዊ ግንዛቤ

ሀገራዊ መዝገበ ቃላት ሴትን በተመለከተ ሊሰጠው የሞከሩት ትርጓሜ በሴት ማንነትና ድርሻዋ ምን ሊሆን እንደሚችል በሚከተለው ትንታኔ ውስጥ ይመልከቱ፡-

ትንታኔ 1. ከሣቴ ብርሀን ተሰማ፡- በ1951 ዓ.ም እንደ ጻፉት፤ «ሴት ማለት፡- የተፈጥሮ ባሕርይዋ ቀዳዳና ስንጥቅ የሆነ እንስት፤ በፍጥረቷ ከወንድ አባላዘር የዘር አካል የሚሆን ዘርን ተቀብላ ልጅን የምትወልድ የወንድ ረዳት» (ገጽ 291) በማለት ይተረጉሟል።

ይህ ትንታኔ አጽንኦት የሚሰጠው፤ አካላዊ መለያንና የሴትን ወላድነት በማመልከት መገታት ነው።

ትንታኔ 2፡- ደስታ ተክለወልድ በየካቲት 17 ቀን 1956 ዓ.ም እንደ ጻፉት፤ «ሴት ማለት፡- ሚስት፤ የወንድ ጣምራ፤ ሁለተኛ ባልተቤት፤ የቤት አስተዳዳሪ 1ቆሮ 7፡2-4 «ነገር ግን ከዝሙት ለመጠበቅ እያንዳንዱ ሰው የራሱ ሚስት ትኑረው እያንዳንዷም ሴት የራሷ ባል ይኑራት...ሚስት አካልዋ የራሱዋ ብቻ አይደለም፤ የባሏም ነው፤ (ገጽ 1209)

ይህ ትርጓሜ፡- የትዳር ምንነትን በማብራራትና ሴት ለወንድ

ያስፈለገችበትን መሠረታዊ ምክንያት በመግለጽ «ባል-ተኮርና ቤተ ሰብ-ተኮር» ድርሻዋን ይገልጻል።

ትንታኔ 3. ፖለቲካዊና ማኅበረሰባዊ መዝገበ ቃላት በ1978 ዓ.ም እንደ ጻፈው፤ ሴቶች፡- የዜግነት፤ የእናትነትና የሠራተኝነት መብታቸው መረጋገጥ በዋናነት ተጠቃሽ ነው። ይህን ለማስከበርና ለሕፃናት ደህንነት መጠበቅ፤ ለሰላም፤ ለዲሞክራሲና ለብሔራዊ ነፃነት መረጋገጥ መታገልና መደራጀት፤ ሴትን ሴት ሊያደርጋት ይችላል። ይህም በዓለም አቀፍ ደረጃ ከ1911 ዓ.ም ጀምሮ፤ በኢትዮጵያ ደግሞ ከ1968 ዓ.ም ጀምሮ የሚከበረው ማርች ስምንት የሁልጊዜ የማንቂያ ደውል ይሆናል» (ገጽ 138-9) ይላል።

ይህ ትርጓሜ በማርክሲዚም ሴኒኒዝም መዝገበ ቃላት የተገኘ ጭምቅ መልእክት ሲሆን፤ በይዘቱ ሴቶችን ከማኅበረሰባዊ የሕይወት ገጽታና አኗኗር አካያ ሊተረጎም እንደሚገባ ያመለክታል።

ትንታኔ 4. በ1993 ዓ.ም የአማርኛ መዝገበ ቃላት የኢትዮጵያ ቋንቋዎች ጥናትና ምርምር እንዳዘጋጀው፡- ሴት ማለት እንስት፤ ከወንድ የተለየ የተፈጥሮ ምልክቶችና ባሕርያት ያሏት ሰው፤...በማለት (በገጽ 134) ይተረጎማል።

ይህ ፍቺ ከወንድ በተለየ የተፈጥሮ አካላዊ ምልክቶች ላይ ከማተኮር ባሻገር፤ ከወንድ የተለዩ ባሕርያት ወራሽ በመሆን መለያ እንዳላት አመለካከቷ፤ በትይዩም በፍቺው «ሰው» በማለት ሙሉ ስብዕና ያላት መሆኗንም አረጋግጧል።

ሀገራዊ ግንዛቤ አመለካከት ይሆናሉ ተብለው የተመረጡት እነዚህ መጻሕፍት በጊዜ ቅደም ተከተል የተቀመጡ መሆናቸውን ልብ ማለት ተገቢ ነው።

በዚህም ካለፉት 50 ዓመታት ወዲህ የተዘጋጁ መዝገበ ቃላት ከፊሎቹ ባዘጋጁት ሊቃናት ስም የተሰየሙ ሲሆኑ፤ ከፊሎቹ ደግሞ በቡድን ከመዘጋጀታቸው የተነሣ የወል ስያሜን ይዘው ቀርበዋል፤

አቅርቦቱ፡-

ሀ. ዓመታት በጨመሩ ቁጥር የግንዛቤ መዳበርን በማመልከት ስለ ሴቶች የተሰጠ ሀገራዊ እይታዎች አድማሱ-ሰፊ የመሆን አቅምን አዳብረዋል።

ለ. በየጊዜው የተሰጡ ፍቺዎች ከግል ጠባብ መረዳት አኳያ ብቻ የሚታዩ ሳይሆን፤ አዘጋጆቹ የጎብረተሰቡ አባላትና ነዋሪ ሰዎች ከመሆናቸው የተነሣ የብዙዎችን ውክልና ይዘዋል።

ሐ. ርእሰ ጉዳዩን ከግል ወደ ማኅበር፤ ከማኅበር ወደ ሀገራዊና ዓለም አቀፋዊ እይታ በማጣቀም፡- ሰዎችን ሁሉ በተሳሰረ (በተያያዘ) ሁኔታ መረዳት ተገቢነቱን አሳይተዋል።

ከዚህ ቀጥሎ ከመዝገብ ቃላት ትንታኔ በመውጣት ሐቃዊ የመኖር እይታን ከሀገራዊ ትውፊቶች አኳያ በማጤን ሴቶችን ጎብረተሰቡ እንዴት እንደሚረዳቸው ከምሳሌያዊ አነጋገሮች በመነሣት እንገምግም፡-

«ሴት ለቤት፣ ወፍጮ ለዱቄት» (ለውጥ-የለሽ ኑሮ)

«ሴትና መሬት የማይችሉት የለም» (ያለ ርኅራኄ መተው)

«ሴት በማጀት፣ ወንድ በችሎት» (ለአደባባይ አለመብቃት)

«ሴት ታውቅ፣ በወንድ ያልቅ» (ለውሳኔ መገደብ)

«ሴት አግብተው ሴት ቢወልዱ፣ የት አለ ንግዱ» (ተጠራ-አልባነት)

«ሴት በዛ፣ ጎመን ጠነዛ» (የሥራ ፈትነት መንሥኤ)

«ሴት ካልወደደች ቋንጣ አትጠብስም» (አድላዊ ግንዛቤ)

«ሴት ካልዋሸች፣ ባልዋን ትወልዳለች» (የግብታዊነት መንሥኤ)

«ሴት የወደደ ገህነመ እሳት ወረደ» (ለዳግም ሞት አብቂ)

«ሴት ያፈቀረ ጉም የዘገነ» (እምነት-አልባ)

«ሴት ያመጣው ጠብ አይበርድም» (የብጥብጥ መነሻ)

«ሴትና ቄስ ቀስ» (አጥፊነት ሕይወት)

«ሴትና በቅሎ እንደ ገሪዋ ነው» (አስተዋይ-አልባ ሕይወት)

«ሴትና ፈረስ የሰጡትን ይቀምስ» (መንሥኤ-አልባ ተገባርነት)

ከላይ የተዘረዘሩት አባባሎች የተወሰዱት ብርሀነ ገ/ጸድቅ ካዘጋጃቸው ከ6790 የምሳሌያዊ አነጋገሮች ስብስብ ገጽ 31፣ 1992 መጽሐፍ ነው። በቅንፍ ውስጥ ያሉት መግለጫዎች የዚህ ዝግጅት ማብራሪያዎች ናቸው። 16ቱ አባባሎች ምሳሌያዊ ንግግሮች በመባል የሚጠሩ ናቸው፤ ምሳሌያዊ ንግግር በባሕርይው ግጥማዊ በመሆኑ ዜማ አለው፤ በዜማነቱ አይረሴ ነው፤ በአይ

ረሴነቱ ያለፉትን በርካታ መቶ ዓመቶች በጎብረተሰቡ ውስጥ ነግሦ ፕሯል፤ ይኖራልም። መኖር ማለት ከትውልድ ወደ ትውልድ በቅብብል እየተቀበለ ማቀበልን ያመለክታል፤ ጎብረተሰብ በሥነ ቃል ዘርፎች በርካታ ጠቀሜታ ያላቸውን ርእሰ ጉዳዮች እንደ ማስተላለፍ መጠን፣ አሉታዊ አፍራሽ ተጽዕኖዎችን በ «እሽታ» የማስረፅ አቅምም አለው፤ ከዚህ አኳያ ከላይ የተዘረዘሩትን ምሳሌያዊ ገለጻዎች ሲመዘኑ ውስጠ መልእክታቸው በሴቶች ላይ አሉታዊ ተጽዕኖን በማሳደር በጎብረተሰቡ እና በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሊኖራቸው የሚችለውን በጎ አቅም ያጠፋል ወይም ያዳክማል፤ ከዚህ ባሻገር የሴትን ልጅ የአኗኗር ስብዕና በማጉደል፤ የተፈጥሮና የዜግነት መብቷን ያደበዝዛል። ከዚህም የተነሣ ድርሻን ለማወቅ ከጎናቸው የሚቆሙት የጎብረተሰቡ አኩሉ ተካፋይ ወንዶችና ሴቶች ራሳቸው የስብዕናን ምንነት በመፈተሽ እየሠሩ ሊተጉበት የሚገባ ተልዕኮ እንዳለው ማወቅ ቀዳሚ ሥራ ነው።

በዚህ አቅርቦት «መንፈሳውያን» ለሆኑ አንዳንድ አማኞች ይህን መነጋገር «ዓለማዊነት» ወይም «አይመልከቱ» ጉዳይን ያስተናገድን ተደርጎ እንዳይቆጠር በቅድሚያ ራሳችንን እንድናይ አግባባለሁ።

ሁላችንም የጎብረተሰቡ ውጤቶች ነን፤ ወላጆቻችን ባደጉበት አቅጣጫ አሳድገውናል፤ እነርሱንም የእኛ አያቶች፣ ዘመድ አዝማሪቶችና በዙሪያቸው ያሉት ሁሉ የየበኩላቸውን ድርሻ ተወጥተዋል። በዚህ የጋራ የመዋጮ ሕይወት ተገንብተን ያደግንና የኖርን ሌሎችን በማኖር የራሳችንን አሻራ የምንተው የዘንድሮዎቹ እኛም አስተውለን ወይም ሳናስተውል ባለን ገሪ የትውፊት ሕይወት ቤተሰባችንን እንመራለን፤ እንመራለንም፤ በዚህ ጊዜ ነው ያልታረሙ ሊስተካከሉ የተገባቸው የግንዛቤ-አዋኪ የመሆን አቅም የሚኖራቸው።

በማስተዋል «የቆምንበትን» ራሳችንን ማኅበራችንን በመፈተሻ ቀጣይ ተግባራዊ እርምጃ ምን ሊሆን እንደሚገባ ያመለክታል፤ ይህን ተመልክተው ምላሽ ሊሰጡ የሞከሩ ኢትዮጵያውያን ብዙዎች ናቸው፤ ከክቡር ዶክተር ከበደ ሚካኤል፤ ከክቡር ዶክተር ሀዲስ አለማየሁ ሥራዎች ባሻገር በቅርቡ በሰው ደግ ጌታቸው ካሳ ተጽፎ

ለንባብ የበቃው «የበደል ውርስ ይቅር» መጽሐፍ በሴቶች ጉዳይ ላይ አነጣጥሯል፤ በውስጡ፡- አሉታዊ ተጽዕኖዎችን እየገለጠ፤ ልክኛን ድርሻ ለማመልከት ጥሯል፤ በዚህ ዝግጅት ምጥን አጣፋሚ ነጥቦችን ለማስተዋወቅ እሞክራለሁ፡፡

መጽሐፉ በጥንኝነት የተዋቀረ ትዳር መሠረት የሌለው መሆኑን በማሳየት «ወፍ ለጎጆዋ አለማነሳን» በማመላከት የትዳር ዋስትና ባልና ሚስት (በወንድና ሴት) የጋራ ኃላፊነት መጽናቱን ያስተዋውቃል (ገጽ 35)፡፡

«ወልደው ካልሳመ ዘርተው ካልቃመ» የሚለው የአዛውንትን አነጋገር በመቃረን በፍቅር ልክኛ ትርጓሜ ባለመውለድም መኖር መቻሉን በማብሰር የሴት ጾጋ መውለድ ቢሆንም እንኳ፤ ለመውለድ የማያበቁ የጋራ ችግሮች ቢከሰቱ በሌጣው ሕይወት በአስተማማኝ ሁኔታ መመራት መቻሉን ያረጋግጣል (ገጽ 42-9)፡፡

የባል ለውጥ ሳይሆን፤ የፍቅር ጽናትና የመግባባት ተጠሪነት ተፈላጊ መሆኑን በመግለጽ የኅብረተሰቡን አሉታዊ አመኔታ ለመቀየር ጥረት ያደርጋል፤ በዚህም «አርቀ ጥል ንዳ በመግባት ይቁም» የሚል መፍትሔን ይጋብዛል (ገጽ 58)፡፡

ትንታኔው በመዘለቅ ሽማግሌዎች (ድሮም ባልና ሚስት ይደባደባል)፤ «የባል በትር የቅቤ ንጥር» ነው በማለት በልዝቡ የሚቀርቡበት አቀራረብ «መሸምገል መሸንገል» ሊሆን መቻሉን በማሳየት፤ ለሴት ልጅ ያለውን አመለካከትና አቀራረብ መቀበል ወሳኝ መሆኑን ያበስራል (ገጽ 61)፡፡

ትዳርም ምሥጢር ሆኖ የተዘጋ የመቃብር መገለጫ ሳይሆን፤ በገህድ የሚነበብ ከተዘጋ መቃብር ሕያው ሰዎች ተነሥተው አዋጅ የሚሉበት ዓለም መሆኑን ደራሲዋ የድሮን ሰው ከዘንድሮ ጋር ታስተያየቶች፡፡ «ድሮ ምሥጢር እንደ ተከደነ ይቀራል ወደ መቃብርም ተያይዞ ይገባል፤ የዘንድሮ ሰው ግን ፊኛው የጠበበ ስለሆነ አትናገር (አትናገሪ) ያሉት (ያሏት) ሁሉ (ያፈተልክበታል)፤ ያፈተልክባታል» (ገጽ 113)፡፡ ዝም በሉ አትበሉን፤ ባልንጀራን በሚወድ ፍቅር እያደመጣችሁን፤ ተገቢ እንክብካቤ አድርጉ በማለት ኅብረተሰቡን ለኅብረተሰቡ ትገልጣለች፡፡

«የበደል ውርስ ይቅር» እንደ ስሙ በውርስነት ኅብረተሰቡ የተ

ቀበላቸው አፍራሽ ግንዛቤዎች መቀየር፤ መለወጥ፤ በበጎ መተካት እንዳለባቸው ያመለክታል፡፡ እግዚአብሔር ለነብዩ ከሰጠው ተልዕኮ እንዲሞክሩና መንቀል ሲሆን፤ በፈረሰበት መገንባትን በተነቀለው መትከልን ወዲያው ወዲያው ለማድረግ መነሣት የሴቶች ድርሻን በኅብረተሰቡና በቤተ ክርስቲያን ሊኖራቸው የተገባውን አቅጣጫ ምን እንደ ነበር ያረጋግጣል፤ ያመለክታል፡፡

በደልን በውርስነት ከሚያሻግሩት ሀገራዊ ገጽታዎች አንዱ ሕግ ነው፤ የፍትሐብሔር ሕግ በ1952 ጸድቆ ሲወጣ በውስጡ የደነገጋቸው መብቶች ለወንድ አድልተው ሴትን ያገለሉ እንደ ነበር ይታወቃል፤ ይህን ለማሻሻል ከ1968 ጀምሮ በርካታ ጥረቶች ተደርገዋል፤ ከቅርብ ዓመታት ወዲህ የየጊዜው ድካም ለውጥን እያመጣ እንደ ሆነ መገንዘብ ይቻላል፤ በመሠረቱ በሕጉ ላይ መሻሻልን ማየት፤ የኅብረተሰቡን አስተሳሰብ በእኩል ደረጃ ይቀይራል ማለት አይደለም፡፡

በተያያዥነት ተዛዝለው ከመጡት ሴት አግላይ ሀገራዊ ሕጎች ውስጥ ጥቂቱን ብንመዘን፤ የቤተሰብ ኃላፊነት፤ የልጅን ስም መሰየም፤ አባትና እናት በሌሉበት የልጅ ሞግዚት ከወንድ ወገን መምረጥ፤ የመኖሪያ ሥፍራ መወሰን፤ የቤት ሠራተኛ የመቅጠር መብት፤ የጋራ ሀብትን የማስተዳደር መብት፤ ሁሉ የተሰጠው ለወንድ ነው፡፡

ይህ ሕግ በ1952 ተዘርዝሮ ወጣ እንጂ፤ በኅብረተሰቡ ልብና በገዢዎች ፈቃድ ላይ ግን ቀድሞም ባልተጻፈ ሁኔታ እንደ ነበር መገመት ተገቢ ነው፤ ከዚያም በኋላ ላለፉት 46 ዓመታት እዚህ ግባ የተባለ ማሻሻያ ሳይኖረው መክረሙ ሴቶች ድርሻቸውን ባንነው ተግባራዊ እንዳያደርጉት አድርጓቸዋል፡፡

3) ሴቶችና ድንበር - አለፍ ግንዛቤ

ሀገራዊ ግንዛቤን በተመጠነ ሁኔታ አይተናል፤ ቀድመን ያነጣጥቀው ምልክታዎች በኢትዮጵያ ብቻ ተከልሎ ያለ ጉዳይ ባለመሆኑ አስፋትን የሴቶችን ድርሻ በልክኛው ስፍራ ለማኖር ዓለም አቀፍ አይታን ገጣጥመን መናበብ ይኖርብናል፡፡

የዓለም ሉተራን ፌዴሬሽን የወንጌል ተልዕኮና ልማት ክፍል

ባዘጋጀው መጽሐፍ የድንበር-አለፉን የሴቶች ምንነት አስፍሯል፤ ለዚህ ዝግጅት አጋዥ የሆኑትን ነጥቦች ለውይይት ያግዝ ዘንድ ማነሣሣት ተገቢ ይሆናል።

ሀ. በዓለም ያሉትን በአብዛኛው ከተናጋሪነት ይልቅ በተገነርነት መመልከት (androcentrism)። ይህ አስተሳሰብ አሉታዊ ተጽዕኖን በጎብረተሰቡ አምጥቷል፤ በትንሣኤው በመገኘት ቀደሚያዎቹ ሃይማኖት ምስክር የነበረችው መግደላዊት ማርያም ሆና ሳለ፤ 1ቆሮ 15:5-6 ላይ ጳውሎስ፤ «ለኩፋም ታየ፤ በኋላም ከ500 ለሚበዘው ወንድሞች በአንድ ጊዜ ታየ» በማለት ሴትን ያላቀፈ መምሰሉ አነጋግሯል።

የቤተ ክርስቲያን አባቶች ከነበሩትም አንዱ፤ «ሴቶች የክፋት መግቢያ በሮች ናቸው።» በማለት ጽፏል። ይህ የሚያመለክተው ሴቶችን ብቻ የኃጢአት ምክንያት ማድረግ ነው። በትይዩ፤ የቋንቋ ቃላት አገልግሎት ባለያየም ለወንዶች ያጋደለ መስሏል፤ «Human kind» የሚለውን ቃል «mankind» በሚለው፤ «Chairperson» የሚለውን ቃል «Chairman» በሚለው ቦታ በመተካት ለአገልግሎት ማዋልን መርጧል። በመሠረቱ፤ በመጽሐፍ ቅዱስ አጠቃቀምም «ወንድሞችና አጎቶች» በ«ወንድሞች» መተካቱን ልብ ማለት ተገቢ ነው።

ለ. የገነነ ማጠቃለያ (Over generalization)። በጾታዊ ትንታኔ ላይ አሉታዊ ተጽዕኖን በሴቶች ላይ ሊያመጣ እንደሚችል ላመላከተበት ነጥቡ ምሳሌን ያነሣው «አስር ሚሊዮን ሴቶች ተሰብስበው ባለብት አንድ ብላቴና ወንድ ተገኝቶ» ዜና ሲሠራ፤ በወንዴ ጾታ ማቅረብን የፈረንሳይኛ ቋንቋ ይመርጣል። የማቴዎስ 14:21 ዘገባም አምስት ሺህ ወንዶች እንደ ተመገቡ ከተናገረ በኋላ፤ ሴቶችና ልጆች እንዳልተቆጠሩ ይናገራል። ይህ አጻጻፍ የመጽሐፍ ቅዱስ ችግር ሳይሆን፤ አገላለጹ የአይሁዶች ባህላዊ አገላለጽን መሠረት ያደረገ መሆኑን ልብ ማለት ተገቢ ነው። አይሁዶች ሴቶችን ዝቅ አድርገው ያያሉና።

ሐ. የጾታ አቀባበልን (Sex Appropriateness) በተመለከተ በሀገራችንም ሆነ በዓለም አቀፍ ደረጃ የማዘጋጃ የሠርግ የጥሪ ካርዶች ሴቲቱን በመጠን አሳንሰው ወንድየውን አርዝመው የመግለጣቸው መንስኤ ከዚህ የጾታ አቀባበል ጋር ተያይዞ ቀርቧል፤

ብዙ ጊዜም እናቶች ለሥራ ፍለጋ በወጡ ቁጥር፤ «ልጆች አሉሽ? ሥራ ስትጀምሩ የልጆችሽን ነገር ምን ታደርጊዋለሽ?» የሚለው ጥያቄ በቤተሰብ ጉዳይ ወንድን የማይመለከት በማድረግ ሴቶችን ለተገደበ ኃላፊነት ያዋላቸው ይመስል፤ «ቤት ያለ ሴት» የሚለውም ግንዛቤ ከዚህ እይታ ጋር ተያያዥነት አለው፤ በኢትዮጵያ ቴሌቪዥን የምንመለከታቸው የሳሙና ማስታወቂያዎች ሴቶችን አጣቢዎች ወንዶችን የፀዳ ለባሾች አድርጎ ማቅረቡም የዚህ ገጽታ ነው።

መ. ጾታዎችን ማበላለጥም (Sexual dichotomism) ሌላው የሰፋ ልዩነት መንሥኤ መሆኑን የዚህ ጉዳይ አጥኚዎች አብራርተው፤ «ወንዶች» አስበው ውሳኔ የሚሰጡ፤ ሴቶች ደግሞ ስሜታውያን በመሆናቸው የተደላደለ አቅም እንደሌላቸው በማመን፤ መበላለጥን መፍጠር በዓለም አቀፍ ደረጃ ጫናን እንደሚፈጥር ታውቋል። (HWF documentatation The Gospel Transforming Cultures, 1999 P. 158-9)

በተጨማሪም፤ ከክርስትና አስተምህሮ ጋር የረባ ንክኪ የሌላቸው የዓለም ሕዝቦች ሴቶችን በተመለከተ የሚያምኑትና የሚተገብሩትን አካሄድ «የዘመናችን ቤተ ክርስቲያንና አገልጋዮቿ» በሚል ርእስ ይክተር መለሰ ወጉ ያጣቆማቸውን ነጥቦች አብረን እንመልከት (ገጽ 113-130)፡-

የእስልምና እምነት ተከታዮች ሚስቶቻቸውን በፈለጉበት ጊዜ «ውጪ» የሚል ቃል ብቻ በመተንፈስ ያለ ሀብት ንብረት መለመላዋን የመላክና የመፍታት መብት አላቸው።

የሒንዱ ሀይማኖት ተከታዮች ሴቶች የወንዱን ብልት ያመልኩ ዘንድ ያደርጓቸዋል።

በአፍሪካ አንዳንድ ሀገሮች ልጆችና ሴቶች የወንዶች ባሪያ ሆነው ያገለግላሉ።

በአይሁድ ታልሙድ እንደተጻፈውም፡-

ለምኩራብ ክብርን ለመስጠት ሴቶች ቶራን (የሕግ መጽሐፍን) ማንበብ የለባቸውም።

ከመቶ ሴቶች ምስክርነት የአንድ ወንድ ምስክርነት ይበልጣል።

ሴት በወንዶች መካከል ተገኝታ ድምጽዋን ማስማት ውርደት ነው።

ማኅበር በ10 ሰው ይመሠረታል፤ አንዲት ሴት ከዘጠኝ ወንድ

ጋር በተገኘችበት ግን አይመሠረትም፤ ዘጠኝ ብቻ ናቸውና።

ማንኛውም አይሁዳዊ፣ «እግዚአብሔር ሆይ፣ ሴት፣ ውሻና አሕዛብ ሆኜ እንድወለድ ስላላደረግኸኝ አመሰግንህለሁ።» ብሎ ይጻልይ፤ በማለት ተንትኗል።

ከላይ የተዘረዘሩትን ጠቋሚ ሀሳቦች ግምት ውስጥ በማስገባት የምንገነዘበው ቁም ነገር፣ ችግሮችን ለመፍታት መዘጋጀት ሙሉ አቅምን በመስጠት ተገቢ ግንኙነትን ለመመሥረት ይረዳናል። ግንዛቤያችን ሳይጠብ ሁሉን-አቀፍ ለማድረግ ምስክራችን በለው ልጆች ሁሉ ላይ፣ በተለይም በዓለም ባሉ ሴቶች ሁሉ ላይ፣ መሆን አለበት። እነዚህን መገንዘብ ትክክለኛውን የሴቶች ድርሻ ለማወቅና ለማሳወቅ ይረዳናል።

4) የሴቶች ድርሻ በኅብረተሰቡ ውስጥ

ኅብረተሰቡ ወንድን ከሴት፣ ትንሽን ከትልቅ፣ የተማረን ካልተማረ፣ ልጅን ከአዋቂ፣...ሳይለይ በአንድ ላይ አገጣጥሞ የሚኖር ስብስብ ነው። ይህ ስብስብ ዛሬ የተገኘ (የተመሠረተ) ሳይሆን፣ ዘመናትን በትናንት ውስጥ አካትቶ ዛሬን በወቅቱ ትውልድ መጨውንም በመገንዘብ የሚያስረክበው ያለው ማኅበር ነው።

ኅብረተሰብ እርስ በርስ የሚጋመድበት፣ የሚተሳሰርበትና የሚቀባበልበት የራሱ ታሪክ አለው፤ ይህን ደግሞ በመተግበር የኅብረተሰቡ እኩሌታ ኃይል ሴቶች ናቸው። እኒህ ኅብረተሰብን ኅብረተሰብ የሚያሰኙ ሰዎች ከወንዶች ጋር ተካክለው ኃላፊነታቸውን የሚወጡባቸው በርካታ የጋራ ተግባራት አሏቸው፤ ከተፈጥሮአቸው ማንነት የተነሣም በወንዶች የማይከወን የራሳቸው ማንነቶችም አሏቸው፤ ይወልዳሉ፤ ያጠባሉ፤ በሴትነት ወጋቸውም ለዘለቄታው ይኖራሉ።

የሴቶች ድርሻ በሰዎች መካከል ተግባራዊ ይሆን ዘንድ ሴቶች ራሳቸውን ማወቅ አለባቸው፤ ወንዶችም ሴቶች ሊያበረክቱት የተገባቸው ኅብረተሰባዊ ድርሻ እንዳላቸው መረዳት አለባቸው፤ ኅብረተሰቡም ለኅብረተሰብነት የበቃበትን የሴቶች ዋነኝነት በትክክል መረዳት እና ተገቢ ስፍራቸውን መስጠት የግድ ነው።

ተገቢውን ስፍራ ለመስጠት በሀገራዊ የአኗኗር ስልት፣ ባህል፣

ወግ፣ እምነት፣ ትምህርት፣ ያሰረፀትን አሉታዊ እና አዎንታዊ ገለጻዎችን መፈተሽ ግድ ይሆናል። ይህ ሲጣራ፣ ድርሻን በኅብረተሰብ ውስጥ የመወጣት ኃላፊነት በቀላሉ ተግባራዊ ሊሆን ይችላል።

በቀዳሚ ሁለት ምዕራፎች የተነሡት የግንዛቤ እውነታዎች የት ላይ እንዳለን ካመለከቱን፣ የእነርሱን አሉታዊ ይዘት በማሻሻል፣ በመቀየር እና በበጎው በመተካት መሥራት ሴቶች የበኩላቸውን ድርሻ እንዲወጡ ያደርጋል።

ይህን የበኩል ድርሻ እንዳይወጡ ከአንድ መቶ ዓመት በፊት በምዕራቡ የዛሬ ሥልጡን ሀገራት ውስጥ የተደረገውን ወይም የነበረውን አመለካከትና አስተሳሰብ ለመመዘን እንሞክር። ያኔ፡-

ሴቶች ድምጽ የመስጠት መብት አልነበራቸውም።

ሴቶች የወለድ መቆጣጠሪያ መጠቀም አይችሉም።

ሴቶች ከቤት ውጭ ምንም ዓይነት ሥራን አይሠሩም።

ሴቶች በአስገዳጅ ሁኔታ ውስጥ ተቀጥረው ቢገኙ ለእኩል ሥራ እኩል አይከፈላቸውም።

ሴቶች ከፍተኛ ትምህርት የመማር መብት አይሰጣቸውም።

ሴቶች በስፖርት ውድድሮች አይሳተፉም።

ሴቶች በፖለቲካ ጉዳይ ውስጥ አይገቡም።

ለሴቶች ጾታዊ ትንኮሳ ምላሽ አይሰጥም።

ሴቶች ስለ ሴቶች ሕይወትና አኗኗር የበኩላቸውን ምንም እንዲሉ አይፈቅድም።

እኒህ ምጥን «አሉታዊ» አቋሞች ሴቶች በእግዚአብሔር ወደዚህ ዓለም የመጡበትን ተልዕኮ አላስፈጸማቸውም፤ ይፈጽሙ ዘንድ ግን ያለፉትን በርካታ ዓመታት መወያየት፣ መመካከር፣ በግልጽ ተገቢ የሆነውን እርምጃ ለመውሰድ መቻል ዛሬ ላይ እኒህ ሁሉ ትክክለኛ ስፍራቸውን እንዲይዙ አድርጓቸዋል። ከዚህም የተነሣ ሴቶች ገደብ ያላለፈ ድርሻቸውን መወጣት ችለዋል፤ ይህን ወደ ሀገራዊ ሁኔታ ለማምጣት ሲታሰብ አግባብ በሆነ ለውጥ-አምጪ ምክክሮች እና ትብብሮች ላይ ሁሉም የኅብረተሰቡ አካል ተካፋይ ሊሆንባቸው ይገባል፤ እማኞች የተለዩ ሳይሆኑ የኅብረተሰቡ አባላት ናቸውና፤ የበኩላቸውን ድርሻ መወጣት ይኖርባቸዋል፤ በኢትዮጵያ ዛሬ ላይ ቆመን ዙሪያ ገባውን ስንመለከት፡-

ሴቶች በቤተሰባዊ ሕይወት በወንዶች አይታዘቡም፤
 ሴቶች አድካሚ ሥራዎችን መሥራታቸው አልታየም፤
 ሴቶች ተሰሚ እንጂ ተደማጭ አይደሉም፤
 ሴቶች የመወሰን አቅማቸው በገደብ ነው፤
 ሴቶች ለሕጅ አይ ሺ/ኤድስ ተጋላጭነታቸው ከግምት አይገባም፤
 ሴቶች ለወለደቸው ልጆች የባሉች እገዛ የላቸውም፤
 ሴቶች ያፈቀሩትን የመጠየቅ አቅም የላቸውም፤
 ሴቶች በወላጆቻቸው እና በትምህርት ቤት የእኩል መብት ተጠቃሚ አይደሉም፤
 ሴቶች ለሴቶች ያላቸው ግንዛቤና በትምህርት ቤት የእኩል መብት ተጠቃሚ አይደሉም፤
 ሴቶች ለሴቶች ያላቸውን ግንዛቤ አልተመጣጠነም፡፡

እኒህና መሰል ተጨማሪ ጉዳዮች በሀገር ውስጥ በአግባቡ ተሠርቶባቸው ለውጤት መብታትና፣ ለውጤት የተገባቸውን ድርሻ ሊከውኑ ይችሉ ዘንድ ኅብረተሰቡ ሊነሣ ይገባዋል፤ ድርሻን ለመወጣት መብታትና፣ ለውጤት የተገባቸውን ድርሻ ሊከውኑ ይችሉ ዘንድ ኅብረተሰቡ ሊነሣ ይገባዋል፤ ድርሻን መወጣት የሚችለው በመፈክርና በአቋም መግለጫ ሳይሆን፣ በኅብረተሰቡ አጠቃላይ የአስተሳሰብ ለውጥ ሲመጣ ነው፡፡

አንድ ባል ወይም ወንድም ሚስቱን ወይም እጎቱን ጠጋ ብሎ ድስት ወይም ሳህን ሲያጥብላት ቢገኝ፣ «አረዳት» ወይም «ረዳኋት» ብሎ ይናገራል፤ ልኩ ግን ድስትና ሳህን ማጠብ የገዛ የሕይወቱ ክፍል ሆኖ ያለ መካሪ ዘካሪ በሥራው ውስጥ ተገኝቶ ሲኖር ማየትና ይህንንም ብዙዎች እያደረጉት ሲኖር መመልከት የአስተሳሰብን ለውጥ ያመለክታል፡፡

ሴቶች የድርሻቸውን የመፈጸም አቅም ይኖራቸው ዘንድ የአስተሳሰብ ለውጥ በፈጠሩት የመደብ ክፍተቶች ላይ መጠጋጋት ወይም መቀራረብን ማምጣት የሁሉም ኃላፊነት ሲሆን፣ ለውጥ ይኖራል፤ ኅብረተሰብ በነገር ውስጥ በቀያቸው መድቦ ምድቡ የልዩነት መንሥኤ መሆኑንም ተቀብሏል፡፡ ወንድን ከሴት አልቆ፣ ቀጭንን ከወፍራም አሽሎ፣ ሀብታምን ከድሀ ለይቶ፣ ብሔርን ከብሔር ከፍና ዝቅ አድርጎ ማሰብን «አሜን» ብሎ ተቀብሎታል፤ ይህን ቅበላ

በዓለም አቀፍ ደረጃ ተቀራራቢ ምስሰሎሽ አለው፡፡ ምስሰሎሹን የበለጠ በመረዳት ኢየሱስ ክርስቶስ ሁለቱንም በእኩል ዐይን በእኩል መብት (ዕድል) ውስጥ በማሳለፍ ማቀራረቡ መሠረታዊ ድርሻን የመወጣት አቅም ነው፤ በተያያዥ ትምህርት፣ በቅርርብ ግልጽ ውይይት፣ መቀበልና አስፍቶ መረዳት፣ መፍትሔ ናቸው፡፡

በኅብረተሰቡ ውስጥ ሴቶች የድርሻቸውን መፈጸም እንዲችሉ ጽንፈኛ የሆኑ ሃይማኖታዊ ትንታኔዎችን ባግባቡ ይለዝቡ ዘንድ ማድረግ ሌላው የድርሻቸውን በአግባቡ እንዲፈጽሙ የሚያስችል ሁኔታ አቅጣጫ ነው፡፡

በዓለም ላይ ያሉ በርካታ የእምነት እንቅስቃሴዎችን ለጊዜው በመተው በአይሁድ አማንያንና በክርስቲያኖች ዘንድ የጋራ የሆነው «ወንድ-ተኮር» አስተሳሰብ ወንድ ለእግዚአብሔር የቀረበ ወይም እርሱን መሳይ፣ ሴትን ደግሞ በእግዚአብሔር ዘንድ በሁለተኛ ደረጃ የምትታሰብ የሚያደርግ ማኅበራዊ አመለካከት በሁሉም ዘንድ በስፋት አለ፡፡ እግዚአብሔር ከመለኮታዊ ፈቃዱ አኳያና ከማኅበረሰቡ የነበረ እሴት አኳያ ዕቅዱን ይፈጽማል፤ ከዚህም የተነሣ ሣራን ሳይሆን አብርሃምን፣ ዲናን ሳይሆን 12ቱን ወንዶች፣ ነቢያትን፣ ሐዋርያትን፣ ዲያቆናትን የሰየመበት የወንድ መረጣ የራሱ የሆነ ትርጓሜ ያለው መሆኑን ባለመገንዘብ፣ የተቀረው የወንዱ ዓለም የተለየ ዕይታን፣ ዕድለኝነትን ከእግዚአብሔር የተወሰነ ያህል ቆጥረው ራሳቸውን ያገዝፋሉ፤ ሴቶቹም በትይዩ ለእግዚአብሔር ያለመቅረብና ያለመመረጥ ውሳኔ በማድረግ ሃይማኖታዊ ገለጻዎችን ያቀርባሉ፡፡ በጋብቻ ሕይወትም የወንድን የማፍቀር አቅም የዘነጉ፣ የሴቶችን የመገዛትና ለወንድ አምባገነናዊ ባሕርይ ሁሉ ተገዢ ሆኖ የምትኖርበትን ግንዛቤ አነሯል፡፡

ይህ በኅብረተሰቡ ዘንድ የአስተሳሰብ ለውጥን አስገኘ ማለት የሚቻለው ግንዛቤው እግዚአብሔር ወንድንና ሴትን ካየበት አኳያ የወንድ ቀዳሚ ኃላፊነትን በመፈጸም የሚመጣን ማኅበራዊ ለውጥን ተግባራዊ በማድረግ ነው፡፡

ይህን ለውጥ ለማምጣት ግን ጽንፈኛ በመሆን ክልክ ያለፈ «ወገኑ ሴት» መሆን አይገባም፡፡ «Womens Voices Feminist Visions» መጽሐፍ በገጽ 489 የዓለም አማልክት ሁሉ ቀዳሚዎቹ ሴቶች መሆናቸውን

ዘግበዋል፤ ዘገባው ልክ ሊሆን ይችላል፤ ጽንፉ ግን እግዚአብሔርም በሴት ሊገለጥ ይገባል የሚለው ዝንባሌ ግን አግባብ አይደለም፡፡

በሴቶች ጉዳይ ላይ ያለን ግንዛቤ የበለጠ ያግባባን ዘንድ በዓለም ላይ በቀደመው የጥንት ዓለም የነበሩትን እንስት አማልክት በክፍል መተዋወቅ ተገቢ ነው፡፡

የግብፆች የሰማይ ንግሥት የብርሃን እናትና የታህታዩ ዓለም አምላክ ሁቶር (Hathor) ትባላለች፡፡

የአሦራውያን (Assyrian) የሕይወት ምንጭ፣ መልካም እረኛ፣ የመራባት እናት፣ የፍትሕ ዋንኛና የሰማይ ንግሥት አስታራት (Astarte) ትባላለች፡፡

የሁሉም አማልክት እናት፣ የምድርና የጨረቃ አመቤት አኑ (Anu) ትባላለች፡፡

ስካንዲኒቪያንን (Scandinavian) ለሕይወት ያበቃች ፈሪጅ (Freyia) ትባላለች፡፡

የሀዋልያ (Hawailian) ፈጣሪ፣ የሁሉ እረኛና መሪ ሀውማ (Haumea) ትባላለች፡፡

የዩሩባ የናይጄሪያውያን (Yourba Nigerian) የፍቅርና የመራባት ምንጭ አዱዳ (Odudua) ትባላለች፡፡

የመስጳጣሚያን (Mesopotamian) የፍትሕ፣ የመሪት፣ የፍጥረት ሁሉ አምላክ አሽራ (Assherah) ትባላለች፡፡

የሂንዱ (Hindu) አምላክ፣ ሕይወትን መስጠትም ማጥፋትም የምትችል ካሊ (Kali) ትባላለች፡፡

የግሪኮች እናት ጠባቂ፣ የ12ቱ፣ የግሪክ አማልክት ሁሉ እናት የሥርዓተ-ሕዝብ መሪ እና የምድር ለምነት ተቆጣጣሪ ድሚትር (Demeter) ትባላለች፡፡

ለቪትናማውያን የሕይወት መገኛ፣ ሕዝብን ተንከባካቢና ጠባቂ፣ የለምነት ሁሉ ምንጭ ፖኒኖ ኖጋር (Poino Nogar) ትባላለች፡፡

ከላይ በክፍል የተዘረዘሩትን ማወቅ መልካም ነው፡፡ የኅብረተሰብ ለውጥ ሚዛናዊነት ይኖረው ዘንድ የጥንቱ ዓለም ለሴቶች በጎ ዕይታ እንደ ነበረው ይጠቁማል፡፡ እርግጥ ነው፣ አማልክቱ ዐይን ኖሯቸው አላዩም፣ ጆሮ ኖሯቸው አልሰሙም፤

እግር ኖሯቸው አልሄዱም፤ እናም የሚታመኑባቸው እንደ እነርሱ መሆናቸውን ልብ ማለት ተገቢ ነው (ኢሳ. 44-46)፡፡ በትይዩ፣ አጉል ጽንፍነቱ በእነዚህ ላይ በመመሥረት የትውልድ ቅብብላዊ ስንሰለት በምሥራቅ እና በምዕራብ ቤተ ክርስቲያን ዘንድ ለማርያም የሚሰጠው ስፍራ ኢየሱስን በሚሸፍን መልክ ላይ መድረሱ አሳሳቢና አስደንጋጭ አፍራሽ የታሪክ ዕይታ ነው፡፡

እንግዲህ ሴቶች በኅብረተሰቡ ውስጥ መኖራቸው አይቀሬ ነው፤ ጡት አጥብተው ማፋፋታቸውም ወንዶች የማይጋሯቸው መገለጫቸው ናቸው፡፡ ሴት በሚስትነት ሕይወቷ ውስጥ የፍቅር መነሻና መደምደማያ መሆኗ የኑሮ ድርሻዋ ነው፡፡

ይህቺን ሴት ለኅብረተሰቡ መሠረት ከሆነው የቤተሰብ ሕይወትን አካሉ ሴቶች ሁሉ ሊሆኑት የሚችሉትንና ድርሻቸው ሆኖ ሊተገብሯቸው የተገቡትን ውጤታማ ኃላፊዎች (ከጥበብ) መጽሐፍ ምሳሌ 31 ላይ በመዘርዘር ማየት ይቻላል፡-

ቤተሰብ በተደላደለ መሠረት ላይ እንዲቆም ዘላቂ ጥረትን አድራጊ ነች (ቁ. 12)፡፡

ኃላፊነትን በግሏ በመወጣት የሠራተኛነት ሕይወት ኑሮዋ ነው (ቁ. 13)፡፡

ኅብረተሰብን ለመጥቀም የሚያግዝ አስተዋጽኦ ሁሉ ቸል አትልም (ቁ. 14)፡፡

ልማት የድህነት መግደያ መሆኑን አምና መሬትን በአግባቡ ትጠቀማለች (ቁ. 16)፡፡

መኖሯ ትርጉም ያለው ይሆን ዘንድ ጊዜዋን ለፍሬያማ ሥራ ታውላለች (ቁ. 18)፡፡

ድሆችን በማገዝ ራሳቸውን የሚያኖሩበትን አቅም ታሳለብታለች (ቁ. 20)፡፡

ዕደ ጥበብ በሙያነቱ የኅብረተሰቡ መገልገያ ይሆን ዘንድ ሠርታ ታሠራለች (ቁ. 22)፡፡

ኢኮኖሚን በማሳደግ፣ ሀገርን ለማሳደግ ጥረቷን ታሳድጋለች (ቁ. 24)፡፡

ያላትን ዕውቀት ሁሉ በተገቢው ስፍራ በመጠቀም ጥበበኛነትን

ታመጣለች (ቁ. 26)።

ለእግዚአብሔር መገዛትንና ማክበርን የኑሮዋ ቀዳሚ ጉዳይ ታደርጋለች (ቁ. 30)።

ለለምን ጥበብን ከእግዚአብሔር በመጠየቁ በዙሪያው የሚከውኑትን ጥቃቅንና ዐብይ ተግባሮች ሁሉ በአስተውሎት ይመለከታል፤ በዘመኑ የተማራቸውንና ለሰዎች ጥቅም ሊተላለፉ የተገባቸውን እውነቶች ሳይቆጥብ አስተላልፏል። በዚህ መሠረት፤ የሴቶች መሠረታዊ ሕይወት በማጎበረሰብ ውስጥ ያላቸውን ድርሻ የአንዲት ሴትን እናደርጋ በሞዴልነት በማቅረብ አሳይቷል።

5) የሴቶች ድርሻ በቤተ ክርስቲያን

ኢየሱስ ለሰው ልጆች ሕይወቱን አሳልፎ ከሰጠ በኋላ በትንሣኤ የክርስትናን መሠረት ጣለ፤ በዚህም ለዘላለም ሕይወት የተጠሩ (የታጩ) ሁሉ ይድኑ ዘንድ እግዚአብሔር ብቸኛን መንገድ አዘጋጀ። ያ የድል፤ የነፃነት ሕይወት ምንጭ የሆነው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ አባቱ ሊሄድ ሲዘጋጅ የመጨረሻውን የአደራ መልእክት ለተከታዮቹ ሰጠ፡- «ሂዱና ሕዝቦችን ሁሉ በአብ፤ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃቸኋቸው ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው፤ ያዘዝኋችሁንም ሁሉ እንዲጠብቁ አስተምሯቸው፤ እኔም እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ» (ማቴ. 28:19-20፤ አ.መ.ት.) አለ። ይህ ትእዛዝ ሴቶችን ያቀፈ መርኅ ነው። ይህ በአግባቡ ተፈጻሚ እንዳይሆን ለመንደርደሪያነት አሻሚነት ያላቸውን ክፍሎች ለመተንተን በመሞከር የበለጠ የሴቶችን ድርሻ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለማሳየት ይረዳል፤ ከዚህም የተነሣ፤ ሁለት የመልእክት ክፍሎችን በስልታዊ የመጽሐፍ ቅዱስ አጠናን ስልት እንመልከት፡-

«ሴቶች በማጎበር ዝም ይበሉ»ን ትእዛዛዊ ቃል የምናገኘው በ1ኛ ቆሮንቶስ 14:34-36 ላይ ነው። ይህ አባባል ከተዛማጁ አውጃዊ ፍቺው አኳያ ካልተጤነ፤ ሴቶች ምንም ዐይነት ድርሻ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ወይም እንደ ሁኔታው በማጎበረሰቡም ውስጥ ሊኖራቸው እንደማይችል ያመለክታል። ስልታዊ የመጽሐፍ ቅዱስ

አጠናን ግን ልከኛን ትርጓሜ ለማግኘት በወቅቱ የነበሩት የተጻፉትን ሴቶች ማንነት፤ ባህላዊ ፍቺ ግምት ውስጥ በመክተት ትኩረት የተገባውን ጥቅስ ወይም ምዕራፍ ከቅርብ እና ከሩቅ ዐውዱ አኳያ ማጤን የግድ ይለዋል።

ይህን እንደ መስፈርት ወይም መለኪያ ተጠቅመን ከመዘንን፤ የዚህን ጥቅስ አጠቃላይ ጠቋሚ ፍቺ ማወቅ እንችላለን።

ይኸው የቆሮንቶስ መጽሐፍ ከዚህ ክፍል ቀድሞ 11:15 ላይ ሴቶች በጉባኤ ምክክር ድምጽ አውጥተው እንደሚጸልዩ ተናግሯል። ይህ የሚሰጠው አጋዥ ፍቺ የሴቶች ድምፅ በጉባኤ እንዳይሰማ አለመታገዱን ነው።

ይህ ግን በብቻው በቂ መልስ ስላልሆነ፤ የሚከተሉትን አማራጭ ትርጓሜዎች አብረን እንመልከት፡-

ምዕራፉ ስለ መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች አጠቃቀም አስቀድሞ አውርቷል፤ ሁከትና ሥርዓት-አልበኛነት መታረም እንዳለበትም አውጇል፤ ከዚህ የተነሣ፤ ትንቢት (ቃለ እግዚአብሔር) ሲነገር ጥያቄ በመጠየቅና በመንሸካሸክ የሚያስቸግሩ ሴቶችን ለማስተካከል የተጻፈ ነው።

በምዕራፉ ውስጥ «መናገር» ተብሎ የተረጎመው ቃል በግሪኩ «ላሌኤ» የሚል ነው፤ ትርጉሙ ተራ ንግግርና ጫጫታን ያመለክታል፤ ለመምከርና ለማስተማር የሚደረግ ንግግር ግን «ሌኅ» የሚል ቃል ለብቻው አለው። ከዚህም የተነሣ፤ ሴቶች እንዳያስተምሩ መከልከልን ሳይሆን፤ እንዳይረብሹ ማገድን ይመለከታል።

በግሪክ «ጎኔ» የሚለው ቃል ሴት ወይም ሚስት ተብሎ ሊተረጎም ይችላል፤ በዚህ ዐውድ «ጎኔ» ሚስትን በማመልከት በጉባኤ ባላቸውን ከአጠገቡ ሆነው መጠየቃቸውን ትተው በቤታቸው እንዲጠይቁ መምከሩ ነው።

በምክራብም ሆነ በቤተ መቅደስ ሴቶችና ወንዶች ተለያይተው ይቀመጣሉ። ሴቶች ከበስተኋላ ራቅ ብለው በመቀመጣቸው ጮክ ብለው ጥያቄ የመጠየቅ ጥረት አድርገው ስለሚሆን፤ ይህን ለማ

ረም የተሰጠ ድንጋጌ ነው በማለት መፍታት ይቻላል።

2. በተያያዥ፤ «ሴት እንድታስተምርና በወንድ ላይ እንደትሠለጥን አልፈልግም፤» የሚለው የ1ኛ ጢሞ. 2:11-15 መልእክትም ሌላኛው አነጋጋሪ ክፍል ነው።

ይህም በተገቢው የሥነ አፈታት ስልት መተርጎምና ወደ ተሻለ ግንዛቤ መድረስ ይቻላል። ጳውሎስን በመነሻነት በመውሰድ ማስተማርን በተመለከተ ክሌቶች ጋር የተያያዘ አገልግሎት ሰጥቶ ነበረ ወይ? ብሎ መጠየቅ ተገቢ ነው። ሰጥቷል፤ በሐዋርያት ሥራ 18:18፤ ሮሜ 16:4 ላይ የምናገኛት ጽርስቅላ ባሏን አቂላን በመርዳት አብራው የተጓዘች ሴት ነበረች፤ ስሟ ብዙ ጊዜ አቂላን በመቅደሙ በአጻጻፍ የወንድ ስፍራን ይዛ ወንድን አገልግላለች። በብሉይ ኪዳን ትምህርት ታዋቂ የነበረውን አጽሎስን አስተምራለች። ይህችን ሴት በሚመለከት የቤተ ክርስቲያን ታሪክ በዘመኗ ሰፊ አገልግሎት እንደ ነበራት ይገልጻል።

ከጳውሎስ ጋር በወንጌል ሥራ የተጣመዱ ሴቶችን ስንፈልግ፤ ኡዎዲያንና ሴንቢክን እናገኛለን (ፊልጵ. 4:2)፤ ሊዲያም ሌላዋ ተጠቃሽ ሴት ነች (ሐዋ. 16:14)፤ ይህችን ሴት ኢውኪቢዮስ የተባለ ታሪክ ጸሐፊ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ቀዳሚ ስፍራ እንደ ነበራት ጽፎታል። በወንጌል ሥራ የተጋች በመሆኗ መታሰሯ የሚነገርላትና ከጳውሎስም ቀድሞ በጌታ የነበረችው ዩሊያን (ሮሜ 16:7) ሌላዋ ሴት አገልጋይ ነች። እነዚህ ሁሉ ጳውሎስ 1ኛ ጢሞ 2:11-15 ለጢሞቴዎስ ከመጻፉ በፊት የነበሩ ሴቶች ናቸው።

ይህን በመንደርደሪያነት በማንሣት፤ በቀጥታ ወደ ክፍለ ዐውዱ ስንመጣ ልናገኘው የምንችላቸው አማራጭ ትርጓሜዎች ይኖራሉ፤ መኖሩ ደግሞ ለመቀራረብ የተሻለውን ለመገንዘብ ያስችላል።

ክፍሉ ተቃዋሚ ትምህርት በመያዝ የእኛ ነው ልክ በማለት የሚያውኩ ሴቶችን የሚያርም ነው። በ2ኛ ጢሞቴዎስ 3:5-7 ላይ መናፍቃዊ ትምህርት መጥቷል፤ ይህን ደግሞ ሴቶች እየተቀበሉት ነው፤ ከዚህም የተነሣ፤ ማስጠንቀቂያው ተሰጥቷል።

ወንጌል ነፃነትን በብዙ ዘርፍ እንደ ሰጠ ማመን ሌላኛው ነጥብ

ነው። በጊዜው የነበሩ ሚስቶችም ባሎቻቸው ላይ ተነሥተው ሳይምፁ አልቀሩም፤ ወንድ እና ሴት በግሪክ ባል እና ሚስት ተብሎ ተተርጉሟል።

ክፍሉ ከፍ ብሎ ስለ ጌጥ መናገሩ መልእክቱን ከቤተ ክርስቲያን በማውጣት በባልና ሚስት የቤት ውስጥ ግንኙነት ላይ የሚያተኩር ነው። ማስተማር በዘመኑ ክርስትና አዲስ በመሆኑ፤ ይህ ድርሻ ለሐዋርያት ብቻ የተሰጠ ነበርና፤ ሴቶች በዚህ ኃላፊነት ቀዳሚ እንዳይሆኑ ታስቦ ሊሆን ይችላል።

በእነዚህ አስቸጋሪ በመሰሉ ክፍሎች ውስጥ ብርሃን እንዲፈነጥቅባቸው ከሆነ፤ አስከትለን ማጤን ያለብን የሴቶች ሁነኛ ድርሻ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ምን ሊሆን እንደሚገባው ማየት ነው።

«ክርስትናና ሴትነት» በመነሻ ገጽ በዓለም ላይ ከሚገኙ ሃይማኖቶች ሁሉ እንደ ክርስትና ለሴቶች ከፍተኛ ስፍራ የሚሰጥ ሃይማኖት አንድም የለም (ገጽ 2) በማለት እውነቱን ግልጥ ያደርጋል። አከታትሎም፤ ክርስትናና መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምሩት ስለ ሴቶች የተሳሳተ እምነት ያለውን የወንድ አመለካከት ሳይሆን፤ እግዚአብሔር ለሴቶች ያለውን የከበረ ሀሳብ ማብራራቱን ያበስራል። በተያያዥም፤ ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር የተመላለሰበትን ሕይወትና አገልግሎት በዝርዝር ሲጠና አድምቆ የሚያሳየው እግዚአብሔር ለሴቶች ያለውን ትልቅ ዓላማ እና በተሳትፎ የሚመጡትን ኃላፊነታቸውን ወይም ድርሻቸውን ማሳወቅ ሆኖ ይገኛል።

እጠቃላይ ቅኝትን በመመልከት፤ መጽሐፍ ቅዱስ ስለ 540 ሴቶች፤ ስለ 324 እናቶች፤ እንዲሁም ስለ 401 ሚስቶች የሚናገር መጽሐፍ መሆኑ ደግሞ እነርሱነታቸውን በአግባቡ በዙሪያ ገቡ እንድናጠና ይረዳናል። እርዳታውም በክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚኖራቸውን ስፍራ ይገልጻል፤ ገላትያ 4:4 ኢየሱስን አስመልክቶ፤ «የዘመኑ ፍጻሜ በደረሰ ጊዜ እግዚአብሔር ከሴት የተወለደውን...ልጁን ላክ፤» በማለት የዘመን ፍጻሜንና የኢየሱስን ክሴት መገኘት መነሻ ያደርግበታል፤ የተወለደውንም ሕፃን የዘር ሐረግ

ሲያስቆጥር ሉቃስ ዓለም አቀፍ ዕይታ ያለው ጸሐፊ ትውልዱን ከማርያም አንጻር ማተት ይጀምራል (ሉቃስ 1:31-32፤ 2:7)፤ የትውልዱ ዝርዝርም ውስጥ ወቅቱ ከሚፈቅደው የባህል እሴት ጋር ሊጋጠሙ የማይችሉትን አራት ሴቶች አካትቶ ይገኛል፤ ትዕማር፤ ረዓብ፤ ሩት፤ እና የንጉሥ ሰለሞን እናት ቤርሳቤ (ማቴ. 1) በወንዶች ብቻ ሲቆጠር የነበረ የቀደመ የትውልድን ሐረግ አይሁዳዊው ማቴዎስ የጣሰበት መሠረታዊ ምክንያት በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ (በታላቋ መሲሐዊት ኅብረተሰብ ውስጥ) ሴቶች ሙሉ ተቀባይነትና ድርሻ እንዳላቸው ለመግለጽ ነው።

በመሠረቱ፤ ታሪክን ነቅሶ አተያይቶ አመሳክሮ እርግጡን የጻፈው ጸሐፊው ሉቃስ በወንጌሉ ውስጥ በርካታ ሴቶች የነበራቸውን አስተዋጽኦ ገልጾአል፤ በዚህም ወንጌሉ «የሴቶች ታሪክ ወንጌል» በመባል ተጠርቷል። ሉቃስ ያየበትን ዐይንና ትንታኔ እንደ አይሁዶች የጠበበ፤ እንደ ትምክህተኛ ወንዶች ወንድነቱን ያገዘፈ ዝርዝሩን ሳይሆን፤ ከአካባቢ ባለፈ ዕይታ ዓለም አቀፋዊ ተልዕኮን ከግምት በማስገባት በዓለሙ ሁሉ ሴትን በተመለከተ ያለውን እኩይ ልማድና ባህልን በእውነቱ ለመገልበጥ የተደረገ ሥራ መሆኑን ልብ ማለት ይቻላል።

ይህም ደግሞ ኢየሱስ በትምህርቱ ሁሉ ገለጻዎቹ እነማንን የመነሻ መንደርደሪያ እንዳደረገ ማጥናት የበለጠ በቤተ ክርስቲያን ሴቶችን የምናይበትን ግንዛቤ በመለወጥ ያሳድጋል።

ኢየሱስ፡-

የእግዚአብሔርን ታላቅ ፍቅር ለመግለጽ ጠፍቶባት በፍለጋ ስላገኘችው የወርቅ ባለ መሀለቅ አስተማረ (ሉቃስ 15:8-10)።

ስለ ይቅርታ ሲያስተምር በድንጋይ ተወግራ መሞት አለባት የተባለችውን ሴት መሠረት በማድረግ አስተማረ።

ስለ መንግሥተ ሰማይ ምንነት ሲገልጥ፤ አንዲት ሴት ወስዳ ከሦስት መስፈሪያ ጋር የለወሰችውን እርሾ አመሳክሮ ዘረዘረ (13:33)።

የክርስቶስ ፍቅርን ጥልቀትና የምስራችን የማድረስ ኃላፊነትን

ሲገልጥ፤ «ከሳምራዊቷ ሴት» ጋር በመነጋገር አብራራ (ዮሐ. 4:1-42)።

ቤተ ክርስቲያንንም በትክክል ለመግለጽ፤ «የክርስቶስ ሙሽራ» በማድረግ ሴትን ተመራጭ አደረገ (ኤፌ. 5:22፤ ራዕይ 22:17)።

ከላይ የተዘረዘሩትን ውሱን መሠረታዊ መንደርደሪያዎችን ከግምት ካስገባን፤ አስከትለን በኢየሱስ የሕጻንነት ዕድገት ውስጥ እናቱ የአይሁድነት ባህልንና ወጉን በማስተማር በመቅድሟ በሦስት ዓመት አገልግሎቱ በርካታ ሴቶች ተከትለውት፤ ተገልግለውና አገልግለውት ማለፋቸው፤ በመስቀል ጉዞውና በመስቀል ላይ ጣሩ፤ በመቃብሩ ዙሪያ እና በትንሣኤው ገድል የቅርቦቹ ሴቶች ሆነው መገኘታቸው ዕይታችንን በማሳደግ ከኢየሱስ እርገት በኋላ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በጋራ እና በተናጥል እንድንመለከት ያስገድደናል፤ ጳውሎስ፡-

ፌቤጌ... እርስዋ ለብዙዎች ለእኔም ለራሴ ደጋፊ ሆነች (ሮሜ 16)።

ሊዲያ... ልቧን የመክፈቷ ውጤት በቤቷ ቤተ ክርስቲያንን አስገኘች (ሐዋ. 16)።

ጥቂት ያይደሉ ሴቶች ከጳውሎስና ሲላስ ጋር ተባበሩ (ሐዋ. 17)።

በአያትህ በሎይድ በእናትህ በኤውኒቄ ያለው እምነት በአንተ ዘንድ ተገኘ (1ኛ ጢሞቴዎስ)።

የዮሐንስ ማርቆስ እናት ቤትን የአገልግሎት ማዕከል አደረገች (ሐዋ. 12)።

በወንጌል ስርጭት ወቅት ሴቶች በቀጥታና በተዘዋዋሪ የሚፈጽሙት ሥራ ድርሻቸው እንደ ነበር (እነዚህ) ምጥን ጠቋሚ ክፍሎች ያስረዳሉ።

ሴት ከዳግም ልደት የተነሣ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆነችበት ቅዕበት ጀምሮ በእግዚአብሔር ቃልና በመንፈሳዊ ዕድገት እየጨመረች በሄደች ቁጥር ልትተገብራቸው የሚገቡትን ሦስት መሠረታዊ ድርሻዎቿን «ክርስትናና ሴትነት» የሚከተሉትን አቅጣጫዎች ማሳየቱ ለዚህ ዝግጅት ተመራጭ አድርጌዋለሁ፡- ሴትነቷ፤

ሚስትነቷ፣ እናትነቷ፤

በሴትነቷ፡- ከእግዚአብሔር ጋር ግኙነት ሊኖራት ይገባል በትሕትና፣ በተገባርነት፣ በአፍቃሪነት፡፡

በሚስትነቷ፡- ከባላ ጋር ግኙነት ሊኖራት ይገባል-በታዛዥነት፣ በአክብሮት፣ በታማኝነት፡፡

በእናትነቷ፡- ከልጇቿ ጋር ቀጥተኛ ግኙነት ሊኖራት ይገባል፤ በፍቅር በርገራጌ፣ በአስተማሪነት፡፡

በዚህ ሁሉ ውስጥ ከእግዚአብሔር ዐይኖች አኳያ ከወንድ እኩል መፈጠሯ፣ የእግዚአብሔርን አምሳልነት በእኩል መጋራቷ፣ እኩል የሞራል ብቃት ያላት መሆኑ፣ እኩል የጸጋው ተካፋይ መሆኗ፣ እኩል የመንፈስ ቅዱስ ስጦታን የምትቀበል መሆኑ፣ በክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ኃላፊነትን በማወቅ ድርሻዋን ከወዲሁ መወጣት እንዳለባት ያበስራል፤ እግዚአብሔር ተመልካች ሴቶችን ሳይሆን፣ ተሳታፊ ሴቶችን ፈጥሯል፡፡

6) ሴቶችና የእግዚአብሔር መንግሥት

የእግዚአብሔር መንግሥት ይዞታን በሰው ልብ ውስጥ እግዚአብሔር እያሰፋው የሚገለጥበት የሕይወት መገለጫ ነው፡፡ የእግዚአብሔር መንግሥት የእግዚአብሔር ሕዝብ አኗኗር በግልና በጋራ በበጎ ሥነ ምግባር ታንጾ የሚኖርበት ዓለም ነው፡፡ የእግዚአብሔር መንግሥት ዋስትና ያለው የአማኝ የደኅንነት ሕይወት ነው፡፡ የእግዚአብሔር መንግሥት በቤተ ክርስቲያንና በማኅበረሰብ ውስጥ በመገኘት ኃላፊነትን በትክክል የመወጣት እንቅስቃሴ ነው፡፡

የእግዚአብሔር መንግሥት ዓለም ሁሉ ከእርግማን የሚወጣበት የነገው የኢየሱስ የነጋሢነት መጽሐ መስተዳድር ነው፡፡

ከላይ የተዘረዘሩት መገለጫዎች ሁሉ የእግዚአብሔርን መንግሥት ምንነት በትክክል ይገልጻሉ፤ እነዚህ ደግሞ ተግባራዊ ሆነው ልከኛ ፍቺአቸውን የሚያገኙት እግዚአብሔር ወንዶችም ሴቶችም በጥቅሉ የመሲሐዊቷ ኅብረተሰብ አባላት እጅ ለእጅ ተያይዘው በዓለም ውስጥ በመገኘት ተገቢ ድርሻቸውን ሲወጡ ነው፡፡

ኢየሱስ ክርስቶስ በማቴዎስ 13 ውስጥ በርካታ ምሳሌዎችን

በማንግባት የእግዚአብሔር መንግሥት ምንነት በማያሻማ ሁኔታ ገለጣት፤ መንግሥቱ ትናንት ነበረች፤ ዛሬም በመሀከላችን አለች፤ ነገ በሙልዐት ተልዕኮዋን አተልቃ ትመጣለች፡፡ በትናንቱ መስተዳድሯ ውስጥ ሴቶች ድርሻ ነበራቸው፤ በዛሬው የብርሀንና የጨው መገለጫቸው ድርሻቸው እንደ ተጠበቀ አለ፤ በነገው የኢየሱስ የነጋሢነት ዓለም ውስጥ ከእነሙሉ ክብራቸው በዚያም አለ፡፡

ከዚህም የተነሣ፤ የንጉሥ የካህንነት ተግባራቸውን በአግባቡ እየፈጸሙ፤ የክርስቶስ የአምባሳደርነት ተልዕኳቸውን በድል እየተወጡ ዛሬን ኖረው ለነገ የሚሻገር ሥራ ይጠበቅባቸዋል፡፡

ማጠቃለያ

ይህ ዝግጅት የተዛባ አመለካከት ያላቸው የቀናውን ይይዙ ዘንድ፤ በፅንቅልፍ ዓለም ውስጥ ገብተው አልነቃ ያሉ ባንነው ይነቁ ዘንድ ታቀዶ መዘጋጀቱን ልብ እንድንል እንፈልጋለን፡፡

ይህን ደግሞ በአግባቡ ለመጨበጥ፤ ለሴት የተሰጠውን አሰታዊ ሰዋዊ ፍቺ በመሻር እግዚአብሔር ከፈጠረበት፤ ከዓለመበት አኳያ ቅድሚያ መስጠት ዋነኛ ሆኖ ተገኝቷል፤ ከዚህም የተነሣ ሀገራዊና ድንበር-አለፍ ግንዛቤዎችን በማጤን ሴቶች በኅብረተሰቡና በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በመገኘት ሊፈጽሙት የተገባውን ሁሉ ዛሬ ያጤኑት ዘንድ ማግባባት ቀዳሚ ተግባሩ ሆኗል፡፡

እርግጥ፤ ዝግጅቱ «ሁሉ በሁሉ» ሆኖ የመጠቀ ጥናታዊ ሥራ አይደለም፤ ቢሆንም ያነጋግር ዘንድ፤ አቅጣጫ ያጣቁም ዘንድ ተፈልጓል፡፡ ይህንም በውስጡ እንዳለ አሳይቷል፤ እናም የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ወንዶችን ከሴቶች ቀላቅላ በምትሄደው ጉዞዋ እንደ ምሳሌ 6 እና 30 እንዳሉት ገብረ ጉንዳኖች ሁሉም የየግል ኃላፊነቱን፤ ሁሉም የጋራ ኃላፊነቱን ሳይዘገይ በመወጣት ጨለማውን ዓለም በብርሀን፤ አልጥም ያለውን ግራገብ ኅብረተሰብ ጨው ሆኖ በማጣፈጥ እንደክርስቶስ ዘንድ የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑን ማንቃት የዝግጅቱ ተልዕኮ ነው፡፡ ማጠቃለያውም ይኸው ነው፡፡

ለጥናቱ አጋዥ የሆኑ መጻሕፍት

Berchi (በርቼ) The Journal of Ethiopian Women Lawyers Association, Vol-q No2, Summer 2001.

Culture and Change. Ethiopian Women Challenging the Future, IIRR 2003, Nairobi, Kenya.

Diana K. Iry, Pjil-Exploring Gender Speak. McGraw-Hill, 2000.

Verta Taylor & Noney. Feminist Frontiers. McGraw-Hill 2001.

Jean E, Syswerda. Women of the Bible. Zondervan, 2002.

The Shepherd's Stuff. Published by World Map, 1993.

Susan M. Shaw. Women's Voices, Feminist Visions McGraw-Hill, 2001.

አልማዝ ተምትሜ:- የጾታ አድልዎ ምንነትና አመሠራረት:: SOS 2006.

ከአንቁ የከበረች:- የልባም ሴት ባሕርያት:: ኤስ ኣይ ኤም፣ 1998 ዓ.ም::

ታሪክ ጃርሳ:: የሴቶች አገልግሎት:: ኤስ ኣይ ኤም፣ 1991 ዓ.ም::

መለሰ ወጉ (ዶ/ር):: የዘመናችን ቤተ ክርስቲያንና አገልጋዮቿ:: ብርሀንና ሰላም፣ 1997::

ብርሃኑ ገ/ጸድቅ በፍቃዱ:: የአማርኛ ምሳሌያዊ አነጋገሮች:: ብርሃንና ሰላም ማተሚያ ቤት 1992::

የሰው ደግ ጌታቸው:: የበደል ውርስ ይቅር:: 1997 ዓ.ም::

የመጽሐፍ ቅዱስ ሴቶች:: ኤስ ኣይ ኤም፣ 1998 (እ.ኤ.አ)

አምሳሉና ዳኛቸው:: የአማርኛ ፈሊጦች:: ከራዝ አሳታሚ ድርጅት፣ 1979 ዓ.ም::

ክርስቲናና ሴትነት:: የኢትዮጵያ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን፣ 1996 ዓ.ም::

ግርማና ወርቁ:: ሣቅ፣ ንግድ ማተሚያ ቤት::

ሰብላ ወንጌል በላቸው:: ሴቶችና አገልግሎታቸው:: 1998 ዓ.ም

ይሁዳ 17-25

17. እናንተ ግን ወዳጆች ሆይ! የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያት ከዚህ በፊት የተናገሩትን ቃል አስታውሱ::

18. እነርሱ፤ «በመጨረሻው ዘመን ከእግዚአብሔር ፈቃድ የራቁ የገዛ ራሳቸውን ክፉ ምኞት የሚከተሉ ፌዘኞች ይመጣሉ» ብለዋቸው ነበር::

19. እነርሱ ሰውን የሚለያዩ፣ የሥጋን ምኞት የሚከተሉ፣ መንፈስ ቅዱስ የሌላቸው ሰዎች ናቸው::

20. እናንተ ግን ወዳጆች ሆይ፣ ከሁሉ በላይ በተቀደሰው እምነታችሁ ራሳችሁን ለማንጽ ትጉ:: በመንፈስ ቅዱስም ኃይል ጸልዩ::

21. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም በምሕረቱ ወደ ዘላለም ሕይወት እንዲያደርሳችሁ በመጠባበቅ ራሳችሁን በእግዚአብሔር ፍቅር ውስጥ ጠብቁት::

22. ለሚጠራጠሩ ሰዎች ርኅራኄ አድርጉላቸው፤

23. አንዳንዶችን ከእሳት አውጥታችሁ አድኑአቸው፤ ሌሎችን በፍርሃት ራሳቸው፤ ሆኖም በኃጢአት የረከሰውን ሰውነታቸውን የነካውን ልብስ እንኳ ሳይቀር ጥሉ::

24. እንዳትወድቁ ሊያደርጋችሁና ነቀፋ የሌለባችሁ አድርጎ በደስታ በክብር ፊት ሊያቀርባችሁ ለሚችል፤

25. እርሱ ብቻ መድኃኒታችን ለሆነው አምላክ፣ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ከጥንት ጀምሮ፣ አሁንም፣ ለዘላለምም ክብርና ግርማ፣ ኃይልና ሥልጣንም ይሁን! አሜን:: [አ.ት. (የታረመ) 1997]

ዐውደ ትንቢት - ድምፅ ቤዛ:- ለመላው ሕዝብ ክርስቲያን ካስተላለፈችው የቀደመ መልእክቶቿ አንዱ የዘላለም መንግሥቱ የትሮይ ፈረስን ነበር በ1992 ዓ.ም በቁጥር 5 ላይ የዘረዘረችው፤ በትንተናዋም የግሪክ ሀገራት በሆኑት በትሮይና በእስፓርታ ሰዎች መካከል ጠብ ነበር፤ ትሮይ ግን አይበገራ ሆኖ ለብዙ ዘመናት ጸንታ የኖረችው ከነበራት ግንብ የተነሣ ነበር፤ ዙሪያዋን በከበባት ወደር-የለሽ ቅጥር ተከልላለች፤ ግንቡ ማንም ሾልኮ እንዲገባ አላደረገም፤